

کتاب ترجمه تفسیر قصص لاسمعیل

کتاب

۹۰

الملك لله دخل في حفظه
الحاجي تيسر اغناء دار السعاده
السنة ثمانين
و ما بتو الف

هذه نسخة الجليل والمجد الجليل من وقف حضرت مولانا صاحب الحجاز الجليل
ساحب ذيل الجود والاحسان منور مصابيح المعاصي بانوار الفنا
مفتوح معافاة المصباح الكفافية جامع محاسن العلم والعمل حازر جامع البحر
الناحل الآدمي اغناء دار السعاده الحجازي تيسر و قد تم المردود البكر الكثرة
من هو على كل شئ قدير روح القدر سجدات
محمد امين المصطفى و ما بتو الف
عونه

۲۴۷

Saleymaniye li Kuldohar

Kroni | Hacı Beşir Ağa

Yeni ayıl da

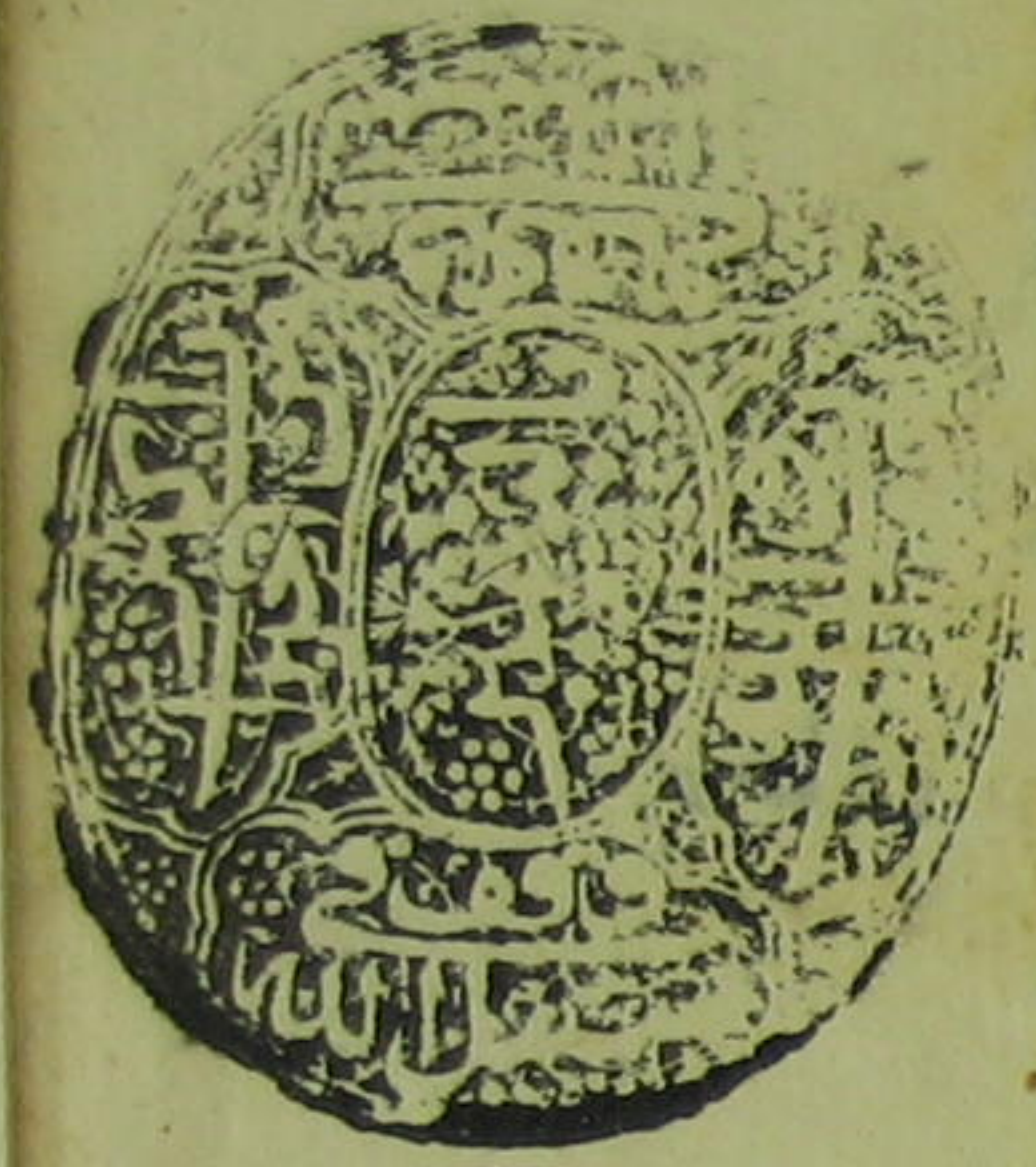
Det Kayit

347

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 حمد لا بعد ولا يحصى وشكرني هتأوي منتها اول علم
 وحكيم اولان خدای ذوالعطایه که فصوص قلوب
 ارباب حصوصی نقوش حکمت و زین و زیور معرفت
 مزین و مجلی قلوب صفای صحایف وجود لرزدن
 افکار دنیا و زنگار ماسوایی مصقل تجلی احدیت
 ایلد سلوب جام جهان نمای خاترین مراتب صور
 مخدیان حقایق اسما و صفات قدسی و مخف تجلیات
 جهان افرین و تسلیم ذاتیات حضرت رب العالمین
 اول سید المرسلین و سید الاولین و الاخرین
 حضرت زینبک روضه رضیه سعادت قرین و مرقد
 سنیه لطافت نسیم لری او زنده فی کل اوقات
 و حین و اصل و قرین اولسونکه فضل جلالی
 نفس معنای **وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ**

نصیحه

نصیحه نریتن اولوب خاتم کالری فوای **وَلَكِنَّ سُؤَالَ اللَّهِ**
و خاتم النبیین عنوانیله معنوی اولسونکه **رَبِّتْ** پرورده
 فلک بندی در کف وجود نام محمد ربندی نفس ان نکی
 نفس نکی احدیت و نکی نفس واحدیت و خاتم جمیع نبیین
 اوله و غنیه بونکه غرا و علوت و اساطیر عناکا هایت
 ایدر که دهان کوه فشان و دندان در فشان لری سکه
 سکه اولوب میان پر میانه حجر سینه اولسوندر **س**
 چو خاتم بود جمع انبیاء از ان بر سینه بسته سنگ خار
 چو بودش زیر خاتم هر دو عالم زدندش سنگ بردن چو
 و عقل کل و نفس نفس کل وجود لرزه نص و ارقام و حروف
 کائنات خاتم حقیقت لرزه محض اولد و غی و اسطه
 سیله جمیع ملوک ارباب علیین و ساکنان آسمان و زمین
 اول حضرتک وجود پر جود لرزدن سائیلین اولسوندر
 ای خاتم کمال ترا عقل کل نکی و **وَسَدَّ جَنَابُكَ**
 صد سده نازنین و صد هزار صلوات اجابت قرین
 و بی شمار دعا و ثنای تحسین و افرین اول حضرتک اصفا
 کرین و ال و اولاد مهترین و بهتر نیلری و زربینه هر لحظه
 سیلغ و مهدی اولسونکه هر بری دین مبین و سر مبین
 کال عرفان و یقین ایلد پلستو او رفقای ثوبین و سلیمان
 اولسوندر **اللهم صلی علی محمد و علی آل محمد فی کل**
اوقات و حین و علی سائر الانبیاء و الی سلین

والا ولياء الكملين والمؤمنين الصالحين برحمته ارحم
 الراحمين **باب** بوعليل وغيل وفقر وذليل اغني
 شيخ اسمعيل المولوي لا نفرد في كشف الله له اسرار الصور
 والمعنوي زمانه اولون طالبان طريق ايقان وسابان
 رحق عرفان اولان احوالك محبت وبلون اول سلطان
 زمع عارفان وجملة واصولون وطلون قطب المحققين
 وشيخ الموحدين اغني يحي الملة والدين ابو عبد الله محمد
 بن علي العربي الطائي الحائلي الاندلسي رضي الله عنه
 واحياه وجعل اعلى الدرجات متواه خضر لورنيك كلمات سعاد
 حيات مضاهات لورنيك طالب ومايل كوردم لكن اكثر في استخراج
 الفاظ وتراكيب عريده راجل اولد قلري سبييله بولند
 نائل اصل اولد ميوب بود ولندن بي بجرم وبي حاصل
 فالمسلو ايدي واول خضر ك اغض تصنيفاتك واجمل
 ناليفاتك بري نفس فصوص دركه مطمح نظر ارباب
 خصوص و مطرح بصرا صاحب فصوص دركه فلهذا لفاظ
 والعبارة كثره معاني ووفرة اشارات دلالتك واراد
 حفاظ بر كتاب مستطاب دركه كجاي معاني سي قلب ناقص
 درجه كالمدرسيد وعين الحيات الفاظ ومباني سي تسكا
 حجاب وكثرة زلال وصالي حبيده قلور. ولو نظروا منها
 نرى قبره سيب. لعادته اليه الروح وانتفى الجسم.
 ظروف خور فقه الوفا سرار منبرج وسواد مداد ندر جنوب

برهان

الفوار منبرج در كواكب اسرار حقايقه مزين براسمان وشفا
 دقايق رفايقه معنون بر بوستاند رسالك مسالك فريب
 اولنم ارايك وحدت و مدارك زلفند وراغب رغب
 معرفت و طالب مطالب اسرار هوتوب اولنم صوامع ادكا
 ولواع فكرت وجوامع اثار وقوام غوندر. كمال اسرار الحقيقة
 كاسف. رفيع لاستار الطريقة رافع. كتاب كرم بوضع
 الحيا لاهل. وسيرة ارباب الفوايد دافع. له الشرح لا على
 وفي قصر لفظه. جوارها عين البقيع منابع. فتيانه
 للهي كالصبح صادق. وبرهانه في الصدق كالسيف
 قاطع. پس الي هذه الايام بوكتاب بلوغت نظام وكرام
 انجلك شرحه عبد الرحمن جاي دن غيري بر كسه نك
 اقتدای مسموع اولاد جاما او خضر ك شرح في الفاظ
 عربي وعبارة فارسي ايله اختلوط وامتزاج ايلد وكي اجل
 اكثر طالبه استنباط واستخراج عسرة وصعوبة حاله
 دكلد ريسر ذليل وقليل البضاعة عبارة تركيد بو
 اسلوب جديد او زده شرح وبيان انگي و او پسنديد
 كوردم تا طالبان ايقان وراغبان علم و عرفان اولنم
 قرأت و مطالعة سي سهل واسان اولد و بولك زبدة الفوص
 في نفس الفصوص بكملة نام و شان و پردم و بوبر نقصانك
 بوكار و ساند مرادي علم و عرفان ايله عنوان بولوب سار الله
 بالبيان اولن دكلد بلكه بود سبيله ايله طالبان و مستر

سدانك

خیر و عاصه فخر اولوب دخی سک سار جان و سمط تحیا
 و عفتان و کاملونه دخول ظفر بولقد پس ارباب دوز
 و جنان و اصحاب علوم و عرفان اولن صاحب دولوردن
 مرجو و مسؤلدر که سم عیب بینلکند کدران اولوب بو
 بر معایبه دیدن عیب بوس ایلد نکران اولدر کلام مسرور که
 لکل جواد کبوة • و لکل صام نبوة • و لکل عالم صفوة • من در صف
 فرسان حقیقه حکم • تابع زبان کسیدن ابد هوم • اعود بالله
 من طعن الطاعنین و تنقیص الجاهلین و سوء اوهام المؤمنین
 و افادیل المنکرین المعانین ربنا افح بیننا و بین قومنا
 بالحق و انت خیر العالمین قال سلطان الواصلین
 و برهان کاملین **فصل حکمة الهیة فی کلمة ادمیة**
 فصل بر سئد خلوصه و زبده سنده در دخی سول بوزن
 قاسنه در که صاحبک ناجی انده مکتوب اوله و ابکی کماک
 ملقبه و مجمعه فص و هارک مفصله فص در حکمت حقایق
 اسبابه و اوصاف و لوازمه علی بی علیه عالم اولقد و مقتضا
 علی قلمدر الهیة سول مرتبه جامعک اسمیدر که اول مرتبه
 جیع اسم و صفاتی حاوی و جامع اولد و بو کتاب هر موضوعه
 کلمه ذکر اولفد مراد اول پیغمبرک روحیدر نهیم بو فصک
 اخذنه حضرت شیخ سوره • و فص کل حکمة الکلمة المنسوبة
 الیه • یعنی هر حکمتک محل نفوسی و تبیینک روحیدر که
 حکمتک کلمه روحه نسبت اولفند و ارجاع انبیایه

که هر پیغمبر نسبت شد

کلمات تعبیری بوجهند ندر که حروف نفس رحمانیه دن
 هر نبی بر هیئت اجتماعیه حریفه کی در انکون جمع کاینات
 موجودانه دخی کلمات الله اطلاق ایلدر نهیم بو
 معنایه اشارت وارد که حق جل و علو سوره • قل لولم یکن
 مداد الکلمات زنی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات زنی
 و کلمات لفظیه انسانیة ایلد ارجاع انبیاء و اولیا و جمیع
 اشیانک مابینده وجد مشابهت بود که بواعیا موجودان
 جیما نفس رحمانیه دن عبارتدر و مسایحک نفس رحمانی
 دید کبری اولد که نفس تنفیس دن مأخوذ در تنفیس
 باطنده ظاهر ارسال هوای حارم ایلد و بایر دهوای باره
 قلمدر لتروح الوجود عن الکریم زبر استنفس اولن
 کسه تنفس انزال دفا لکریم مسایح بو موجودانه تنفس
 رحمانی و دیلر جمیع اسماء و اشیام ته بطونند و ظواهر خروج
 انکی طلب ایلد و کی مسابله نهیم نفس خارج و در ایلد
 خروج و ظهور ایلد که اول نفس انسانیة واقف اولن
 تعینانه کلمات تعبیر اولنور کذلک نفس رحمانیه واقف اولن
 تعینانه و اعیان موجودانه دخی کلمات اطلاق اولنور و کلمات
 لفظیه معانی عقلیه و در نه دلائل ایلد و کی کیم اعیان
 موجودان دخی موجدند و اسماء و صفات مجسب داند و مرتبه
 دلائل ایلد و بو موجودانه کلمات تعبیر اولفند و جدر ایلد
 جمیع اعیان موجودان کلمه کن دن حاصل اولفند پس

موجوداته کلمات اطلاق بودند بر چه سببک اسمی مستببه
 اطلاق قبیلند اولی پس انبیاء و اولیا کلمات کاینانند
 اسرف کلمات و لطف موجودات اولی در غی اجله حضرت یحیی
 اندک کلمه تغییر بیوردی نه کم حضرت حق قرآن حضرت علی
 حضرت. و کلمه الفاها الی مریم بیوردی و بر حلقه دخی
 و پیشتر بکلمه فیه بیوردی و حکمت الهیه یک کلمه ادویه
 تخصیص و انفسی بوجه مذکر که ادم خلقت ایچون مخلوق اولی
 و مرتبه ادم عالمه اولی جمیع مراتبی جامع در جمیع اسما
 و صفاتک ظهور نه قابل در و ادم در غیره بواسطه و قایل
 میسر و کلام پس ادم اینجه مرتبه الهیه و محل ظهور جمیع اسما
 ربانیه اولی و غی ایچون حکمت الهیه اکانسبت اولی **بیت**
 ادی چیست برزج جامع. صورت خلق و حق در واقع.
 متصل باد قیامی جبروت. مستقل بر حقایق ملکوت. صورت
 نیک و بد نوشته درو. سیرت دیو و دسرسنه درو. پس
 نص حکمت مبتدای محمد و تک خبری و لوری اینها نص حکمت
 تقدیرند اگر فصدن مراد خلوصه معنایی اولی و سه تقدیر معنا
 الهیه منسوب با ولنی حکمت زبد سیدی یک اولی و اگر محل
 نفس مراد اولی و سه علوم و معارفه منتفی اولی بنینک قلبی
 دیک اولی پس تقدیر کلام بود اولی که مرتبه الهیه متعلقه
 اولی علوم حکمت خلوصه سی و یلخود علی تحقیقه و ظاهر در
 کلمه ادویه قال اعلم ان الاسماء الالهیه الحسیم یعنی

و الله الاسماء الحسیم کلامک ماصد فی اولی حقا کلمات
 طفسان طهوز و یا خود یک بر اسم در اما اسماء خبریه سی غیر
 محصوره در زیر اسماء خبریه و در حقایق ممکنان اولی
 تعینات الهیه در بواسطه غیر متناهی در پس اسماء جزایه نهایت
 یوقدر تطلب بند و لها وجود العالم بواسطه اسماء الهیه اقتضا و
 طلب ایدر بند و لها عالمک وجود فی اکثر و حانی اولی و اگر
 جسمانی اولی و سکون نام کند و انوار مکنون و اسرار مخزون لرند
 نظره اینجه اولی هر بری خاصه و جانی مایه کاینانند
 مشاهده قلند او تری نه کم بو حدیث قدسی بو معنایه
 دلالت ایدر که جناب عزت حضرت داوود خطا با بیوردی
 باد او و دکنش کرا احفیا فاحسب ان اعرف خلقت الخلق
 لا عرف و اقتضا و طلب اسماء الهیه به اسناد او لمسه سبب
 بود که اسماء صفاته مقیده اولی ذاته و بر لر و نفس ذات من
 حیث اطلاقها نسبت حکمت و وصف و رسم و نسبت اقتضا
 بری در زیر ابوجهل تعین و تقید اقتضا ایدر **بیت** مصدر عقل
 هستی مطلق باشد. عالم هر اسم و فعل مستی باشد. چون
 هیچ مثال عالی از مصدر نیست. پس هر چه نظر کنی در حق باشد
 و فنا کم اسماء الهیه هر بری کند و خواص و آثارین و جلاله کانی
 مایه و مظاهر عالمه کور یک مراد ایدر بر سه فاعله العالم
 جسدا مسوی پس الله تعالی بو عالمی ایجاد ایدر روحه قابل
 و مستعدا و لشی بر جسده محند و مسوی بلورج کبی

و بر اثر آن غیر مخلوق گیتی و حکم الهیه و سنت ربانیه نیک شایسته نذر که
 بر نواحی استواید و بر صورت قابلی تعبدی فلکی لا انا تعجوج
 انک کلمه تکمیل فلکی. و جعل روح آدم. پس الله تبارک
 و تعالی عالمی روح مستعدا و لم یس بر جسد کیه فلکی
 اول عالم روحی آدم فلکی وانی بو عالمی مقصود
 و مطلوب و نتیجه ابدی. و اعنی بادم وجود العالم الانسانی
 یعنی سعادت همان حضرت ابوالبرکات مختص کلید بلکه
 بن حقیقت انسانی بی مراد ابرم که جمیع کلام متصفه
 پس هر کم بو حقیقت کاملیه و اصل اوله ادم و روح عالم اوله
 ندان بحقیقت که در جهان بچشمی. جهان و هر چه در
 هست صورتند و توجانی. و علم الاسماء کلمات. والله تعالی
 تعلیم ابدی ادم یعنی انسان کامله اسمانک کل سن بالذوق
 والوجدان وانی منظر اسماء الهیه و جامع نسب ربوبیه فلکی
 پس واجب الوجود در مرتبه روحی در حیاته و عالمی بعلم و مرید
 بار آید و قادر بر قدرت و سمیع بر سمع و بصیر بر بصیر
 و هکذا قس سایر الاوصاف **بیت** یک صفت نیست از صفات
 خدا. که نذر ذات تو بود پیدا. هم علی هم سمیع و بصیر.
 حکم مرید و جی تدبیر. همچنین از حقایق عالم. هر شی در
 وجود تو مدغم. و انقاس نفیسه حضرت سلطان ولد خیرینند
 بیور از چو ادری راحی تعالی افرید قابلیته انشاد که اورا
 بناسد از هر صفت بی پایان خود اندک اندک در او تعبیه

پس

فرمود تا ازین اندکان بسیار و بی شمار را تواند فهم کرد چنانکه
 از سببه کندی انبار را و از کوزه اب جوین را بنیان داد تا معلوم
 شود که چه صراست و همچنین بنیانی و سنوایی و دانی و توانایی
 الی الا نهایت. خلق راحی جو ساخت در ظلمت. نورشان
 ریخت بر سر از رحمت. اندر ایشان نهاد کوهها. از صفات
 قدیم و علم و سما. تا تو در خود صفات او بینی. و ز صفتهاش
 ذات او بینی. همچو عطار کوزهر انبار. اور در دکان و در
 بازار. اندکی و در نه بسیار او. هدر نماند و بیکبار او.
 هست دکان حق بن انسان. اندر نشی صفات الرحمن.
 پس تو در بنیانی صفات خدا. که چرا اندک بود بدان ز صفا
 که چه سانش این صفات منیر. سیوکی از قلیل سیو کثیر.
 ماحصل ای عزیز انسان کامل روی زمین و طیفه حق و روح
 وجود مطلقه و اکاهی اسماء حسیه و حقایق علیانی انکون اعلم
 و عطا الله بک اول روح عالم و عالم اکا جسد کیه در فانی الروح
 هو مدبر البدن عافیه من القوى پس تحقیق فارح مدبر بدن
 اندک اولی تو تکرر سبب بیلد و متصرف و حاکم در اندک و کنک یعنی
 انسانک قوای روحانیه و جسمانیه سیو کیه در الاسماء الانسانه
 الکامل بمنزله القوى یعنی اسماء الهیه انسان کامله مذکور قوای
 روحانیه و جسمانیه منزله سنده در نیت کم روح انسانی قوای روحانی
 و جسمانی سبب بیلد کای شاء مدبر بدن و مصرف اعضا و جوارح
 تن در کنک انسان کامل دخی بو عالمی بواسطه الاسماء الهیه

كيف بشامد بره متصرف در زیر احقاف و اعیان عالم
 اگر عایا و اول جلیه خلیفه و پادشاه کبی در شرقی انوار
 الهی و بروق اسرار نامتناهی و لا انکر وجود نه طالع و لاح
 اولب انرون سابر عوالمه منعکس و لور **شیر** چو خدا
 اندر نیاید در عیان. **نایب** حقیق این پیغمبران. فی غلط
 کفتم که نایب بامنوب. که پنداری بجم اید نه خوب. فی دور
 باشد تا تو ای صورت پرست. **پیش** ان یک کسست که صورت
 پرست. و لهذا یعنی عالم جسد و حقیقت انسانیه انک
رفعی منزله سند اولاد و غنده او تری. يقال في العالم
انه الانسان الكبير. عالم حقیق و نیلور تحقیقاو عالم انسا
 کبیر در صورتا و انسان صغیر در معنا و ادم انسان کبیر در
 معنا و انسان صغیر در صورتا پس هر که نشسته عالمه
 مفصل بوجود اید و وجود ادمه مجمل و مودوع و موضوع
 نه کم حضرت مولا نابور **لرم** چیست اندر خم که اندر خم
 نیست. چیست اندر خانه کان در شهر نیست. **این جهان**
 خم است دل چون جویاب. **این جهان** خانه است دل **شیر**
 و لکن بوجود انسان فیه یعنی عالم انسان کبیر قوی
 صحیح اولز و لکن انسان کامل اول عالمه وجودی
 سببیل که انسان کبیر تعبیری صحیح اولز زیر ابلو کوز
جسد انسان اولز الارطه. و کان الانسان مختصر الجسم
 الالهية. و انسان کامل بر کتاب مختصر و نسخه متنی و مسند

ام الکتاب که اول عبارت در حضرت احدیه جمعیت الهیه
 ده و مرتبه الهیه جمله اسماء فعلیه و جوبیه فی جامع و جمیع ربوبیه
 شامل بر مرتبه در الحی انسان بو جمله دن بر نسخه در که انجوبه
 عرصه ملکوت و مجموعه حقایق و معانی جبر و ندر و غنا
 و غرایب صنایع و بدایع الهیه فی جامع بر کتاب و خروصه
 عوالم روحانی و جسمانی و سماوات و ارضی و دنیوی
 و اخروی حاوی بر شهر عجا **بدر** سیر وجود
 بلطافت رسید. دور کائنات مخلوق رسید. کسور
 اسماء الهی گرفت. **ملک** نامتناهی گرفت. **ایند** سند
 بر او جسم کس. **چون** نظر انداخت خدا دید بس.
 و لذلک یعنی انسان کامل حضرت الهیه فی شامل بر کتاب
 مختصر اولد و عجول حصه بالصورة حق تعالی صورت الهیه
 اکا خصوص بالذکر قلای اگر چه عالم دخی علی صورت
 الالهیه مخلوق در لکن انسان مقصود بالذات را چون
 صورت الهیه فی اکا تخصیص اید و بیسی لسانند بیوت
فقال ان الله خلق ادم علی صورته و فی روایه اخری علی
 صورته الرحمن پس حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلم
 دید یلر که تحقیقا حق تعالی خلق ابدی ادمی کند و صورتی
 او زده لکن بعضی شاعر صورت زده کی ضمیر ادمه اید
 اوله سی احقالن دخی و بر مسر پس و فعال ذلک الاحقال
 روایه اخرا بی براد بیور یلر و الیه صورت زده را اسما

وصفاتی در واسما و صفات صورت اظرفی بوقری بلدی که
 تنه کم انسان صورت بل ظاهر و پیدا اولد غی کبی جناب حق
 دخی اسما و صفات بل ظاهر و هویدا اولد سر پس تقدیر معنا
 الله تعالی ادی اسما و صفاتی اورده خلق ایلدی دیک
 اولور و جعل الله العین المقصودة من العالم حق تعالی
 انسان کاملی ایجاد عالمی عین مقصود و غرض اصلی
 جمیع موجود قلدی کالنفیس الناطقة من الشخص الإنسانی
 تنه کم تشویق جسد شخص انسانی و تعدیل مزاج جسمانی
 ملاکلی و مقصود اصلی نور ربانی و برتو سیمانی اولن
 نفس ناطقة در کدک تشویق فوالب تحیات و تعدیل
 اجساد کاینات و ممکنات ملاک کامل الصفا اولن انسان در
 تنه کم حضرت مولانا بوریار **بیت** ظاهران شاح اصل سوره
 است. باطنی بهر شمس شاح هست. کربودی بل و امید
 غر. کی نشانیدی باغبان بنج شجر. بس بمعنی ان شجر از سیم
 زاد. کربصورت از شجر بودش و لاد. لهر این فرود است ان
 ذو فنون. رزخی لاخرون السابقون. و لهذا یغنی ایجاد
 عالمی ملاک انسان کامل اولد و چون تنه کم تشویق جسد
 انساندن ملاک نفس ناطقة سی اولد غی کبی. مخرب الدینا بواله
 اول انسان کاملک داره بناده زوالی سببیلد دنیا خراب
 اولور تنه کم جسدک عند زوال الروح خرابی و فاسی مقرر
 زیر اخی تعالی بو عالم انسان کامل واسطه سبله تجلی ابد

پس چن وجود عالم سبب و قیام اولن واسطه اخره منتقل
 و مرخل اولسه و تنقل العارف الی الاخرة لاجله دنیا کمال
 دخی انک زوالی و انتقالی اجلی چون احرث جانبیه انتقال
 ابد. کاذکر السبع فی کتابه المستبح بالقسم الالهی بالاسم الربانی
 الانزلی ان الدینا باقیه مادام هذا الانسان فیها و الحاکم
 ینکون و السفیر ینسحق فاذا انتقل الی الدار الاخرة ما رالسما
 مور و سائر الجبال سیرا و دکت الارض دکا و انتشرت
 الکواکب و کورت الشمس و قامت العارف فی الاخرة بعد
 بعد الانتقال من الدینا الی الاخرة خزینه دار عالم اخرون اولور
 اهل اخره فیض رسان اولور کافی الدینا فاولا بالافضل
 لیست انسان کامل اولد مقصوده زیر ایجاد عالمی مقصود
 و علت غاییه اولدر پس علت غاییه یکسانی مرتبه علم و اله
 مقدمات و وجوده موخر در کما اشار الیه بقوله والاخر
 بالایجاد و اول انسان متاخر در سلسله وجوده ماعد اسند
 در اول وجود عینی که موجود اولدیا قلم اعلی در کد عقل اول
 دید کلید را اند بضمک عقول عشر اند بضمک نفوس فلکیات
 اند بضمک عرش و کرسی و سایر اجرام فلکیه و عناصر ربیع و شمس
 ثلثه بس بوجه تک غایتند انسان موجود اولدیا کمر حمله
 من حیث الخلقه موخر راکی من حیث المعنی جمله دن مقدمات
 کاذکر فی المثنوی مطابقا لهذا المحل **بیت** سنک داهن اولد
 پایان سر. لیکن هر دشتند و جان سر. کان سر اند

زمان و البس ترست • در صفت از سنگ و آهن بر ترست •
 چونکه مقصود از سجده اندک • پس غر اول بود اخ سحر • در
 زمان شام از غر سابق ترست • در هنر از شام او فایده ترست •
وهو الظاهر بالصورة یعنی اول انسان ظاهر در صورت جسمیه
 عنصیه سیله و الباطن بالصورة ای المنزله و الشرف یعنی
 باطن و غیر محسوس در منزل و شرفیت که زیر منازل روحانیه
 و مراتب معنویه امور معقوله دند خارج در ظاهر کلام فرمود
 عبد مریوب که پس اول انسان کامل عبد در مخلوق و مریوب
 من حیث صورته البشریه و العنصریه نه کیم حضرت پیغمبر بود که
 انما انما بشر مثکم رب بالنسبه الی العالم و معناه چنان
 در مرتبه و در حایت طرفند رب و مالک افراد جمیع عوالم
 نسبت به زیر انسان ذو نسبتی بر رزق جامع و شمس کامل در
 مکلف اولاد غی حیثیتند عبد مریوب و خلیفه اولاد غی
 حیثیتند رب و محبوب در م هستی که در در خوار بایان غی است •
 در دیده اهل کشف مرآت غی است • و لکن یعنی آدم من وجه
 عبد و من وجه رب اولاد غی جلدن جعله الله خلیفه الله تعالی
 انی خلیفه سیم پند خلیفه قلدی تا کم من جهة الباطن عایا
 طلب ایلد و کی سیم الله ذل اخذ ایلوب من جهة النفاة
 الجسمانیة النزه اعطاء و ایصال ایلد پس بوا یکی جهتی جامع
 اولاد غی چون خلقت کالاتی اولدی اگر سوال اولو که
 خلیفه عاجز و ناتوان بر کسبه لارند خالی کون و مکان

وجودی

این سخن که معنی است
 و این سخن که ان ذات غی

نه لارند که خلیفه سیم اوله تا انکه تدبیر مملکت قلد جواب
 نعم غی قادر مطلق را باید کان ناتوانک سار جهان و مع
 ملک سنانه اطلعه اقتدار اری بود در پله ابرار شاد خلیفه
 بلکه قوت بصیرت نک رفته بلکه به طاقی بود که مال الله
 تعالی جعلنا ملکاً لجلدنا رجزه و للبسنا علیهم ما
 جوه خدا اندر نیاید در عیان • نایب خفند این پیغمبران •
 پس غی تعالی مخلوقی که کند مابین انبیا و اولیای خلیفه
 نصب ایلدی تا کم بونلر واسطه سیم معرفت خدایه و اسرار
 کبریا به قابلیت تحصیل اید لر و انبیا و خلفاء یعنی و کنگ
 انباء امدت کامل اولی انبیا و اولیای جناب غی خلفا
 قلدی و سایر افراد انسانند هر یک کسبه غی بو خلقند
 بهر وجه طویر کند به متعلق امور رب تدبیر ایلد کاف
 رسول الله صلی الله علیه و سلم کلکم راع و کلکم مسؤل عن غی
 مشرک پادشاهک مملکتک و صاحب متراک منزله تدبیر
 ادنار به شخصک کند و مملکت وجودند اولن تدبیر و حکومت
 کبی ما بوجله دن خلقت عظیم انسان کاملک • از نسبت
 پادشاهی سجود جبریلی • ملک پند بخوای پند اید باشد •
 نو که هر نفقه در راه کل گرفته • کرخ زکل بسوی خورشید باشد
 و لهذا یعنی انسان ربوبیت و عود بتی جامع اولاد غی و ماد
 احد من العالم الربوبیة لا الا انسان لما فید من الفوق آحاد عالم
 بر احد ربوبیت و عوالم و صفات ربوبیت انصاف و عاف

بلبس

ادلان

بی شوی و سامان از کبریا
 و این سخن که از کبریا

قلید بحال انسان اند اولی قوت ربوبیت و قدرت الوهیت
 او توری پس انکه کند و نفسانند اوصاف ربوبیتی و قوت و قدرت
 الوهیتی مشاهده قلید بر قبل انفتاح بصیرت مع ضامن الحقیقه
 المطلقة توهم ایلد بلکه بواوصاف بلا صالده کذلک اولد توهم ایلد
 انانیتی لا علی عواس قلید بر فرعون و عزت کبیر انکه قوت
 ربوبیتی کند و لوده مشاهده قلید بر مع ضامن انفسهم و ناظر
 الی الحقیقه المطلقة دعوی الوهیه ایلد بر حضرت ابی زید و خروج
 مسطور کبیر و بونلر انسانی قدس الله ارحم ابا و انا ایلد اول
 انا نولک ما یلتدق قوت عظیم و ارحم لعنه الله ان اناراد قضا
رحمة الله ان اناراد رفا و ما حکم احد من العالم مقام العیون
 فی نفسها الا الانسان و کذلک افراد عالمین بر فرد مقام عبودیتی
 فی حد ذاتها حکم و راجح قلید بحال الانسان انچونکه قوت
 ربوبیت و اوصاف الوهیتی بر ربی اخده مشاهده قلید توهم ایلد
 اول صاف بلا صالده اول قی اولد پس انکه عبودیت معر اولد
 کعبه لا و ثان تعبد الحجج پس حجج عبادت ایلر و الحجاج
 التبعی انزل الوجودات و اسفلها و دخی انزل الوجودات و اسفل
 کائنات اولی جادانه عبادت ایلر و فی الحقیقه بوعبادت ارباب
 حقیقت و اصحاب معرفت قتلرند بینه حقد در نه کم اکثر اهل تحقیق
 بوابت کریمه ایلد بومعنایه اشارت بپورر که جناب حق عز شأنه بپورر که
 و قصه ربک ان لا تعبد و الا آیاه و الفضا هنی مغنی التقدير
 لا مغنی الامر لا یجای پس فضا مغنی التقدير و لیس اندک

شیک اوله
 سان

خلف

مخلف ممکن اولد و جلد نل ایلد و کی عبادت حقیقت حقد اولد
 و بینا کامل و الناقص تفاوت شهود حقیقت و عدم شهود
 حقیقت اولد و نه کم کلشن راز صاحبی بر محله قتی رعبا بپورر که
 چو اسباب هست هستی مظاهر • ازان جمله یکی بیت باشد اخ
 نکواند نیست کنایه عاقل • که بیت از روی هستی نیست باطل •
 و کما کفر بیت اکاه کبیر • کجا درین خود کراه کبیر • نه دید
 کربت الا خلق ظاهر • بدان علت سندان سر کافر • توهم
 کزد و نه یقینی حق نهان • بسج اندر خوانندت سلطان • که اکثر
 محجوبین دید حق بین و نور یقین صاحبی اولد قتلرند جمال
 مطلق بحالی اکوان و مظاهر اسکان الوانده کور باول جمال و
 کالی عین منظر و قیاس ایدر پس بونلر دخی حقیقت
 توحید و دخی خبر لرد اما اهل توحید معبود حقیقی هر
 و هر حاله همان اول ذات مطلق بلورم در ذات و صفات
 هر کما باشد سیر • هرگز نبود در نظر پس صورت غیر •
 در سر با و یکی سود باده و اب • در مذهب و یکی بود سجد
 دیر • فله اعز من الانسان بر ربوبیت پس من حیث الله
 الا انسانند اعز و ارفع بر ربی بوقدر اوصاف ربوبیت انصا
 اولد و دخی سببیل و لا اول منه بعبودیت و کذلک انسانند
 اذل و انزل بر ربی بوقدر عبودیتی و اسطه سبیل کم ربوبیت
 ارفع جمیع مراتب اولد و دخی یکی انک مقابلی که عبودیت در انزل
 جمله مراتب پس انسان ذو الوجهین آینه در که بر پوزند ۷

حصایص ربوبیت پیدا و برپوزنده نقایص عبودیت هویا در
 چو با حسن تقویم ده اولی و جبر ربوبیت نظر فلسفک جمیع
 موجودات را اعلی و اجلی کورس و چون احسن سکله اولی
 وجه عبودیت نظر اینک جمله کائنات را ادنا و اسفل کورس
 فان فهمت اگر سن اسبقه ذکر اودان معانی بی فهم ابله که
 فقد بخت لک عن المقصود بالا انسان پس بن سکا بیان
 و کشف قلم لفظ انسانه قصد اودان حقیقتک و جهنت
 حجاب سحر و ابهامی نه کم مقدا حقیقت اساک تعریف
 و توصیفه تصریح و توضیح بپور سطر دی فانظر الی عزته
 پس بصیرتیک نظر ابله عزت و شرفیت انسانه بالا اسماء الحسیه
 انک اسماء حسیه ابله انصافی سبیل و طلبها اباه و اول اسماء
 اول انسانی طلب قلم بی واسطه سبیل که کانظر کامل و جلی
 شامل اوله فن طلبها اباه تعریف عزته پس سن تلال اسماء
 انسانی طلب قلم سند زین بلور سن انسانک عزت و شرفیت
 زیرا مطلوبک عزتی طالبک عزت و شرفیت مقدار بدر این جمیع
 اسماء الهی طالب حقیقت انسانک کما و در فی التوریه تا این ادم
 خلقک لاجلی و خلقک لاسباء لاجلکم و من ظنوه بها و کذا
 اول انسانک تلال اسماء ابله ظنور زدن و اکا کال افتقار زدن
 تعریف ذلته اول انسانک ذلته تنی بلور سر زبر این حکم عیده
 انقاره ادنا و غیره وجوده احتیاج و افتقار و استعدا
 و دنا بود پس بوحک فمکنه شدت صوب اوله غنای

۱۱
 ادری حضرت شیخ طالبینه فهم ابله ابله امر ابدی بیور
 فانهم و من هنا پس ای طالب اسرار الهی فهم ابله ذکر اودان
 معانی و بومقارن یعنی انسان من حیث الباطن رب
 من حیث الظاهر عبد اوله فی مقارن تعلم انه سن
 بلور سنکه حقیقتا اول انسان شخ من الصور بین
 الحق و العالم صورتین انتساح اوله شخ بر شخ جامع
 اول صورتین بری صورت حد که اند جمیع باطنه
 صورتین و بری صورت عالم در که تفرقه ظاهر بی
 صورتین و هاتان صورتان یدان ابله تعبیر اوله صدر کما
 قال الله تعالی لا یلیس منک ان تسجد لما خلقت بیدي ما
 ما سوی الانسان ید واحد ابله مخلوق در زبر یا منظر جلاله
 ملو یک کبی و یا منظر جلاله بعض ملو یک عذاب و سلطان کبی
 پس انسان بوحک فی جامع بر کوندر که جمع البحرین یلقیاندر
 بدین جابریخ لایبغیان و لایتنها و زان معنای ابله عارفان و
 کامله و افخ و عیاندر م بحر انفس سیرین چون سکر
 طعم سیرین رنگ و سن چون فی • نیم دیگر تلخ همچون زهر
 طعم تلخ و رنگ مظلم قیروار • هر دو با هم میزنند از سخت
 اوج • بر مثال آب دریا موج موج • همچو در کان خاک و زر
 که اختلاط • در میان شان صد بیابان و رباط • تلخ و
 شیرین زین نظر باید بدید • از دیر چرخ معرفت داشت دید
 فصیح که نقیصه فی کمال شریفه فصک و حکمتک و کلمه نک معنی

سبقت ایلاری تکرار احتیاج بود در نفس لغتد رخوا ارسال
 نفس انکه در لر یعنی او فوری تکریم ارباب غرام بعضی ضد
 صحتی چون افسون ایدوب او فوری او بوحالک ارسال نفس
 رحمانیده استعاره در یعنی اهیان نمک اوزر افاضه وجود
 استعار اوله و یا خود اول نبیند قلبه الف و علوم و هیبه
 و ارسال عطای الهیه قلدن استعار اوله کافال رسول الله
 علیه السلام ان روح القدس نفث فی روعی ان نفسا لای
 یؤمن حتی لتکل رذلتها الا فاجلوها فی الطلب الحدیث و معانی
 سبقت لغت عبرانیده هیبه اهد دیکدر تقدیر کلام بود که
 خلاصه علوم و حکم که مرتبه فیاضیت حقه متعلق و منسوب
 انک حصولی علی الوهبت و التفضل اوله لا علی الکسب
 التعلی بآیه و محققه در حقیقت رحانیده سبقت علیه السلام
 و حکم نفیته نک کلمه سبقت به تخصیص او نموده علت
 و وجه مناسب بود که حضرت سبقت علیه السلام انسان
 ثابته هر نه علم که اکام فیض مطلق حاصل اولدایه علی
 طریق الوهبت و العطیه حاصل اولدی و حضرت ادم عم
 بعد مغایره الهابیل سبقت آلام واضطر ابی چون و هاب
 حقیقی در بر ولد طلب ایلد که جناب حق جل شانده حضرت
 سبقت اکا موهبت قلدی و حضرت سبقت هر نه کم حاصل اولدایه
 بل کسب و لا کلفة محض عطیه و موهبت اولدایه چون حضرت
 سج عطای الهیه و مواهب ربانیه فی اکا تخصیص ایلدی

و حکم الهیه بی ادم و نفیته بی سبقت ایلد سنده نکتة بود که
 ادم تعین اولی اجمالید که مستعمله بر جمع مراتب عالمی که صورت
 مرتبه الهیه در و بمرتبه به قریب اولی مرتبه فیاضیت سبحانی
 و نفس رحمانیده که حضرت و هاب وجودن اعیان اکوان
 اوزره انبساط وجودن عبارت در پس ادم جمع مراتبی جامع
 بر کون اولدایه مرتبه الهیه ایلد مابینده مناسب اولوب
 اکا تخصیص قلدی و بعد مرتبه الهیه مرتبه سبقت و موهبت
 در بوالیسه حاصل اولدایه نفیته نفس رحمانی و فیوضات سبحانی
 ایلد پس سبقت عم دخی مظهر ثابته و موهبت رحمانیه اولدایه
 اجلدن حکم نفیته بی کلمه سبقت به تخصیص قلدی و بوقصد
 عطیات و مواهب الهیه دن بحث ایدوب بیوردیکه اعلم ان
 اعطیات الحق علی اقسام اعطیات بفتح الهمزة و تخفیف
 الیاء عطیه نک جمیع در پس اعطیات جمع الجمع اولور و ضم
 و سبقت الیاء دخی جابر در بو تقدیر حبه عطیه نک جمعی اولور
 علی وزن اسنیه تقدیر معنا پیش ای طالب اسرار الهی عطایا
 ربانی و مواهب سبحانی بر پنج اقسام و انواع اوزرنه در منها اولور
 اقسام دن بعضی در که انه یعطی خقیقا اولحق جل شانده اعطا
 ابدانی لینعم خاصه مجرد انعام و وجودنی اظهار ایچون یعنی
 عوض من المعطونه من حمد و سکر او غیر ذلک زی بر اسول عطا که
 دست و هاب دن رسیده اولد اول همان اظهار وجود و سخا در
 و انک مقابل سنده موهوب لدن حمد و سکر و ثناء و عملی بر سبقت

و عطیه عطا نک جمیع

طلبا و تفر بومعنا لنعم قولي افعاله اولاد و غي تقدير جدر
 اما فتح بايله اولور سه تله شدن اولور سه معنا اي انه يعطي
 لنعم المعطيه لداي ايعيش طيبا و يكاد لور . زهي فيض
 فضل تواجد فرون . نكجند در افضال نوجند و چون .
 منزله عطايه ز سوب غرض . مبرانوالت زميل عوض . اسم
 الوهاب اسم و هاب يدندن بلا سوال حالي و قولي بويد و هاب
 معطي اولون نك نماي جنت اعلا و اولور و هي عيني بوم
 و هاب قابيل و مستعد بيه حاصل و واصل اولون اعطيا
 علي قسامين منطوبه و تقسيم در هبة ذاتيه بر قسمي ذاتيه منسوب
 و مستند اولون موهبت و عطيتند و عطيه ذاتيه مراد اولاد
 انك سبدي ذات اوله بغير اعتبار صفة من الصفات معها اگر چه
 عطيه ذاتي دغي حاصل اولون ابواسطه الاسماء و الصفات
 ز بر احوال سانه من حبه ذاتيه موجود اند تجلي قلز الاوراء
 حجاب اسماء بده و هبة اسماء و بر قسمي دغي موهبت اسماء در
 و موهبت اسماء اولاد كه انون سبدي صفات الهية در بر صفة
 اولاد ذاتيه استباز و تعيق اولاد و غي حيثيتند فالذاتيه لا تكون
 الا تجلي الهي پس عطايا ذاتيه اولون الا تجلي الهية بل اولور
 يعق ذاتي تجلي بلسه سور اسم جامع كه الدرة الله و جمع
 اسماء سبج اولون اسم تجلي ايدر ز بر اولور اولون ذات
 بجند اسم و رسم و حكم و تجلي و اطر و تقيد و بونلر انالي
 قابل كلكه پس بومعنا دن او تري تجلي ذات مضاف اولور

الوهبة متصفا و لذاته مطلق ذات مجنة و كل پس تجلي ذات
 تجلي له اولون عبادك صورتي او ذرة و استعداد ذرة كوه اولور
 زير ذات الهية نك بر صورت محبة سي بود كه انك ظاهر
 پس ذات الهية بر مرات صافية كبي در كه اند تجلي له بقدر
 استعداد صورتي ساهده فلورنه كم حق مرابي اعبان
 بحسب استعداد انرا و قابليا نا ظاهر و در نما اولور م اعبان
 هم شلبيهاي كونا كون بود . كافتاد بران بر تو خريد وجود
 هر شلبي كه بود سرخ بازرد و كبود . خور شيد در ان هم بهما
 رنگ نمود . و عطايا ذاتيك بر نيجه مرتبه سي واره اولور
 قبض اقدس در كه ذات حق ذاتيه ذاتيه فايض اولوب بويك
 اعبان ثابته دن طباع كلية خارجيه او ذرة فايض اولون
 فيض را و چنچليسي طباع كلية دن اشخاص موجوده او ذرة
 بحسب مراتبهم فايض اولور و بوعطا ذاتيه هبته احد
 النعت كقوله تعالى **وما ارسلنا الا واحدا كل البصر اقر ب** نك
 بحسب الاسماء و الصفات و المظاهر و القوابل متعددة
 و متكثرة اولور اما عطايا اسماء بونك خلا فيدر زير اسم
 رحيمك صادر اولون اسم مستفاد صادر اولونك ضد بدر
 هر چه مرتبه محبة سنه مقيد اولور و غندن او تري و مصداق
 عطاء ذاتيه در الله و رب قدوس و ملك و غني و بونلر امثال
 اسلور و اما الاسماء فتكون مع الحجاب اما عطايا اسماء
 بر اسمك تعيني حجابيله اولور كه اول تعينله اخر اسمك ممان

اعبان ثابته و استعداداتي خاصه
 و آيكي سني حد

اسماء ذاتيه

اولور و فرقه بولور و ارباب دوز و وجدان و اصحاب شهود و
 عرفان ذابند و اسمائیه نک با یسعی و هر بر اسمک علی الانفراد تجلی
 فرقه ایدر کشف و ابقانند حاصل اولی میزان خالصه پس
 تجلی اوج قسم او زده در بری تجلی داند و علامتی انوار سطوح
 داند تجلی ملک ذات و صفاتی مضمیل و متلاشی اولی مقدار
 و بوی که صوفیه دخی و بر لرنه کم حضرت موسایه بوجلی ایلر تجلی
 اولی فرقه فانی و متلاشی اولی و لوب مغسی علیه پنجه زمان ساقط
 اولی با بعضی سلاطین بعد فناء التمام بقا حقایق باقی
 اولی نور انوار جمال ذاتی مشاهده فلر لرنه تجلی داند
 متلاشی و اضحلال طاری و لرنه مقام حضرت رسالت نباه
 مخصوصه در کمال کار و متابع اولی دخی بوندن
 مخصوصه در ابکی قسیمی تجلی صفایه در بونک علامتی بود که
 اگر ان قدیم صفت جلل ایلر تجلی ایدر سه اذاجلی الله لشی
 خضع له فحواستجانه خضوع و خضوع ظاهر و لور و اکر
 صفت جمال ایلر تجلی ایدر سه اند رافع و رحمت و لطف و کرامت
 و سرور انس حاصل اولی و او جلی خلی انوار و علامتی
 اولی که افعال خلق در قطع نظر ایدوب بونلردن صادر
 اولی خبر و نفع و ضرر هر ایسه قل کل من عند الله مصداق
 ناعل حقیقی حق کور با سبانی کالالت محض کوه و لا یقبل انقال
 هذه الاعطیه و قابل اولی کسسه قبول ایلر شوا اعطیه حق اکر
 ذاتی و لسن و اکر اسمائی و لسن الایما هو علیه من الاستعداد

الاقبال اولی کسسه استعداد اولی شی مقدار قبول اید
 ۲ حق فساندان نور ابر جالها مقبلون برد استه و اما هنا
 و ان ثمار نور او بافته روی ابر خدا بر تافته هر کرامت
 عسفی نایه زان ثمار نور زنی شود پس جناب حق جمیع اشیا
 تجلی و ظهور و تباری نورده علی السوی در لکن هر کس
 دامن استعداد و قابلیت مقدار ایدر استفاده ایدر بود
 معنای افعال ما برید معناسن منافی و کلام زبر اجناب خفک
 سبیتی بحسب حکمت در انوک حکمت ندر که هر شبه بحسب
 استعداد تجلی قله مثلاً موضع رحمت اولی انتقام و موضع
 انتقام اولی رحمت اتم زبر حکمت مخالفه در هو قولی
 واعطی کل شی خلقه ثم هدی یعنی استعداد الله تعالى
 نک قولنک مضمونی مدلولی که بپورید اعطا ایلر
 اولی الله اسیاد هر شبه خلقش یعنی استعداد کلی و غیر
 علما و عینا ما خلق له و ما قدر لهنی اکر اول سبک سبیتی
 ثبوتیه اولی و با خود وجودیه اولی و لسن که حق سبحانه
 و تعالی مرتبه علمده قبول وجوده و سبیل اولی استعدادان
 کلیه غیر مجعوله اعطا ایلر و کی کبی مرتبه عینده دخی اشیا
 وجودی بر قبول احوال وجودیه واسطه اولی استعدادان
 جنبیه مجعوله اعطا ایلر پس دلمز بونچون فقیر اولی و بون
 بون غنی اولی و بونچون عاصی اولی و اول بری بون
 سبط اولی نه کم انسان بونچون انسان اولی و کلک بون

و استناد

و بدین

کتاب اولی و دیندگی کیمی بر احکام الهی هر شبهه عنی ثابت
 سینک اقتضا و استعداد نه کوه اعطا ابدرا اندنضکر اکاکوه
 هدايت ابد نه فی ذلک پس حق تعالی بک هر شبهه اعطا و منفه
 قلد و غی جمله اندر الاستعداد یعنی بر توفیق و قابل اولی اگر کفی
 اولسون و اگر جزوی اولسون الاستعداد مؤخر مبتدای فی ذلک
 مقدم خبر در پس حضرت واجب الوجود و مقتضی نعم و الجود بحسب
 الفضل الا فی مرتبه علم ده جمله اعیانه صور استعداد و قابل
 اعطا ابد ب بعد از ان بحسب فیض مقدس اول اعیانه خارج
 وجود ده بحسب استعداد اتم و قابل بیا اتم خلق و البسه وجودی
 پوشیده نلد پس بر شی قابل و استعداد اول الا انک فیض
 اند سبل قابل اولور **م** داد حق را قابلیت شرط نیست
 بکله شرط قابلیت داد اوست • بومرتبه به نسبت اولور و کد
 هر شی مقبول اولر الا انک فیض مقدس سبل مقبول اولور **بیت**
 ان یکی جودش کما اراد بید • وان ذکر تجدد کما بان از نید
 وقد یکن العطاء عن سوال بلحال از اولور که عطا اگر ذی
 اولسون و اگر اسمائی اولسون معطی حک لسان حاله سو
 حاصل اولور مثله فقیرک بین بری الغنیه فایم اولسی کیمی لسان
 حاله سوال انک مناسب اولن بیت بود که بیور استند **بیت**
 وفي النفس حجاب و فیکم فطانه • سکونی بیان عندکم و خطاب
 لابد منه بد و لازم در حاله سوال اول حال دخی اگر
 استعداد منسوب و باخود سواله با عن اولی حال اولسون

کتاب اولی و دیندگی کیمی

و حضرت شیخ بو محمد استعداد ابد استعداد مقابل اولی
 حالی فرقا بیندگی لکن فصوص الحکم ده فرقا ابد ب بیور دیک
 فانه لابد فی نفس الامر عن سوال ما باللفظ و بالحال و بلا
 استعداد پس معلوم اولد که بو محمد حال استعداد و
 سواله با عن اولی حاله شامل اوله اگر طریقه بله شامل اولر نه
 لابد منه ضمیر بر جوئی سوال بلحال صحیح اولر ذرا
 کاه اولور که معطاله عطا بغنه بغیر سوال حالی و اصل
 اولور پس بوم سوال اولر عطا لسان استعداد له
 اسماء الهیه و اعیان ثابت نک سوالیدر استعداد له حال
 مابینند فرقا اولد که صاحب استعداد اولن لک اکثری
 استعداد و قابلیت مکرر قطاب افراد ده اولن عارفین
 و مکاشفین بله لکه سر قضا و قدم و اعیان ثابت به
 عالم اوله لراما صاحب حال کاینما ما کان بلور که سواله با عن
 اولی اول جین ده اولی خالید را و عن سوال بالقول
 و باخود سوال از اولور که لسان قاله اولی سوال اولی
 ما امر حین ده مشور به رذنی علما دیک کیمی و باخود امیرا
 معینده اوله مثله اللهم اعطنی ما فیه مصلحتی فانک تعلم حاله
 و ما فیه صلاحی دیوب تعین مراد اتمیه سن بلکه محبوبه مراد
 تفویض ابد سن نه کم ساع تفویض ابد و پ دیر **بیت** و کلت
 الی المحبوب اری کله • فان شاء احبانی وان شاء اتلفا
 علی قسمین یعنی بوسوال بالقول یکی قسم او زده در سوال

بالطبع بر قسمی سوال بالطبع در که سوال باعث داعیتک
 استحال طبیعی اوله خلق انسان عموماً خواست زبیرا
 طبعی که مانند در که بر مراد که وصوله قبل حلول او اند
 عجل اولور و بوقسم اگر سوال استعداد پیر موافق اولور سه
 حصول بستر اولور و اول سوال وصول معسر اولور زبیرا
 الامور مهوره با وفارها مصداق هر امر بر وقت و هر کار بر ساعته
منوط و مهوره پس قبل حلول وقت اگر عجله کار به فایده
 و سوال استحال الامور الهی و بوابی تمسک مابینند بر سوال
 دخی و در که اول الامر الهی استحال انقیاد سوالید که اول
 امر الهی ادعوی استجاب کم در بوقسم سائل سوال عبد محضه که
 انک عبودیت بق شوب غرضه مشوب و چهره حالی امراض
 اغراض معیوب دکلدر و مطلوبه مرادی همان مراد الله در
 و بگونه داعی اشاق الله اگر سوال الله اید سه مرادی استحال
 امر حضرت ذوالجلال در بوقسم وصول مراد ان و حصول حلما
 دکلدر کادر مطابقاً لهذا محل فی المستوی م او کدایی
 خواست شاهی چون کم • او مذلت خواست غرض کی کم •
 چون طمع خواهد زن سلطان دین • خاله بر زن قناعت
 بعد ازین • نالم اورا فاهلها خوش ایدش • از د و عالم ناله
 و غم بایدش • زبیرا بومر بیده اولن صاحب سعاد تکراد
 دنیا و آخرت بتر و مطالب و مازد و جود مقاردر لر اگر
 حالری سوال اقتضا اید سه سوال اید لر و اگر تفویض

و سکو تا اقتضا اید سه ساکت اولور لر و بوجله سوال اید
 اولور که حضرت رضی الله عنه علی قسمین دیک بعد از ان قسم
 ثلثه ابراد ایلدی پس توفیق و تطبیق بجه قابلدر الله اعلم
 جواب بود که تمثیل امر الهی اولن سائلک سوال حق و قصه
 بوقدر و مقصود و سولیتک حصول عدم حصول مراد
 دکلدر پس بوقدر بجه انک حقیقت سوال اولن انج
 صورته سوال اولور پس حقیقت سوال یکی قسم اولور
 او تری علی قسمین دیوب بگونه سالی بنیاده علی سبیل
 الاستطراد کتورس اولور و لکن بوقدر بجه انسا و لیا
 توسطه ایقوب قسمین تا خیر اتمک کرک اید کا وقع
 فی الفصوص مکر اللهم قسم اخبر طویل الذیل اولور غنیه
 تا خبری در کورس اولور بعضی نسخه ده او عن سوال
 بالقول علی قسم واقع اولس اگر چه بوقدر بجه بوقدر
 حلص اولور اما صحیح نسخه رده علی قسمین در پس بوقدر
 اولن نکتہ فی شعر اولور سوال بامقتضیة الحکم والمعرفه
 ابکی قسمی سوال در حکمت و معرفتک اقتضا سبیل
 اوله لانه زبیرا اول مقتضای حکمت و معرفت سبیل سال
 اولن کیمسه ابر مالک یعنی منصرف و حاکم در عباسند
 اگر عباس سید اهل عالم یا خود اهل محکمت اولس و یا خود
 اهل داری اولس و یا خود ملک و جود بیک قوای و جانی
 و جسمانی و علمیه بی اولس و پس بعضی مطالب موقوف

سبوحه کلمه نوحیه به مقاومت اولندی و حکمت نفیته ده
 تاخیرنه سبب بود که بعد المراتبه الهیه و المبدایه عالم احوال
 و انوار نقایض امکانیه دن حق تنزیه بلمک غالب در زیر ابونکر
 جمیع کالاتی بالفعل موجوده در و بونکر نقصا بحسب وجود
 المتعینه و ذواتهم المتعینه انجی احتیاج و امکانی در این
 تنزیه و انوار الا احتیاج و نقصان پس صفت تنزیه عالم احوال
 غالب و مناسب و لایسره بود حکمتی حکمت نفیته احوال و نقیض
 مغایر صفت حکمت مستحبه و منزیه و با خود محل نقوش حکمت
 سبوحه حقیقت نوحیه ده متحقق و ثابت در تنزیه حق سبحانه و تعالی
 تنزیه بلمک من المنزه منزله اولان عبدان محذوب للمنزله منزله اولان
 جناب حق محذوب و تعقید در ادق منزله زیر عبد منزله جناب
 تمیزات نفس اولور غلا یقبل التنزیه سؤل اور جماعیه نقایض امکانیه
 بلکه کالات انسانیه دن که تنزیه قبول اتمیز می شک حق بواورد
 تنزیه بلمک محذوب و تخصیص در سوا هذه المراتبه حال انکه بویله کل
 زیر اجمع موجودات با سرح مظاهر حق در حق به مقتضای وجود
 اینها کتم هر حاله بونکر ابله بلکه من وجه بوضوحه ظاهر اولان
 حق در و بوضوحه بالا صال حقه و بالغیه حلقه کتم بولانا نظام
 نبی ابوری **و اذا سألک عبادی عنی فانی** ایتمند بپور
 لازمه من تران العالم الا و نور الحق محیط بها فاهر علیها فیرب منها
 اقرب من وجودها ایتمالا بحجده العلم فقد لا بحجده الصنع و لا
 بل بضر باخ لا یکشف المتعال عنه غیر الخیال و بوقیاسه کور در

پس اطلاق دخی من حجب له هذا الوصف تعقید سؤل جماعیه
 بواطلاق و صفیه توصیف انک واجب و لدی اطلاق بله تعقید
 فمائه پس بواطلاق بله قید بلمک قند بوقله لا المقتضی اطلاق
 ابله مقید و لیس وجود و ادر اعلاه باطله ابله مقید اولی
 وجود که عبد منزله انک مرتبه سنی سائر مقید انک اوزرینه
 و رفیع فلسفی اولور سبب الا طلاق حال بود که بونکر اولور
 اولان اطلاق قید محض که اطلاق حقیقت را طلاق حقیقی
 اولد که ضد تعقید اولیه بلکه بر اطلاق اولد که عین وجود
 کثرت و اطلاق و تعقید جامع اولد و احدا من اخرون او
 اولیه بلکه طر فنی بله بواطله نسبتی علی السوا اولد زیر اثر
 عقلی ابله منزله اولور ناقص العرفه در انجو نکه وجود مطلق
 مقید و محذوب در کذاک سسهای دخی مقید بود زیر تسمیه
 دخی محذوب و تعقید در سؤل وجود مطلق که انک حکم بود
 اما سؤل کسه که میان تسمیه و تنزیه جمع ایلد عارف و محقق
 و کامل مدقق اولد رتبه کم فصوص الحکم حضرت شیخ بپور
 فان قلت بالتنزیه کتم مقید . وان قلت بالتسمیه کتم محذوب
 وان قلت بلامرین کتم مستد . و کتم اما فی العارف سید
 پس تنزیه فی ساینه تعقید و تسمیه بی غائله محذوب و لیس انک
 قابل تنزیه اولور سک مقید و اگر مائل تسمیه اولور سک محذوب
 اولور من اما اگر بواجبی جامع اولور سک طر فاضرار و معارف
 امام و سید اولور س **بیت** ان زمان کور اعیان جوی همان

وان زمان او را نهان جوی عیان • کز عیان جوی نهان آنکه بود
 در نهان جوی عیان آنکه بود • در بام جوی چو پیکر است او • ان
 از هر دو پیر و نست او • پس آنکه تفریحی من جبهه الخفیه و الناف
 والجره عن مظاهر الکائنات و تسبیحی باعتبار الظهور و فی
 الاکوان والجلجلی ملو بس الاسکال والا کو اندر پس عارف محقق
 طرفین بله مشاهده حق قلوب نورانی حضرت مولانا شریع
 بوخلد مناسب بیورار **ربیع** کاه خورشید و کوی دریا سوی •
 کاه کوه قاف که غنقا سوی • تونابن با سنی نه ان در ذان عوی
 ای برون از دهمها و زینبش بلش • از توای بنیفس با جندب
 هم موجد هم سبته خیر سر • واعلم ان الحق الذی طلب ان
 سن بل طالب عرفان و راغب راه ابقان تحقیقا سؤل طرف حق
 حق تعالی قول کردند بلکه طلب ابدی حکم **فاجیب انوف**
خلق الخلق و بر فحوی **وما خلق الخلق الا لیسعبد**
 قال ابن عباس رضي الله عنه ای البعوث والمعاد هذه العرفه
 الحاصلة من التصفیه لان النظره خاطر کی تم قبض
 پذیرد هیطان • سکر از نفس پراکنده و رف ساده کینه • هوای
 به السنه الرابع او طریقی حق که حق تعالی عباد بدن کند و بی اول
 طریقی ابله بلکه طلب ابدی انبیا و مرسلین او زده منزله اولان
 سراجک السنه سی کتور و کی برهان و ابراد ابله و کی اسرار و افان
 فی صفه اول حق و صفنه که اول تنزیه تسبیحی جمع خلق قلم قدر
 زیر حق بجانده و تعالی کند و بی هم تنزیه ابدی و هم تسبیح ابدی

دانه و لحن

وایه واحد ده تنزیه و تسبیحی جمع قلوبی نه کم بیوری لبس کتله
 شقی پس جمع تسبیح کاه و جهاس الوجوه مانند تنزیه در کاف
 زایدا و لدی اعتبار ابله و قوله وهو السمع البصیر تسبیح در زب
 بو صفله هم کاه و هم اندر غیر عبارت ده اطلاق اول نور و اگر کاف
 زایدا و لدی نصفه و لدی تسبیح اول نور و بر تقدیر کلام پس مثل
 مثله سنی دیکتا و لور پس اثبات مثل قلم اول نور و نفی مانند اول
 مثبت اولن مثله اول نور و حضرت شیخ فتوحانده بیورار که کاف
 زایدا و لدی اعتبار له مثبت اولن مثله مراد انسان در حکم
 خلق الله ادم علی صورته پس **فقر** اوله عین تسبیح بولون
 نفس تنزیده و کتله نصف ثانی که وهو السمع البصیر در عین
 تنزیه بولون نفس تسبیحده زبر اعلم بلوغ و فصاحت قاعده
 شهر و در کجی سند ابله ضمیمه مقدم اوله و سند موخر عرف
 باللام اوله حصر افاده ابله کتوک فلان هو الرجل ای الی الیه خسر
 فیه لا فخره پس بوخلد بویل در جینی هان سمیع و بصیر اوله و بو
 صفله هان اکا مخم در و حقیقه سنو او بینا اوله و بو غی
 نفی قلم اول نور پس اهل کال اوله که قرآن و واقع اوله و اوله
 تنزیه و تسبیحی جامع اولو طریقی نبرینه زیاده بسیل انبیه و سجد
 عقل اول حق و صفنه السنه سراجک کتور کی اوصاف تسبیحیه
 عقل تعریف و تجاوز انبیه قبل دره و الشیخ سراجک دره و ذلک اوله
 معارفی اخذ المردن مقدم **بیت** عقل کار آموز اینجا ابتر است •
 کین کان از حد و انش برتر است • بلکه تنزیه تصدیق ابله و کی

تسبیح دخی تصدیق ایلله زبر ابوعالم صورت حق و حق بو عالم
نسبت نفسی و قوایی مدبر اولن روح مشابه سنده در انجون ^{حضرت}
نبی علیه السلام معرفت حق نفسه ربط ایدوب من عرف نفسه فقد عرف ربه
بهره یورده فالعلم به پس اول عقله خطاب حقه علم تفرجه عن سائر
الحدود و خطاب حق همان سمان حد و تدبیر و تقابض امكانیه در ^{مخفی}
تذریه ایلک کلامه زبر اعقلک شافی انجی تذریه رانی فله قدر العالم
صاحب معرفت پس عارف الکی معرفت صاحبیدر معرفت قبل
درود الشراعی بر معرفت قبل درود الشراعی اولن ادراک و عرفان
انکه تذریه الهی حاصل اولور بمقتضای عقله و فکر و معرفت
تلقاها من السارح و بر معرفت دخی اولدر که انی بقی قبول
واضع شریعت حضرت تدرید و شارعدن اخذ ایلد و کی معرفت تذریه
تسبیحک مابینتی جمع ایلکدر کادری فی القراء و الاحادیث **بیت**
دست در کفته برزدان زن و اخبار رسول هر چه بینی بخواب هر دو
فسانه است و هوس و لکن شرطها و لکن معرفت ثانیه نیک شرطی
ان برده علی حاجات به الی الله عارف اولن کسه انی رده و تفویض الیه
شراعی کتورده کی اوزره الهه یعنی سول جستی شعر الفاظ
و تسبیحی موهوم کلام که قرآن عظیم و اخبار رسول کرم ده که دفع
اولشدر کاستواء الرحمن علی العرش و ید الله فون ایدیم و ^{لتنفع}
علی عینی و وضع الجبار قد مد فی النار قلبا المؤمن بین الامصبیحین
و وضع کفته بین کتفی و ضحک بدت تواجد و ارباب زری
فی صورت سائب امره قطط و بونلرک اشالی پس بونلر بلو ^{تاویل}

تصدیق

تصدیق ایلله اگر حقیقتلری کشف اولد یسه فیه اونه و لا
السنة شراعی ابراد ایلد و کی اوزره بمقتضای **فان تنازعتم**
فی شیء فزروه الی الله جناب حقه تفویض و تسلیم اولنه
انجون ابو حنیفه ^{حضرت} بو مسئله ده توقف ایدوب تا ولی
جابر کورده ی نه کم فقه اکبرند بیور لکه بدی فقه سنی
تاویل جابرد کلامه و بو معنا تاویلده راضی اولد و غنی شعر
م به پای عقل توان رفت این راه • بعلم از وی نشاید
کستگاه • درین م چون امید منورلی نیست • بحر حیرت
کسی را حاصلی نیست • فان کشف له عن العلم بذلك پس
اکرامه تعالی اول عارفه متساویه اولان علمین حاجت ^{تقاب}
کشف ایلرسه فذلک پس اول کشف من باب العطایا الهی الی
و قد تقدم فی فقه نسبت علیه السلام یعنی کشف مذکور عطایا
الهی الی قبیلند ندر که تحقیقی فقه سنییه ده تقدم ایلد
و الحاصل حضرت شجک مراد سر فیلی فی تاویلدر کما قال فی فقه
فوجاهة الاستواء حقيقة معقولة مغنوية بنسب الی کل ذات
تعطيه حقيقة تلك الذات ولا حاجة لنا الی التكلف فی صرف
الاستواء عن ظاهرهم و کذا قال هناك بحر العناء برزخ یونجی
و الخلق فی هذا البحر انصف الممكن بعالم وقادر و جمع ^{الاسماء}
و انصف الحق بالتعجب و الضحك و الفرح و المعبة و اکثر التوفیق
الکونیة فزده ماله و خذ مالک فله النزول و لنا العروج **بیت**
ای برادر ترا بدان منزل • چون نداده است رخ قدم چه زنی •

سر خود با تو چون نکره از هزار • جای خاموشیست دم چهره زنی
فصل حکمت قد و حقیه فی کلمه ادراستیه قد و حق تقدیس
 مستفید بر عین المقدس در برزخ ^{است} مقول تقدیس ^{نظیر} تقدیس
 در هر دو اصطلاح جناب حق شأنه لایح اولیین امکان
 و احتیاج در تقابض کونیته و بونر امثالی ضرورت ^{نظیر}
 و تنزیه اینکه در هر دو اسم ستوح در حق حقیقه و الکینه
 اشد و ابلغ و اکثر در آنکه کلامه ناخیر اولیوب ستوح قدس
 دینور پس ابلغیست **جستند حکمت ستوحیه** در ناخیر ^{الهی}
 مع هذا نوح هم زمانه ادراستیه مؤخره و بود وجهه قابله که
 تسبیح بحسب مقام الجمع تنزیه اوله فقط و تقدیس بحسب مقام الجمع
 و التفصیل تنزیه اوله پس کثرت و کفایت **جستند** اکثر و ابلغ
 و بوده مذکور و مشهوره که تنزیه نوح هم تنزیه عقلی و تنزیه ادراستی
 عقلی و نفسی در پس بو حکمت مقدم اولی حکمتی من وجه مناسبتی
 اوله عجزه اگر افاضی بلیوب حضرت ادراستیه نه تخصیص ابدیه
 ریاضت کامله ابدیه نفسی شواغل بدنیه در نظریه و عقل و در حقیقه
 صفات ریه و اخلق حیوانیه در تقدیس قد و غنایه حیوانیه
 حیوانیه تنه غالب اولی اکثر زمانه بدنیه منسلخ اولی سماویه
 عروج ابدی و ملوکه ابدیه محالطه و ارواح مجردة ابدیه محالسه و توانست
 ابدی شایسته غفران بوده مشهور و استدر که اولی تنه
 طعام و شرابیدن و سنه و خوابیدن منقطع اولی عقل صرفه و روح
 حضرت **فلسفردی** پس نتیجه تقدیس هر شیندن علوی مقتضی

اوله و غنایه او تری جناب حق جل شأنه اکاموله رفیع اعلا
 قلوب شأنی در رفاه مکانا علیا نفس بقیله عالی قدری ^{احسان}
 حضرت **سجده** می رضی الله عنه بحق علو و مکانی ^{مکان} بود ^{نقص} تخصیص
 ابدی و تحقیق و تفسیر **شرح** ابدی و بیوردی که علو علوان
 علوی ^{قسم} **قسم** علو مکانی بر قسمی علو مکانی پس اگر بر علو مکانی
 حقه نسبت اوله مثل قوله تعالی الرحمن علی العرش استوی
 الله تعالی **نک** بوقولی مثلی بو معنایه دلالت ابدیه که عرس او
 اولی استیلا و نصدا ابدی و یکد اولی پس عرس جمع
 اجسامی محبط بر فکر در که علوی جمع اماکنه و در حق
 اکاستوبیدر باعتبار ظاهر و نه پس آنکه علو مکانی ^{متحقق}
 اولی **لکن** باعتبار ظاهر و اسما و صفاته و اما بحسب ^{متنزه}
 عن المكان متعال من الزمانه و العاء قوله او زده معطوفند ای
 و مثل العاء یعنی حضرت پیغمبرك فی العاء قوی دلالت ابدیه
 کذلک حقه مکان باعتبار الاسماء و الصفات و الظهوره
 متحقق اوله و بو حدیث شریفک سبب و ردی بود که بر عی
 حضرت رسالت پناهیدن صلعم سوال ابدیه که بار رسول الله این ^{کان}
 ربنا قبل ان یخلق الخلق حضرت پیغمبر هم بیوردی که کان فی عاء
 مافوقه هواء و لا تحت هواء عا غنایه سحاب رفیع در چوکه
 ابر محسوسک قیامه فوقه و تحتند هواء اولی لایح اولی
 حضرت رسالت پناه انی فی بیوردی که ابدیه عا که انک فوقه
 و تحتند هواء اولیه و عا بوقومک اصطلاحند مرتبه احدا

دیرلر و احدیت بر مرتبه در که تعین و اسم و رسم نفع و صفت
 متراد و بمرتبه به عما تعیری جمیع مخلوقک دبعه ادراکی فی
 مشاهده در عاجز اولد و فی چوند و بعضی مرتبه عمارت و احدیت
 د بسلر و بونلر در لر که نه کم غیم رفیع حامل بین الاسماء و الارض
 مرتبه و احدیت د فی جابل بین سماء الاحدیت و ارض الکونین
 و بوحله مناسب اولد و بمقادیر السماء و العاء اوزره معطوف
 ای و مثل السماء تقدیر نه یعنی ظهورات الهیه و اسماء و صفات ^{بالله}
 بومظاهر کان مثابه سند اولد و غنه حی خالی نک بوقولی ^{مثلی}
 دلالت ایدر که وهو الذی فی السماء الد و فی الارض الی قولی
 و یاخو دم استوی الی السماء قولی اولد و یاخو دم حضرت پیغمبر
 عم نزل الله کل لیلۃ الی سماء الد بنا قولی مر اولد و یاخو دم
 اشالی بات و احادیث اولد پس مراد بومظاهر اشیا جناب حق
 صفات و اسمائنه کان مثابه سند در یک اولد و علوم مکان
 انجی فسی علوم مرتبه در و بومعنایه شاهد مثل قوله تعالی کل شی
 هالک الا وجهه در یعنی کل شی هالک الا اولهتک ذاتی کل
 پس صلوک الاشیاء باقی قلم و جلیه مرجع و مصیر اولد و صفت
 الوهیت منفرد اولد بمرتبه عظیمه در که بونک فوفقه بمرتبه دخی
 منصوره کلدر و الناس بین علم و عمل و ناس دخی علم و عمل مابین
 دائر در فالعمل للمکان پس عمل عالمیه تحصیل مکان عالی
 و العلم للمکانه و علم عالمیه تحصیل مرتبه رفیع و مقوله عظیمه
 و علوم مکانک علم و علوم مکانک علم تحصیل اولد و سی انچوندر که

عمل جسدک کاری و علم روح شعاری در پس مکان جسد
 و مکان روحک و علمک علم نسبتی جسدک روح نسبتی کید
 و العلم روح العمل و العمل جسد پس علم مکان عالمینک و علم
 مکان و مرتبه عالمینک اولور و بلیما جایی جامع اولد و علمیه
 و اصل اولور • خام مهر یلماست علم • جمله عالم صورت و جاس
 علم • مفتاح روح حقایق و مصباح دیور خلوق علم در نظام
 سلسله وجود و قوام مرتبه شهود علم در **بیت** الناس مونی
 و اهل العلم احياء • و الناس مرضی و هم فیه اطباء • الناس
 ارض و اهل العلم فوهم • سماء نور و ما فی النور ظلماء • و العالم
 راس الخلق کلهم • و سائر الناس فی التمثیل اعضاء • و اما
 علوم المفاضله و اما صیفه تفضیلله معبر عنه اولد و قوله تعالی
 و انتم الاعلون یعنی علوم مفاضلت سول علوم در که حی سبحانه و تعالی
 امت محمد مخاطب بوردی با امت محمد سائر ائمه دن اعلم من ^{بعین}
 المنزله و المرتبه و الله معکم و الله سبحانه و تعالی بوعوده سز که
 بلد من حیث تجلیه و ظهور و ان کان من حیث ذاته و اطلو
 بتعالی عن المکان لا عن المکانه زیرا مکان خواص اجسام در حی
 سبحانه و تعالی مکان در و زمان در و خواص اجسام در منزه در
 اما مکان امر معنوی در پس علمیه و نظریه و علوم شائیه و سائر
 صفائیه انسانیه بله اولسه جایز در **م** کر بعلم ایم ان ایوان
 اوست • و بر خیل ایم ان زندان اوست • و رنجشم و جنک
 عکس مهر اوست • و رصلع و عذر عکس مهر اوست • پس

والله معكم ونصركم حق سبحانه وتعالى ولين يترككم اعمالكم قولي
 بواستي شريف بيور ديلرتا علو مكان و مكاشتي جامع اولار
 يعني سرك اعمالكزي تركواي است محمد ناقص ذرايل فمن يلكه
 بحسب اعمالكم سري در جان عاليه ومقام ساميه واصل و نال
 قلور و سر علو مكان و مكاشتي شامل اولور سرك اولور فلان
 راجع يعني شول علو مذكور راجع در الي تجليه في مظاهر اول
 حقل مظاهر مختلفه اولن تجلي سنه تاكم غايه و هي و غاير
 اعتباري حاصل اوله والا في الحقيقه مرتبه احد لله نسبتله علو
 وادناك تصور اولر فهو سبحانه في تجلي ما اعلى منه في تجلي اخر مثل
 ليس كمثل سبي پس حق سبحانه وتعالى بحسب المراتب المظاهر
 بر سیده اولن تجلي سندن بر سبي اخذه تجلي علو در مرتبه
 نسبت تجليه نفي مثبت بيور ليس كمثل سبي بحكمه اگر كافي زايد
 اعتبار اولور و اگر كافي زايد اولور نه شلینك شلینك نفي اعتبار اولور
 و مثلي حکم ان الله خلق ادم علي صورة انسان اولور و مثلي قوله تعالى
 انني معكم اسمع واري و دني بر مرتبه نسبت الله تعالى لیک سبي
 هارونه اولن قولي کبي که اندر خطا با بيوراي موسي هارونه
 بن سركه بيلم بن اسيدم و بن کوردم يعني سرك صور کورده
 تجلي اسم و سامع و و الی و راي سزده و سز بنله سامع و بنله بصير
 عالم و مرید و قدیر سز و مثل جعت فلم تطعني و دني بو حلال
 کبي که جناب حق جل شانہ بيوراي ادم او غي بناج و کرسنه اولم
 پس بکا طعام و بر مذکور و سج حضرت لري رضي الله عنه فوحات

باب سادس و سبعين و ما يتنزه بيور لکه لا جاع بعض عباده
 قال لا رخص جعت فلم تطعني و لما عطش اخر من عباده قال
 سبحانه لعبد اخي ظمان فلم تسقي و لما مرض اخر من عباده قال
 لور من عباده مرضت فلم تعدني فاذا سألوه هؤلاء العبيد
 من هذا كله يقول الله لهم اما علمت ان فلان فاجاع فلو اطعمته
 لوجدت لك عندي و اما علمت ان فلان فاعطش فلو سقيته
 ذلك عندي و اما علمت ان فلان فامرض فلو عديته لوجدت
 عندي و الخبر صحيح وفي المشوي م امدار حق سوي سوا
 اين عيب . کاي طلوع ماه راد بد زجيب . سرق کرم
 ز نور ابردي . من حقم رنجور کشت نامدي . کفت يارب نبيست
 نقصان مرا . عقل کم سداين سخن را بر کسا . کفت ارجي شيع
 خاص کرين . کشت رنجور او نم نيکوبين . هست معده
 معذوري من . هست رنجور ايش رنجوري من . هر که خواهد
 هفتيني با خدا . کونسيند در حضور او يا . **نقص حکم**
مهميه في كلمه ابراهيميه مهم اسم مفعول تيسيدن سبحانه
 مستقدر ههههه عشق و افراط محبت حاصل اولن
 دبر لر و عشق و محبت تجليات حضرت جمال مطلق حاصل اولن
 و ههههه تجليات جلاليه دن حاصل اولور ملوک مهيمن و ناس
 محذ و بينه و کل اوليايه دني بوجده و ههههه نصب و
 يا بديه سلوک و يا نهايه سلوک پس بوجده و ههههه حکم
 مهميه داخل اولور و بوجده مهميه نک حضرت ابراهيم صلوات

علي بنينا وعليه تخصيص اوله سنده وجه مناسب بود که جناب حق
جل شانه مظاهر کونیه ده ساره اولن هوبت ذائيله وصفات
ثبوتيه سبله اولاد ادمک بر کسيه تجلي قلدي ابتدا الاحضرت
ابراهيم پس بعد مرتبه الترتيب والقدر پس مرتبه تشبيه در صو
اولن مرتبه تجلي الهيه در که تشبيهي موجب در پس حضرت شيخ راضي
حکمت تسبیح و تقدیمه بمرتبه تعقيب ابدی کلمه ابراهيميه
بوني تخصيص قلدي زرا اول حضرت مقام محبت و خلعت
مودي همان و حیرت در و بو حبت و خلعت و صلوات و فرستادن
سائر وارثان انبياء في حصه دار اوله و غدا اوتري پس خلفه
عبدك ما بيننده اولن محبت و فریبك تحقیقته شروع اندازد
بیور که که بد من اقبال عینی العبد یعنی که بدو کارمند
عبدك عینی مقام فنا فی الله ده ثابت و باقی اوله زبر افاده
مراد اضمحلال عینی عبد دکل در بل المراد اندراج النور الضعيف
فی النور القوي کاندراج الکواکب فی نور الشمس در پس فنا
عبارة در استیلاي ظهور هستي حقه وجود موهومی عبد
پس وجود عبد نور حقه منصب اولدند کنده عینه شوي
قلیوب حکم غالبک اولور صبغة الله هست رک خم هو
بیشتر ایک رنگ کرده اند رنگ آهن جو رنگ انسانست
زاتش می که فدا فاسد است شد ز رنگ و طبع انسانی
محسوس کویدا من انشم نرا انشم چون بسرخ کست
مچون ز رنگان پس انا انما است لافسای بیکاه ادبی

درنگرد

نور کرد از خدا هست سجد و ملوک زاجبنا و چند یق
ان يكون الحق سمعه و بصره و لسانه و ید و رجله و تقدر به
صحيح اولو که حق سبحانه و تعالی عبدك سمعی و بصری و کسای
و یدی و رجلی اوله بر مقتضای حدیث قدسی یعنی قول
الله نوافله تقرب قلدي جناب حق سلطان جنبی کا غالب
قلوب ظاهری و باطنی نوار حقه منصب اولو با انکه شنوا
و انکه بینا و انکه کویا و انکه بویا و اور نعمت قوا و و جبر
بویته علی المعنی الذي یلین به پس جناب حق جل شانه تمام
هو بیلد ظهور و سر بانی عبدك قوای باطنه سی و اعطاء جارج
ظاهر سنه زبر اسمع و بصرا اسماء قوا در ید و رجل اسماء اعضاء
پس حدیث شریفه تشبیه اولور بلکه هو بمضایه که حق جل
عبدك عینی باطنی و هم عینی ظاهری اوله اما بو قرب حلول
مضایه و زده اولن قرب دکلر بلکه سول معنا و زده اولن
و اتصال که انک شانه کلابی اوله بلر حلول و لا اتحاد الحق
مولا ما بو قرب و اتصال مشو یلرند خبر و یروپ بیور که
از انا چون هست اکنون سُدانا افرینها بر انا بی معنا از انا بی
ازل دل و نک سُد ابنا نابی سر کست و نک سُد کی سُد
کشف از فکر ابنا نا ابن انا مکشوف سُد بعد لاینا اتصال
بی تکلف بی قیاس هست رب الناس را با جناناس و هذه
نتیجه قرب النوافل بوموالا و زده اولن قرب نتیجه قرب نوافل در
عبد ظاهر اولی حقان محقق و مستور اوله و قوله ان قوا

و انکه کبرا

مثابه سند اوله و اما قرب الفرائض فهو ان يسمع الحق بك
 ويصير بك اما قرب فرائض اوله كه حق سنكه اشيد و سنكه
 يعني حق سنك ذاتك ظاهر هو بيا اول سنك ختفي سنك
 اوليا كالله مثابه سند اوله سنك مريم اذ ربيت ولكن الله
 رحم معنا سند بوقرب اشارت و اراد اول حضرتك وجودي
 الله اول قدر و النوافل لسمع به و تبصر به و اما قرب نوافل سنك
 انكه اسيد و انكه كور كد فندر ك بالنوافل على قدر استعداد
 پس نوافله ادراك و لنور بجلي كهك استعداد و قابليتي مقدر
 و تدر ك بالفرائض كل مدرك فافهم و فرائضه ادراك و لنور
 اول نفس معنا فافهم ايله بواسري **فصل في حقيقة في كلمة**
اسحاقية حكمت حقيقة في كلمة اسحاقية اسناد ايله سند و
 مناسبت بود كه حضرت ابراهيم عم منامد او على اسحاق في
 كوردي پس على طرفي المساواة اكا ديكه بابتني اني اراك في المنام
 اني اذ بك فانظر اذ انري پس حضرت اسحاقه بوز باني حق
 قلوب دد بيه با ايت افعل ما تو را ايجل ما اراك في رؤياك
 اي حقا في الحق نه كم حضرت يوسف دد يلر هانا اول روي
 من قبل قد جعلها في حقا پس رؤياي حقيقت فله في حق
 حكمت حقيقت اكا اسناد اوليك با اصحاب رسول و اهل نصير
 ابراهيمك و لا ديند اختلاف ايلد يلر حضرت علي و ابوهريرة و
 بن سلام و غيره و قتادة و مقاتل و كعبه الاخبار و ذهب ابن
 حضرت اسحاقك ذبحه ذاهبا ولد يلر و اخبار بود في نقل

ايلسلوك نورانك دخی واقع اولن ذبح اسما قدر حضرت عتاس
 و ابن عمر و مجاهد و محمد بن كعب القرطبي و الكلبى حضرت
 اسما عيك ذبحه سالك و لسلر كتاب و سنه موافق اولن
 اما كتابه اولان دلالت و قد نياه بذبح عظيم ايند سید
 ذبح تمام اولب عقبنه و بشرناه با سحان ايتنيك و اراد
 اما سنه اولد كه انا ابن الذي يحيى بورد يلر مراد بري حد
 اعلا لري حضرت اسحقيل و بري دخی بابا لري عبد الله
 پس و با عالم خيال مرثيا ولد دخی اجلد حضرت سید
 مرتبه خيالك تحققة شروع ادوب بورد لوك اعلم ان حضرت
 الخيال يعني سن بل اي طالب نيكو خصال عالم خيال اي
 قسمه منقسم در بر قسمه خيال مطلق و عالم مثال دخی بر
 بوعالم كبروك خياليد و بر قسمه دخی خيال مقيد و بر ك عالم
 مثاله متصله و انك بر جد ولي كيد كه انساك وجودك
 اولن خياليد و بوعالم خيال بر جوهر و حافی و عالم نورانك
 جوهر جسمانيه مشاهد محسوس و مفاري اولد حضرت جبر
 جبر مادي دكله و محض جوهر جبر و حاشية مثال در نوراني
 عقلي ده دكله بل كه بر رخ جابر بن السبين و حد فاصل بين
 و جميع صور عالم اجسامي مستحله نه كيم بورد لري حضرت الجا
 الشاملة لكل شئ و غير كل شئ يعني اول حضرت خيال بر حضرت
 جامع و شامله در هر شئ و غير شئ زير امارت جميع موجودات عينية
 و جملة معدومات غيبية در و حكاء اشراقية بوعالم اقليم نامن ارض

و جوهر جبر و حاشية مثال در نوراني

حقیقت و عالم اسباح و عالم مثال دیر لر هر شبک مثلی بو عالم
 موجود اولاد و غنی او تربی نه کم مولا ناسعد الدین تقی زاده
 شرح مقاصد بونفردن نقل اید پ بیور لور که فیه لکل وجود
 من المجرات و الاجسام و الاعراض من الحركات و السکات
 و الادضاع و الهیات و الطعوم و الروائح مثال قائم ببلات لب
 بو بر عالم که غیر مشاهده نه کم و ذاء حکما دیر لور ان فی الوجود
 عالما مقدار با غیر العالم الحسی لا یشاهي عجايبه ولا یحصى غایبه
 و من جمله تلك العجايب جالبقا و جالبسا و همد بلیان عظیمات
 لکل منها الف باب لا یحصى ما فیها من الخرب و علیه بنیام
 معاد الجسمانی زبر الخلق رضیه و اعمال صالحه نک مثالی بو عالم
 بسا تبین و رایحین و غار و انهار لذة للسا برین اولور و الخلق
 رذیه و اعمال سیه نک مثالی عقارب و حیاة و غیا به و ظلم
 و غسق و غسلین اولور پس هر قفی صفت دنیاده انسانه
 اولور سه عالم برزخ اول اکا مناسب مصور و تجسد اولور
 مثله اگر کبر غالب ایسه صور پلنک و اگر غضب و حسد غالب
 ایسه صور کرم و اگر شهوت و عدم حقیقت غالب ایسه صور
 خنزیر و اگر حرص و امل غالب ایسه صور موش و موده اولور
 هر خیالی کو کند در دل وطن . روز محشر صور بی خواهد
 شدن . سبزی کان بر وجود غالبست . هم بدان تصویر خشت
 واجبست . حکم ان خوراست کو غالب نراست . چونکه زربش
 ازین بدان در است . روز محشر هر عرض را صور نیست

صورت هر یک عرض را نو نیست . چون زد دست زخم بر مظلوم
 راست . ان در حقی کشت از د قوم راست . این سخنهای
 چو مار و کوزه است . مار کزدم کشت می کبود دست . بحشر
 علی عشر اصناف بعضهم علی صور الفرة و بعضهم علی
 صور الخنازیر حدیثی الی اخره بو معنایه دلالت اید بر
 فحای قد افلح من زکیرها و قد خاب من دسیتهای و بر
 مصداق بوم لا یلفع مال ولا بنون الا من اتى الله بقلب
 سلیم همان تذکیر نفس و تصفیه و تجلیه قلب بلیان بو
 صفتلور دن خلوص و بخای بولور و اکثر حوارق عادات
 و کشف و کرامات بو عالم مذکور دن ظاهر اولور نه کم بعض
 کبار مع اقامت فی وطنه بعضی دیار دة غفل و تجسد بلیان
 کبی پس بو عالمک عجایب و غرایب حد و غایب بو قدر و لها
 علی لکل حکم التصویری و بو حضرت خیالیه ایچون وارد موجود
 و معد و مانند هر شبک از زین حکم تصویری وارد که
 انک صون و مثلی بو عالمک مثل و مصور در کاسا الیه
 اعلم ان الناس ابن العباس یما روی عنه قال هذه الکعبه
 بیت و احوط من اربعة عشر بیتا و ان فی کل ارض من الارض
 السبع خلقا مثلنا حتی ان فیهم ابن عباس مثلی و صدق
 هذه الروایة عند اهل الکشف و هی کلها صدق بو تصویر
 خیالیه نک کلیسی حق و ثابت و صد قدر زبر ابتدا معانی
 کلیه ام الکتابین قلب عالم مشابه سند اولین لوح محفوظ

نزد آن دنیا عالم مثال نزول ابد و ب بوند مجتهد اولوب
 صورت بظهور اندن صکر عالم خسته نزول ابد و ب تحقق
 اولوب مشاهده اولور پس خیال انسانی نیک و خبی بر طرفی
 عالم مثال متصل در بر طرفی دخی کند و نفسی بدین سو^{سنة}
 پس هر بار که بوجه سفلیه دنیا بر صورت و نفس خیال انسانی
 منطبق و مرئوسه و یا بسبب اختلاف المزاج کما صاحب المال خلیا
 و یا بسبب غلبه النوم پس بوطرف سفلیدن اولان صورت
 حقیقی یوقدر اگر باب مال خلیا نیک خیالات فاسده اولور
 و اگر ناپاک واقعه سی اولسون زیر ابو کونه واقعه اضغاث
 و احلام در که ملاعبه خیال دن حاصل اولور اما اگر اول مرات
 خیالک مری و مصورا اولان صور جهده علویدن یعنی عالم
 مثال دن نزول ابد ایسه اول صورت مقلد حق و ثابت در
 اگر نوم اولسون و اگر بقطعه اولسون زیر عالم مثال
 خزانه علم حقل اندن خطا تصور اولور و علی هذا انقسم
 الی قسمین و بوقته برجه تصور ان یکی قسمه منقسم قسم
 مطابق لما صورت الصوره من خارج بر قسمی اولور که مطابق اوله
 شول شیکه انک صورتی تصور اولور و تصور خارج خیالک
 و هو یعنی اول صور خیالیه نیک خارج خیالک اولون صور
 محسوساته مطابق اولان قسم المعبر عنه بالکشف انک کشف
 امور غیبیه اطلاع دیکله تعبیر اولور و نادیدل و تعبیر مخفی
 اولور نه کم حضرت رسولک علیه السلام بعضی واقعه سی کی

خیالیه

کلام

کما ذکر فی القرآن **لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ**
لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
 پس حضرت رسول قبل الخروج الی الحدیثیه واقعه کینه
 اصحابه مسجد حرامه امن اوزده باسلرین فارود را اولور
 حالک داخل اولور کوردی پس هجرت الی بی بی صکر بعینه
 خوابه کلوب بوشوال اوزده داخل اولور پس اول حضرت
 اکثر کوردی بوقیلدن اولور دی نه کم حضرت عایسه
 رویدر که یورر اول مابدی بر رسول الله من الوهی الرؤیا
 الصادقه فکان لا یری رؤیا الا خرجت مثل فلق الصبح
 و قسم غیر مطابق و بر قسمی دخی اولور که صور خارجیه مطابق
 اولیه و فیه یقع التعبير بوقسم نائید تعبیر واقع اولور
 اول مری اولون صور خیالیه مناسبی اولون صور محسوسه
 تاویل اولور نه کم حضرت رسول واقعه سند بر کاسه لب
 ویریلوبانی نوش ابد و ب جرمه سن حضرت عمر اعطا
 ایلیوب بود واقعه خی صاحب کرامه تغیر ایلد کر ددیله کما
 اوله یا رسول الله قال اوله العلم و بینها ده وجه مناس^{ست}
 بود علم غدا ی روحه نه کم لب غدا ی بدند بود جمله
 علمه تعبیر اولور و کذلک بر کون حضرت یوسف صدق
 بابا سنه ددیله بابت انی را بیت احد عشر کوکبا و الشمس
 و القمر را بیت هم بی ساجدین پس رت سنه مابیند بخا و
 اولد قد بابا سی و اناسی و اون بر برادری کند و به مطیع

رؤسم و تقصیرین

و منقاد اولاد قد و بوحالی المردة شاصه قلده و دیکه
 هذا ما يدل رویای من قبل قد جعلها زنی حقا و كما قال
 رجل لابن سيرین رایت فی المنام کانت فی بدی خاتما ختم
 افواه الرجال و فریح النساء فقال انت مؤذن تؤذن تؤذن قبل الصبح
 فی رمضان قال صدقت و بینها ده مناسبت و فطنت اوله
 معلوم در و انسانک خوابی که صواب و که خطا و زره کور
 سبب بود که اگر خطاب حقه کال تو جمله عباد و اخلاق مرضیه
 انصاف و الف و اوصاف ربه و ذمه دن نفسنی طهاره
 قلده و صحه بدن و اعتدال مزاج و دوام ذکر و مواظبت
 و ضوایله وجودی جمله اولدیه انک واقع سی صحیح و صواب
 اولور و اگر بومذکور انک حلز فی اولور سه اضفان احلام
 و ناصواب و بی انجام اولغه سبب اولور نه کم شیخ شهر و
 عوارف المعارف بیور در قال علیه السلام اذا نام العبد
 علی الطهاره عرج روحه الی العرش و کانت رؤیاه صادقه
 و ان لم یغ علی الطهاره فصره روحه عن البلوغ الیه فکون
 المنامه اضفان احلام و المراد بالطهاره طهاره الباطن
 عن حدیث الهوی و کورده محبه الدنیا و اذا طهره النفس
 عن الرذایل اخلت مراد القلب و قابل اللوح المحفوظ
 و انتعش فی عجایب الغیبیه و بودا فکونک صحتنه اصل کنی
 اعظم اعتدال مزاج در و بونک تغییریه بر قاعد و قانون
 بوقدر بلکه کاه اولور که انبیا و صدیقین و نبی تغییریه عاجز

اول حبیبی بله مر لرنه کم بخاری و مسلم و ابوداود
 ابن عباس دن روایت ایدر که بر کون بر شخص حضرت رسول
 کلوب و دیکه بار رسول الله بوی و افتخار کورده مک بر بولدن
 بالله باغ باغ و خلق اندن کی زیاده و کی ناقص خستیم
 اخذ ایدر و دخی کورده مک بر برسمان زمین دن اسمانه بیو
 اولس پس سن اول برسمانی طوبی بالایه عروج ایدر
 کتک پس بر کیمسه دخی در غفیا اول برسمانی طوبی کتک
 اول دخی صعود ایدر کتدی بعد بر اخر کیمسه دخی
 سوال و زره اول ایبه با پشتوب کتدی بعد اول برسمانی
 منقطع اولوب تکرار بر کیمسه انی بیوسته قلوب اول دخی
 با پشتوب بالایه صعود ایدر پس حضرت ابو بکر بیورده مک
 بار رسول الله اگر اجازت بیور سر سک بن بوخاری تغییر
 حضرت رسول اجازت بیورده یلر پس حضرت ابو بکر تغییر
 شروع ایدر دیکه اول بودن مراد اسلام در اندین یغاف
 بالله یا غنیه مراد تراند که ان دن بعضنک فیضی زیاده
 و بعضی نک کتورده برسمان دن مراد سول جبل متاین کیم
 اولن شریعت که سن انی طوبی علوی حقیقه عروج
 ایدر پس سن دنضکر بر کیمسه اول جبل شریعتی طوتر و
 بالایه صعود ایدر بعد بر کیمسه دخی طوبی اول دخی صعود
 بعد بر کیمسه دخی طوبی صعود ایدر بعد منقطع اولوب
 نینه انی بر کیمسه بیوسته قلوب اول دخی بالایه صعود و عروج

پس یا رسول الله بیورده من تغییر واقعه اصابت
 و با خود ایلمدی حضرت علیه السلام بیورده یلر **اصبت**
بعضا و اخطا بعضا و کذاک حضرت ابراهیم عم واقعه
 بر و ابتداء اسمعیل و بعضی و ابتداء اسحاق ذبح الی کور
 و بود واقعه بی عینه ظاهره حل ایدوب ذبح و له مباشره قلدیر
 حال بود که مراد الله ذبح کبش ایدوب و بینم ماده مناسبت ذاتا و صفتا
 مقرر در مناسبت ذاتی ای کسی بله مظهر حق اولسی و مناسبت
 هر یک از حقه اطاعت و انقیاد و تسلیمیتی صفتی و **الذات**
 هنا و انسان بود واقعه خصوصند علی قسمی یکی قسم او زربنده
 عالم و متعلم بر قسمی متعلم و بر قسمی عالم در العالم بصدق
 فی الرؤیا بصدق تحفیظه در پس عالم واقعه سند صادق
 یعنی ری اول صورت واقعه سی صادق اولوب تغییر و تعلیم
 احتیاجی و لزوم زبر انک واقعه سی بو تقدیر جد مطلقا الله تعالی
 ارادت ایلد و کی مرتبه در بعینها و المتعلم بصدق تشدید
 قرائنه الرؤیا و متعلم اولن کسه مناسبت کور و کی صورت
 صادق قلوتی بعلیه الحق ما اراد بیک الصورة التي حل
 حتی جناب حق اول کسمیه تعلیم اید بخیه داک که واقعه سند
 اکشف و حلی قلوتی صورت نه شی مراد ایلدی پس بوسه
 واقعه سی تعلیم و تغییر محتاج در و حضرت ابراهیم علیه السلام
 واقعه سی بوقسمند او لور زبر جناب حق جل شانز اکاندا
 ایدوب بیورده یکه با ابراهیم قد صدق الرؤیا یعنی با ابراهیم

صورت

مناسبت

مناسبت کور و کوی سی صادق قلوتی و تغییر قلوتی
 و بو مناسبت شاهد جناب حق بیورده یکه با ابراهیم قد صدق
 فی الرؤیا اگر مراد الله بعینه صورت واقعه اولی تحفیظه
 صدق فی الرؤیا بیورده ایکی معلوم اولن یکه مراد تغییر
 اقتضا ایدر من و الله اعلم **فصل حکم علیة فی کلمة**
اسما عیلة حکم علیة نک کلمه اسما عیلة به قریبا و لما سند
 وجه مناسبت بود که حضرت حق فی اسان صدق صادق
 الوعد صفتی بله توصیف و کان عند ربی مرضیا نصیله
 تشریف بیورده یلر ذاتی مظهر اسم علی قلوتی پس انک عند ربی
 مرضی اوله سی علوم ربیه سند دلالت و صادق الوعد
 اولسی سمودر چه سند شهادت ایدر لا یسما حامل شخص
 حضرت اکل انبیاء که اول حضرت انک در یکنده اول
 سلسله تشریف لری کامنتری و لور پس علی اسم در اسما
 ذاتی پس حضرت یحی بحسب الذات و بحسب الاسماء
 و الصفات انک مرتبه سنک بیاننه شروع ایدوب بیورده
 وجود العالم الذي لم یکن یکن بورده افعال تامه و ند
 یعنی لم یوجد یعنی سول عالم امکانی نک وجود یکه بالذات
 موجود او لما سدی ثم کان پس بعد العدم موجود اولی
 یستدعی لنبی اکثیره فی وجوده بوجه جمله مستأنف در
 سوال مقدم جوابا و لور کان دیک و لور که پس بو وجود عالم
 امکانی که بعد العدم موجود اولی بونک وجودی نه

اقتضا و استند عا ایدر پور که بو عالم اسکانی یک بود
 و خالفند منصفه اولی نسب کثیر بی استند عا ایدر اول
 و اول نسب کثرون مراد اسماء الهیه در که حیا و علم دارد
 و قدره و بونلر امثالیدر زیر اگر بولنسب الهیه اولیید
 موجود الله موجودی مابینند ارتباط اولیید پس
 نسب الهیه را بط موجود اندر **بیت** خود را بشوین ذاتی
 ان پرده نسین . شد جلوم دل ظاهر دینی و دین .
 زین نکته که کفم ای طلبکار رفیق . ذات و صفت و فعل
 چیست ببین . او اسماء و ذره معطوفدر یعنی با خود
 اسماء کثیر اسند عا ایدر ماست فقل اگر در لوسد بولید
 زیر الا مشاخصی الاصطلاح در که نسب کثیر دی و کما
 اسماء کثیر دی بکینسکه مفهومی بر پوراده اسماء
 صفات الهیه و صفات اگر چه من حیث مایفهمه العقول غریبه
 اما من حیث الحقیق و الحصول عینی ذاند من عالم ذاند
 باعتبار صفت العالم و کنک قادر ذاند باعتبار صفت العدم
 و کنک مرید باعتبار الاراده پس معلوم اولی که اگر چه اسماء
 بحسب المفهوم بری بر لرنه مفایدر اما بحسب الحقیقه عینی
 ذاند و اسماء و صفات نسب اعتبار اندر **بیت** ای در هر
 شان ذات تو یک از همه نسین . نه در حق تو کیف توان گفت
 نه این . از روی تعقل هر غریز صفات . با ذات تو از روی
 تحقیق هر عین . لابد من ذلک یعنی لابد از ذاند اول

مثلا

ذکر

ذکر اولی و نسب و اسماء کثیر دن و بالجموع بکون وجود
 العالم زیرا بو اسماء کثیر نک مجموعیله وجود عالم حاصل اولی
 زیرا هر بر جز و بواجزای عالم را بر اسمک مظهرید پس بو
 موجودات مظاهر اسماء و صفات الهیه در و مجموعه کاینات
 سطوح کلد الا انک اسماء و صفاتی **بیت** مجموعه کون را بقانون
 سبق . کنیم تصفح و رقابعد و رف . حفا که ندیدیم و نخواهیم
 در . جز ذات حق و شیون ذاتیه حق . فالعالم موجود عینی
 احدی الذات . پس بو عالم اسکانی ذاند و جها من الوجوه کثیر
 اولی موجود دن موجود در زیر حقیقه الحقیقه که ذات
 الهیه در جمیع اشیا نک حقیقی در او فی حد ذاته واحد که
 عدد و کثرت دن مراد را ما باعتبار الخلیات المتکثره و التعلقات
 المتعدده فی مراتب کاینات ناره بر شکل حقایق جواهر بنوع
 و ناره بر هیات اعراض تابعه مری و غایا اولی در پس ذات
 واحدک بواسطه الصفات المتعدده و اسماء المختلفه شکل
 جواهر و اعراض متکثره ده مجلی او لاسند حقیقه و حد
 حلال کلمه ای بر سر این ذاند زده خط . پنداره و بی دلیل
 بعد است و سخط . در جمله کاینات بی سهو و غلط . یک عین
 محبت دان و یک ذات فقط . منسوب الیه منسوب اولی ذات
 احدیه اکثر من حیث الاسماء من حیث الاسماء المتعدده
 اولی کثرت نک احدیتی و احدیت کثرت مراد جمیع اسماء
 بر اولی غنی میده که اکا و احدیت تعبیر ایدر و بومرته

نعم

و بومنه ذاتك جميع صفات واسمايله انصافي صورته
 جميع اسمائك ستاسيد زيرا هر اسم ذات احدية دلالت
 ابد يجيد واسم عبادت در ذاتك بر صفة مخصوصه ايله
 مثلا معزديسك و منزلديسك بوايكسي ايله بله بجلي اول
 ذات واحد در مانع و معطي يسك كذاك بيه اولديس
 من حيث الاسماطاهر اولي كثرتك احدية كما منسوب
 پس عين واحدة تعينات و تعينات مذكوره در تجر و اطلاق
 حيثندن حق بر لر و اسما و صفاتك متلبس و تعينات
 متعين اولديني حيثندن خلق و عالم در ارس عالم ظاهر
 و حق باطن عالم قبل الظهور عين حق ايك و حق بعد
 عين عالم اولدي بله في الحقيقة حقيقة واحدة در كه ظهور
 و ازليت و ابدية و اوليت و اخريه نسب و اعتبار اند.
 هو الاول هو الآخر هو الظاهر هو الباطن. بحر باهو و باين
 كسي دكرني دانم. لان حقايق العالم نطلب فيك منه زيرا
 حقايق عالم كه عند الصوفية اعيان ثابتة و عند الحكماء ماهيات
 اشياء يدكرين اسان استعداد لري ايله طلب ايدو هر بي
 وجود لري قياض مطلق اولي موجود حقيقي در پس اول قياض
 مطلق هر شئك قابليت و استعدادي علمند بجه اقتضا ايله
 اكاوهر وجود اعطا ايد پس جناب حق جل شاناه ايجاد ايلو
 بحسب استعدادات و قابليات الاعيان و بر شي بود وجوده
 واقع اولو الا اعيانك اعطا ايلو كي اوزره اما عقل و وهم

البركة البتة ممكن الوجود قابل در هم بر شي و لغز و هم يقض
 اوله زير اطر فين بله اكا منسا و بدر اما سر قدره اقوال
 محقق بلور لرك اعيان محموله دكلر و اكا جعل جاعل
 انما سدر زير اصور علمية حقد ريس بويله اولي سوال ادرم
 بچون عين متهدي اقتضاهد ايت و عين ضالا اقتضاء
 ضال لست ايلدي تهكم بچون عين كلب كلب قلدي و بچون
 عين انسان انسان قلدي و بچون زير اعيان صور اسما الهية
 و مظاهر صفات ربانية در بله ذات قديم ايله قائم اولي عين
 اسما و صفات در من حيث الحقيقة پس ظاهر و مظهر عين حق
 اولي سوال وارد اولو زير اقبل من قبل لا لعل و دره
 لا لعل در اما محو بيه لا يسال عما يفعل كل ميله جواب و بريلو
 جناب كيراي لا ابا ليس. منق از قياسا خياليت.
 چي بود اندر ازل اي مرد نا اهل. كه اينيك سدد و ان ابو جهل.
 نه ظلمت اينكه عين علم و عد. نه جورست اينكه عين لطف و فضيلت.
 بروجايد رتخ رضادة. بتقديرات رباني رضادة.
 ثم ان العالم كين مختا بومذكور اولي معاني و نذكره تحقفا عالم
 اكر ممكن الوجود اولي بول بله تمنع الوجود اولي فيا هو
 قابل للوجود پس اول عالم وجوده قابل و استعداد اولي بي
 حقايق انقلابي تمنع اولد عند اوتري زير تمنع الوجود
 ممكن الوجود اولو فاجد العالم الا عن امرين پس عالم موجود
 اولدي لا ايك طرفه عن مقدار الحق منسوب ايله ما ذكرنا

بوالقاسم ادرم
 محض سم

بري اقتدار الهيد ندر که اول الهه مشهور بر زم ذکر ابلد کن
 سنی که اول من حيث الاسماء اول کثر تک احدیتی در عن قول
 بری در حق صافی اسما و اعیان ثابت که قولند فانما الحالی
 زیر حال ذاتی عدم محض لا یقبل التکوین اصله تکوین و ایجاد
 قبول ایتمز و لهذا یعنی وجود عالم اقتدار الهی و قول ممکن
 اولد و عیون قال الله تعالی عند قوله کن الله تعالی یوردی
 کن قولنک عندین بواسطه اقتدار الهیه فیکون و یوفیکون
 قولی اشارت بر قبول ممکنات فتنسب الیه پس خطاب حق جل شانده
 نسبت قدی عالماتین التکوین اول مطلق تکوین بوده
 کون مبالغه قلم ایچون ذر فتم کم تقیل قبله مبالغه قلم ایچون
 اولد و یکی من حیث قبول اول عالمک امری قول ابلد و یکی
 حیثیتدن اکر بوعالم نفسند تکوین مستعد اولمیک عند
 امر کن موجود اولمیک پس حضرت بحکم کلامند منفرم اولن
 بود که حق الله سبحانه و تعالی بر شمر کن دیو امر ایلسه اول سنی
 کند و نفس موجود اولمیک قلم موجودنک امره امتثال بمکمل
 حق تعالی تکوین نسبت قدی نه کم یوردی **انما امر اذا اراد**
شیئا ان یقول له کن فیکون فحق او الله بر شمر اولمیک
 مراد ایلسه انک امری اول سید اولد بمکمل کدر پس اول سنی
 دخی کند و نفسند اولور اکر اول سینگ تکوین نفسند استعداد
 اولمیک عند سماع امر کن وجوده کلیمیک و بواسطه استعداد
 قابلیت اول سینگ نفسند مرکوز کامر که اکابر استعداد

فیض قدس حاصل اولور فیض الهی یکی قسم بری فیض
 اقدس و بری دخی فیض مقدس را و لیکله جمع اعیان و خفای
 و استعدادات اصلیه لری حاصل اولور مرتبه علم و ثانی سید
 خارج اول اعیانک مع توابعها و لوازمها وجود لری حاصل
 اولور اکر سوال اولور که بواسطه قبل وجودها عالم عدم
 بالکلیه معدوم در امر الهی به امتثال و انقیاد له فی مستصف
 اولور لری بود کرا اولن سغنا ایسه وجودی اولن سید
 قابلد پس نجه ممکن اولور بر شمر تکوینی که انک وجودی
 بنفسه غیر بدست مستفاد اولد جواب بود که بواسطه اجتماع
 علم الهی و ازلا و ابد وجودی علی الله موجود لرد اکر چه باشد
 الی خارج الوجود معدوم ایسه لرد پس اول امر موجود علی
 اوزره اولور که سماع و تکوین مستعد اولد **فصل حکم**
روحیه فی کلمه یعقوبیه روح بفتح الراء احد دیر
 و حکم روحیه تک کلمه یعقوبیه بر تخصیص اولمیک سند و چه
 مناسب اولد که حضرت یعقوبک عم مشرب سعاد لری نه علم
 انفس و ارجح غالب ای انک اول حضرت اکبر و صابا
 و اخباری را اجماع اوزره مبتنی اولمیک و الله کم اولاد نه یوردی
یا بنی اذ هبوا فحسبوا من یوسف و اخیه و لایسا
من روح الله ان لا یأس من روح الله الا القوم الکافرون
 و بر حمله دخی **انی لا جد یخ یوسف لولا ان نقدره**
 یوردی لرد و بوضوح انقیاد و جزا و عادت اولن دینک حواله

بیان قلیدرز برابونلر که هر برندن را حجت حقیقه ابدی
 و راجح دایم و سرمدی حاصل اولور اما انقیاد الهیه دن راحت
 بولنه می بود که بر کس امر حقه اطاعت ایلمه درجه علیا بدواصل
 اولوب راحت عظمی بولور و اما عادت دن حاصل اولوب بوده
 ظاهر در بر ارجح انسان بر سبیل اعتیاد ایلمه اندک متلاذ
 اولوب راحت بولور پس بر راحت انسان دینده حاصل
 اولور چون سبح دینک سر حنه شروع ابدی بولور که
ان الذین عند الله الاسلام دین لغت عجم بر پنج معنا اولور
 کلور که هر برنده بحسب القرینه علی طریق الاشتراک اطلاق اولور
 و بوجه دین انقیاد و عادت معناسنه کلور نه کم دانی فلوله لغت
 دیرلری انقاد لامر دیکدر عادت معناسنه کلور که مثال
 هذابینه ابداد دینی کبی یعنی هذابینه ابداد عادت دیکدر
 پس دین عبدک حقه ظاهر و باطنا انقیاد دندندن عبارت
 عبارت دین نه کم کلام مجیده واقع در که یورلدی ان الذین
عند الله الاسلام و معناه الانقیاد و اسلام مک معناسی
 انقیاد ایلمک دین نه کم اسلام فلوله دیرلری انقاد و اطاع دیکدر
 پس دین اسلام دن عبارت اولدیه و اسلام انقیاد و عادت
 اولدیه پس دین هاه عبدک انقیاد دندن عبارت اولور فاذالک
 کنک اگر جسم حقیقت بنی ایل نظر قلسک جمیع موجودات بطبع
 و منقاد حق در لوز بر اهری بر اسمک نظر بدیر و اول اسم الکلام
 و غالب دین هر کس نظر اولور بی اسم حیثیتند و حقه مطیع و منقاد

اگر چه اخلاص و مقتضاسنه کون عاصیه طانی که راجح سرده
 نه کم بیج حضرتلری بو عبارتکه بو معنایه اشارت بیور و پ
 دیرلر و من طلب سنه امر یا منلو بر کسبه دن امر لردن بر من
 طلب اولننه فانقاد الی الطالب فیمطلب پس اول کسبه
 طلب اولن سبکداد اسند طالب اولن کسبه انقیاد ایلمه
 فهو مسلم پس اول کسبه مسلم و منقاد در فافهم پس سبح دینک
بومعنیای و نکستی غرای ای طالب اسرار خدا اولن کسبه فانه
یسری و برابونک نهی خودی سرایت ایدر سبک جلیله نک
 نهی و اول جلیله هر سبک من در چه سلم و منقاد اولسری که
و قضي بیک ان لا تعبد الا اياه مغربی اوزده جمله ک
 اطاعت و انقیادی من در جلاله در اگر سیری سیری سیری طوتو ک
 مغربی خود و اولور که تقدیر طوم لیری و بنوعی ای سبک جلیله
 دیکدر اولور اما بعضی منخوده بشری واقع اولن بسیار دندن تقدیر حقیقا
 بو معنایه نهی سبک جلاله دیکدر اولور و بو معنایه نهی بسیار اولس
 توحید افعاله تودی اولدیر غیور دندن نام اندیس سر کفخی بی متضمنه
 قالون دینان پس دین ایکی قسم در دین مایور بر قسمی اولدیند که
 من عند الله امر اولور و هو ماجاءت به الرسل اول من عند الله
 مایور اولی دین رسک کتور کلرید که هر برینک سر حنه در دین
 معتبر و بر دین دخی اولور که من عند الله دکلر لکن عند الله معتبر
 و هو الابتداء بو عند الله معتبر اولی دین اختراع اولیا و ابتداء
 اصفیاد که من عند انفسهم طریق را بخت و خلوت عزت اختیار

بونک مخالفه مستوره کلا رز بر افضای حق نفی قابل د کلا
 و اما بالواسطه فقد مخالف اما واسطه الانبیاء والمرسلین اولی
 امر مخالف اولی و اگر اراده توافی اولی و بر مخالف اولی
 پس انبیا و مرسلین و ائمه اراده توافی اولی امر که خدا مرید
 مطلقا امر را در بیک خدا مکرر کلا رز اگر اراده خدا مرید است
 ناظر فضا اولی و بجهت کسب خیرات و سعادت طرفه غوییه
 بلکه علی ما هر علیه هر شیئی حالی او زده ترک این بر دی پس معلوم اولی که
 بونکر بر اراده توافی اولی امر خدا مرید است اگر فاعل او ملکی
 شیئی حق تعالی تکلیف ابدی فایده ندارد پس سوالی ابدی است جواب دینوی
 قبول استعدای اولی که به قبول استعدای اولی که باینست
 مراد نمیدارد که هر جانف اصله مراجعت ابدی و پس لامر و بواسطه
 الالکاب خاصه لا الوجود امر ایجاد بله مامور اولی و کلا رز
 همان کابیند یعنی علی بن ابی طالب در خاصه که صور علم حق در موجود عینی
 بوازم ابد مامور بر د کلا رز بر اگر بوازم ابد مامور اولی که باینست
 حاصل اولی پس بوجوه عینی امر تکلیف ابدی مامور اولی
 و الله اعلم **فصل حکم نوریه فی کلام بوسفیه حکم نوریه**
 کلام بوسفیه بر اسناد اولی و ثانی و وجه مناسبت بود که صور
 حیالیه و مثالیته متعلق اولی و ثانی علم نورانیست وجودی و نظری
 نظری اولی و ثانی علی وجه اولی و الا کل که مراد علم وجودی و اولی که
 صوریه مثالیته مراد الله نداید که ببلو بجهت ابدی با وجود
 وجود ظاهر بری و بی حس و بجهت و فضا رز نور ابدی

مرافق اولی و ثانی

کشف

بواجل کاشفه الخاق اولی حکمت نوریه بی انک کاشفه
 ایدوب و شرح تحقیق نور سرع ایدوب بیور که نور کشف
 و بکشف یعنی نور بر کشفند که بنفسه کشف و ظاهر اولی و ثانی
 سایر اسباب کسوف و مبصر اولی و ثانی الا نور و اعظمها نفوذا و اولی
 انی و اکلا اعظمی نافذ و ثانی اولی و ثانی حیثیت نورانی
 بکشفه سول نوریه که انکه کشف اولی و ثانی اما الله بالصورة المجردة
 المرتبة فی المنام الله سبحانه و تعالی نک واقعه مرتبه اولی صور
 متجسد در مراد ابدی که سبی زبر عالم مثالی و مرئی اولی صور
 عالم شهدان اولی صور مخالفه مثالی و ثانی که کورک بوعلم
 علم تغییر اولی و ثانی نور اعظم نور مرید مراد انکه بر کسب حاصل اولی
 بومرئی اولی صور حقیقی اکلا رز عاجز اولی و ثانی هو التخیل
 یعنی نوریه اولی کشف مذکور علم تغییر که مرئی اولی صور حیالیه
 صور حسیته عبور قلمه زنده کم حضرت یوسف هم زندان ابکی
 انکه بله اولی که لرون ابکی کسب کلوب **قال احدهما** شرا بی دیکه
اتی رانی اعصر حرا بنوا قمن بنی خمر صف کورم و **قال**
الاخ و حجاز دخی دیکه **اتی رانی اهل فون راسی خبزا**
تاکل الطیر منه تحقیقا سنا من بنی کورم که باشم اوزده آنک
 کو نورب فوسلر اندن بر لب و واقعه حضرت یوسف هم تغییر
 بیورب دیکه **یا صاحبی السجین اما احد کا قسقی ربه**
خمر یعنی ای سجنی مصاحبه ای اما اولی دیکه که خمر صف کورم
 اولی سیدنه ساقی اولی و اما **الاخ فیصلب فاکل الطیر**

من اراده و اما اول که حقا در اول مصلوب اولی است
 بنسبت قشرب لایان الصورة الواحدة انکون اول صور مختلفه
 کشف ابدی نور بصیر در آن که زبر بر صورت نظر لایان مختلفه
 مرتبه خیال معانی مختلفه چون ظاهر اول و براد منها اول معانی
 مختلفه در مراد اول نور فی حق صاحب الصورة واقعه اول صور
 کوره کسند که **حفظ معنی واحد اول معانی مختلفه** در این
 بر معانی اول نور فن کشف پس بر کسند که اول معانی کشف ابدی
 بذکر اول نور تم واعظم ابدی فهو صاحب النور پس او کسند صاحب
 النور در فان الواحد بودن **فی** اول صور واحد یک معانی
 مختلفه از زده ظاهر ابدی بیاند که بر زبر شخص واحد مانند
 کوره که اذان و بر پس اول نور اول کوره و کی صورت حقه دلالت
 ابدی و آخر بودن **فی** و بر شخص خود فی کوره که اذان و بر پس
 اول نور اولی ابدی که کوره و کسند دلالت ابدی و صورت اذان
 واحد حال که صورت اذان بر در اما اول صور واحد را بی یک
 قابلیت کوره معانی مختلفه از زده بصیر اول نور و آخر بودن **فی**
 الی الله علی بصیر و بر آخر شخصه واقعه اذان و بر اول الله
 دعوت ابدی علی بصیر و مرشد و هادی اول نور و آخر بودن **فی**
 الی ضلوه و بر آخر شخص فی اذان و بر کوره اول ضلوه دعوت
 و اکاد دلالت ابدی نه کم این سبب بر حضرت زنده و بد که اکابر که
 کلوب و بدیکه بن بوی واقعه کوره که اذان و بر بر و بدیکه حقه
 کبر رسد و بر که دخی کلوب اولی و بدیکه شامع کوره که اذان

او قورم اکاد و بدیکه خنوع ابدی و بدیکه قطع ابدی و بر کسند فی کلوب و بدیکه
 واقعه اذان و بر کوره که اکاد و بدیکه مرشد و هادی اول نور و بدیکه
 این پس بر کسند سوال ابدی و بدیکه با اما بر جمله یک واقعه پس
 بر نکر واقعه یک با بنسبت خنوع ابدی و بر بر کسند بصیر و بدیکه
 و بدیکه اولی که کسند یک سمانند انا ر صوح کوره پس اذان واقعه
 فاذن بالناس فی الخ ایتد اولی اذان اوزره بصیر قدم و این
 کسند یک سمانند انا ر صوح کوره پس اذان واقعه **ثم اذن بود**
اینها العیر انکم لسا ر ق ایتد اولی اذان ابدی بصیر قدم و نا
 این کسند اوزره انا ر صوح کوره پس اذان واقعه پس
فی احسن قول تم عالی الله ابدی بصیر قدم پس معتبر اول نور
 کوره کی صور خیالی فی خنوع ابدی و بر بصیر ابدی عارف و تحقیق
 دخی بو عالم شهداد کوره دخی صور محسوسه فی ماهر المقصوده بصیر
 قله زبر او عالم حصد ظاهر اولی صور مثال ظاهر اولی صور
 انا ریدر بو عالم مثال اولی صور ابدی حضرت الهیة در ارواح مجرده
 اوزره فیضان ابدی معانی و بو معانی مقتضیات اسماء الهی در
 پس عارف حقایق اولی کسند فی بو عالم شهداد کوره بصیر کوره و بدیکه
 خود بر کلام استسده و با خود قلبه معانی بر معناد اهل اولی اذان
 ماهر المقصوده استدل ابدی و مراد الله واقعه اولی انکون بعض
 کبار و منقول که بیرون کل مایه در فی العالم کله پس فی الخ
 الی العبد یلقون رسالات ربهم بعرفانها و بعرفانها عن المقصود
من یجملها کما قال الله تعالی و کاین من ابد فی السموات و الارض

عالم

برتون علیها و هم عنها معوضون زبر احصی بنی علی سلام بو حسن
 ظاهری دخی انواع نومین بر نوع غدا لیل اکثر ناسک بو عالم معانی
 غیبیه و خدای الهیه غفلیه اولد غفله او تری ننه کم ناینگ بونلرد
 غفلیه وار زنده کم بوز لر الناس بنام فاذا ماتوا انبشوا بونلرد
 بو عالم بالکلیه خیال و ناس حیایانم و بوز رای وجود این مرتبه اولن
 صور حله سی صور خیالیه در ننه کم حضرت شیخ بر وضع اخذده بونلرد
 انما الکلون خیال و هو حی فی الحقیقه کل من یفهم هذا حاز اسرار
 الطریقه **فصل حکم احدیة فی کلمه هود** **ید** بو حکم حضرت هود
 علیه السلام نسبت اولمنه سبب بود که انکر مشرب سعاد لبرنه شاهد
 احدیة کفر غالب اولمشک پس و اطلد اول حضرت زنی سنه ایت
 طریقی مضاف قلوب بوزد یکد **و مان د ابد الا هو اخذ بنا صیبرها**
زنی علی مرط مستقیم یعنی اسباده حج بر شی بوقدر الا اول الله انکر
 ناصیندن انی اخذ اکا کیف ایسا مشرف و حکمی نافذ در و تحتویم بریم
 مرط مستقیم و طریقی قوم اوزده در که طریقی توحید در پس احدیة
 کفر طریقی بو مغانده موجود اولدی ایچون بو حکم حضرت هود
 اسناد ایدوب بوضوح جمع طریق حقیقتند و هر سیک نهایت نهایت
 خبر و برود در که غایبه الطریق کلها الی الله یعنی جمع طریق غایبه و نهایت
 بر خواجه کل شی بر حج الی صلح خطاب الله مشرف و اصل در زبر اعلم
 موجود اند هر عین اسم الهیه در بر اسم مرتبط و مستند و اول اسم
 اوزده جاری و انک سلکی اوزده سارید پس جمع اسم الله راجعه و مشرف
 کذلک مظاهری دخی الله راجعه اولی مقرر در فالله غایبها فاذا

کذلک حی سبحانه و تعالی جمع طریق غایبه و نهایت در زبر طریقی معانی
 اول زمان ده محقق اولور که انک بر بدایت و بر نهایت اول پس عارف
 محقق معلومد که بدایت جمع اسباب مقاری قل کل من عند الله
 الله اند و کذلک نهایت جمع اسباب بر خواجه و البدر الحج و المصیر کا
 ننه کم حضرت صدر قنوی اعجاز البیان بوز لر اعلم ان الحق سبحانه
 محیط بکل شی وجود او علما و مصالح الکل شی بمقیة ذاتیه مقدسه
 عن المرح و الحلول و الانقسام و کل ما لا یلیق بجلاله کان سبحانه
 کل صراط و غایبه کل سالك کا خبر سبحانه بقوله بعد قوله **وانک**
فندی الی صراط الله الذی له ملک السموات و ما فی الارض الالی الله
نصیر الامور پس متنبه اولد که هر سیک بر حج و مصیری کا در
 و کل یک توحیدی و تعلق اول درگاه در **بیت** هر جاذبی زدم در
 کوی تو بود هر کوشد که رفتم هیاهوی تو بود کفتم مکر
 سوی دکر ای هست هر راه که دیدم هر سوی تو بود
 فکلها صراط مستقیم پس جمع طریقی طریق مستقیم من و حج
 زبر اجل سنک نهایت حقه در اگر چه بو طریق جمع اسباب مستوی
 بلو تفاوت در اما فایده دخی طریق زبر استقامتک اوج مرتبه
 دارد بری مرتبه ضعیفی که بومریده جمع عامه خلوقی مستوی
 الطریق الی الله بعدد انفس الخلق مقتضای سجد هر کسک جناب
 بر یوزدن توحیدی و سلوکی مقرر در و ایکنی مرتبه سی مرتبه و سطحی
 زمان ابو البیرون تا حضرت سید البشر کلجیده کسرایع امم سالفه
 و ابو حنیسه اول مرتبه غفلیه و شریعت جامع حضرت محمد مصطفی در که

موصول دولت و سعادتي در نتيجه كم حضرت شيخ دني اولي مرتبه در
 طريق محمد تيرني استثنائي بود كه لكن تعبدنا الله بالحق والوصول
 الي سعادتنا خاصة لكن بزعمنا من الخلق خاصة سعادتم
 موصول اولي طريق الله سبحانه و تعالي به عبادت اتخاذ ابد
 وهو ما شرع لنا اول سعادتم موصول اولي طريق اول شي
 جناب حق اني بزم ايجون شمع قلدي حضرت نبي لسانند و سوره
 فاتحه دني مطلوب اولي صراط مستقيم وغير المغضوب اولي
 طريق قوم بود كه اقرب جميع طرف در انكون اهل هند سردير كه خط
 مستقيم بن النقطتين اقصر جميع خطوط مثل پس
 خط مستقيم بن العبد و الرب ساير طرف در اقصر و اقرب اولد و نحو
 حضرت رسالت پناه علي طريق التمثيل بكونه خط حكوي اول خط مستقيم
 كند و طريق تويمه نسبت به ايد و با طرافند اولي خطاري طريق سبط
 نسبت به بود بلكه مراد سبل بعبد و طر منفرد در **بيت** محقق بحر استقام
 خواست . كه بي استقامت نشد كاسر است . **م** استقامت روي
 بوالهوس . كه اين **م** مستقيمست و بس . فلوله و وسع رحمة
 كل شي پس اولي مرتبه ايجون وسع رحمة كل شي نفس نفيك مفروم
 لطيفي دارد كه رحمان الكل در وجود خبر محض و رحمت در پس رحمت
 سابقه حق كل شي محيط در اكر وجود او اكر حكما و غضب و قهر و اشقا
 دني من وجه حكما رحمتند در اكر اهل عالم انكه كالد و اصل اولد
 اكر طبع غلبه غير بلووم ايسده پس رحمت رحانيت ذاتي و اصلي
 و ضلوع و غضب عارضه در نتيجه كم سبقت رحمتي علي غضبي بود پس

وحدون ضلوع دلائل كل مولود بولان على فطره الاسلام در غم ابواه
 بروداند و تحسانه كه كل ارواح بحسب الفطره الاصلية توحيد صليبه
 قابل و نتيجه كم السب برتكم دنيا كه جمله ارواح بلعي بدلر و بولي قولي
 اول عالم بعضي سبب مختص و بعضي سبب غير مختص دكلر بلكه عموما
 ارواح اول عالم توحيد حقه اقرار قلدر پس معلوم اولد كم ضلوع
 صكم دن عارضه حاد و اولدي و رحمت و رضاداتي و اصلي اولدي
 فالمل الي السعادة حيث كان العبد فاذا كان كذلك رحمت و رضا
 اصلي ذاتي و غضب و ضلوع عارضه اولد پس مرجع و مال
 بنه سعادتي و رحمت سابقه بود كه كل شي محيط و واسود **بيت**
 رحمت حق بيشتر از جرم ماست . نكته شريسته چرداني خوش . و هو
 الوصول الي الملوم اول سعادته منتهي اولي مال له رحمت و مرادانه
 ومن الناس من نال الرحمة من غير المنة ناسد بعض كسر دارد كه
 انزل الله تعالى لك رحمة نائل و اصل اولدي كانت و محض عطيتك و لو
 مستند اولي رحمت اولد كه ذات حقه عبيد بحسب الغناية لا و احاطه
 اولد كه اعمال عباد كاسب اولد و عبادك اعمال صالحه و افعال حسنة
 مقابل سند اوليه **بيت** انهم كه بحر رحمت موج كرم برارد . از تحه
 معايبه كرد عدم برارد . و منهم من نالها من حيث الوجوب و بونا
 بعض كسر دني دارد كه انزل رحمت حقه نائل و اصل اولد ان من حيث
 و رحمت وجوبية اولد كه عمل مقابل سند اولد و عمل عباد اول رحمة حب
 و مستند اولد كمال الله تعالى **كتب ربكم علي نفسه الرحمة** اي اجزا
 علي نفسه پس هر عمل و طاعت مقابل سند رحمت حق مقرر در

وقال سبب حصولها من عين الله وناسد حجت وجوبه واصل اول
 كسر لربو حجتك سبب حصوله نكاح اولاد من عين الله وهو هبة حجتك
 در كه حجتك اعمال عباد مقابل سند كند و نفسه رحمة فرض واجب
 محضا احسان و استنانند نكاح عبيك بواعمال سبيله اول نفسه
 واجب ولد غي رحمة مستحق اولاد و لاحد حقيقته بر سبب واجب اولاد
واما المتقي فله حالان واما متخذ الوقايد اولاد عبد ايحيى اليك حال اولاد
حال يكون فيه وقاية الله اولكى عبد متقي ذلك الحاله الوقاية
 اولاد وقايد ده مضاف مقدمه راي الله وقاية الله تقدیره نه كم خد
 خد كم ده اي الخد كم ديكدر پس قول حقه وقايد اولاد غي تقدیر
جناب حق جل شانده باطن و معقول و عبد ظاهر و محسوس اولاد
و حال يكون الله له وقاية فيه كنجسه الله تعالى اول عبد متقية
 الحاله پرده وقايد اولاد بوقدیر بر جرح حق جل و علم محسوس و ظاهر
 و عبد معقول و باطن اولاد اولاد و هو بقیه حجتك عبد متقية وقايد
 اولاد معلوم معلوم مدرابان مجاهد به بالمساهد و بوده جابر
 ضمیر عبد متقية ارجح اولوب و او حاليه اولوب تقدیر كم بوبله اولاد
 و حال بوبله اول عبد متقي بوحال ناسد معلوم و معقول در محسوس
 بلکه این محسوس و ظاهر اولاد حقدیر بوقدیر بر عبد باطن و حق
 قدره و قوت و صفات و كالاتیل ظاهر اولاد و هو حق جل و اولاد
 و لا تخاد قواي عبد اولاد و كمال كس سعد و بصیر و بوبرتبه منزلت
 عند الله **نص حقه فتوحه في كلمة صالحه** بوحجتك فتوحه
 كلمه صالحه به مخصوص و لما سنده و جد مناسب بود كه فتوح حجتك

عين

جمعید عقول عقلك جمعی اولاد غي كبی و فتوح بر متوقع اولاد
 شیدان بر سبب حصوله و ظاهر نكاح عباد الله نه كم جبل شفع اولاد
 الله نافر صالح خروج و برون ایلانكم اصله الله متوقع دكلای
 پس حق تعالی بوجع سببیل بعض قومند ایمانی فتح ایلای بعض
 نسخته فاحیه واقع اولاد پس حضرت صالح مظهر اسم فاتح
 اولاد حضرت شیخ رضی الله عنه حكمت فاحیه كی اسناد اید
 بوفضله اسرار فحیه الهیه فی تذكارة ايجاد و ابداع مكنون انجبا
 ایدوب بیورار كه لما اعطيت الحقایق و قناكم تغییر دهور
متغيرا و لیس حقایق علمیه اعطا و افاده ایلاد بید كه ان النبی
الا عن الفردية تحقیقا نتیجه اولاد الا فردید دن حاصل اولاد بوبرتبه
 اولاد فردید دن مراد زوجك مقابلی اولاد فردید در اسماذ الله بقیه الواحد
 اولاد فردید مراد دكلای و نتیجه ك فردید دن حاصل اولاد سبب فردید
 نتیجه حاصل اولاد الا اوج سببك ترکیب و انضمامند بری موضوع
 نتیجه بری تحول نتیجه بری غی حقا و سطر نه كم شكل اولاد اولاد
 كبی كه العالم متغير و كل متغير حادث پس نتیجه العالم حادث
و الثلثة اولاد افراد و حال بوبله اولاد افراد اولاد
 و ثلثه نك اولاد افراد اولاد بوبله كم عدد ایلای و جد دن حال
 بار و جد و بار و در پس اولاد ازواج ایلیدر و اولاد افراد اولاد
 واحد عدد حكمتك داخل دكلای زیر استعداد اولاد كم واحد
 مرتبه ثانیه ده استعداد اولاد بوبله كم مرتبه ثانیه ده استعداد
 اولاد اوج دینور كذا و كذا جعل الله تعالى ايجاد العالم عن نفسه

لا تكون

و اراده و قوله بوجه لمانک جوابید یعنی حال و مقام منوال مذکور
 او زده مقدر اولیای حق سبحانه و تعالی ایجاد علی اوج شکیلی
 بری و اندک و اینکه ارادت و او چنان کنی قولی اگر بواسطه
 توفیق که ذات تدویر اند که بر امر تو نیست توجیه حق عبارت از
 صدمه توجیه قند امر کن در این اوج شی و اولیای بر شی و
 کلیمیک و حاصل اولیای و عالمک بواج شی و حاصل اولیای
 توحید منافی اولیای فان العین واحد و النسب مختلفه زیرا
 ذات بر در و نسب اعتباری و ذات مختلفه در فقال پس حق سبحانه و تعالی
 بواو توفیق اشارت امک در دی غایب الیسی از امر و
 لکن فیکون یعنی توفیق که بر بر سیک وجود فی امر البلیه
 نرم اکا امر اولیای عکس بر اول شی اولیای و هر وجود
 شیده امور توفیق و اراده موجودین اولیای امور توفیق مقابلت
 بری مرتبه علم ده ثابت اولیای ذاتی اینکه کلام بری سن استماع او
 امر اشال در و لا یجینک ترکیب المقدمات فی النظر فی المعقولات
 صفی بنی محوب و ممنوع قلمی بنی که در تدویر و امور توفیق
 حاصل اولیای تصدیق امک کوی علوم عقلیه و نظر که مقید
 امور بعد در ترکیب اولیای بر اسناد و ناظر اولیای که بر
 نتیجه سنه واقف اولیای سنه قیاسی یکی مقدمه در تالیف اندر
 مقدمه ایکس مفرد در مرکب اولیای بود و در اجزاء نتیجه حاصل
 اولیای مثل العالم متغیر و کل متغیر حادث فالعالم حادث فانها
 تحقیق با مقدمات و ان کانت اربعه اگر چه صورتها و در ترکیب

دخی

البسده نهی ثلثه بس فی الحقیقه اوج در لکون الواحد المفرد
 من الاربعه زیرا اولیای امر که بری که مراد حد و وسط است
 بیکر فی المقدمات اولیای حد و وسط مقدمه ضرعه و مقدمه
 سکر اولیای مثل العالم متغیر و سفیر لفظی سکر اولیای
 حق سبحانه و تعالی منزل مقدمه صغریه و اولیای منزل حد
 و مقدمه کبری منزل قول کنده اولیای فافهم فان التکلیف معیار
 فی الانتاج پس ای طالب اسرار الهی سن فهم ایلد بو معنای زیرا
 تکلیف مقید بر امر که وجودی نیست و بر مسند اولیای و لکن
 وجود علی تکلیف و بر مسند اولیای و العالم نتیجه بوسک
 و عالم بواج شی که ذات حق و امرات حق و امر حق نتیجه
 زیرا عقل سلیم قطعاً مشاهده ایلر که بوعالمک وجودی کدر
 نفسند کد کدر بلکه مذکور اولیای فاعلم او زده نتیجه امر و
 حقد **بیت** مقدم چون پدر تالیی جو مادر • نتیجه هست فرز
 ای برادر • و ترتیب تصورهای معلوم • شود تصدیق
 نامفهوم مفهوم **فصل حکم قلبیه فی کلمه شعبیته** حکم قلبیه
 کلمه شعبیته باضافه قلمده و جبر مناسب بود که شعیب شعیب
 مأخوذ در حضرت شعیب و نیمی کثیر الشعب و القبائل و النبیاج و
 اولاد و غیره و کد کد فی کثیر الشعب در عوالم و عقاید و حبس و قوی
 روحانیه و جسمانیه و سیر و در ایمانی و اصحاب الرحمن من حال
 الی حال و تحول اولیای و اسطه سبل و حضرت شعیب علیه السلام
 مابینند مقام قلبیه لیک معانی کلیه و جزویدنی مشاهده و اخلاق

الهبة اليه متعلق و اكمال مكيال و ميزان اقامت عدل و انفاي حقوق
 و عهد و پيمانده متعلق ايک پس پنهان داده کمال مناسب بولند
 حکمت قلبیه فی کلمه شعیبیه یا اسناد قلوب احوال و اسرار قلبیه بوقصد
 بر مقدار بیان قلندر و قلبی مراد عند المسبح الصوفی فی نفس طاهر
 و قلب شعیبیه او نموده ایما بین الاصبعین منقلب و بین العالم العقلي
 المحض و عالم النفس المنطبقه تحول و تبدل اولد یچون در اعلم
 ان القلب ای طالب اسرار و معارف بلکل که قلب عارف وان کان موجود
 من جهة الله اکثر جهه الله که جمیع موجود اولسدر فانه اوسع من
 المتخفيا اول قلب عارف بالله حمد الله دن اوسع در لان الله اخبر
 زبیر احق سبحانه و تعالی بنی سیه لسانه حدیث قدسیله خبر و بر
 که ان قلب العبد و سعه و رحمة لا تسعه تخفيا عارف بالله که
 قلبه اکا و اسع اولک و رحمة اکا و اسع اولک ننه کم یورد بلر
 ما و سعه ارضه و لا سماء و لا کن و سعه عبد المؤمن النقی
 الوترع فانها لا يتعلق حکمها الا بالحوادث زبیر الحقیقا او حکم
 حکمی تعلق ایمن الاحداث پس حق جل شانده صفت حد و نازل
 منزهد اما قلب عارف بالله عنی نور حقد که اکثر عرش و عافیه
 نقد اسباب و اراسته انک قلبک بر کوشه سنده وضع اولسند اند خود
 تفاوت است بین حقیقت عرش و قلب و بلیت الله عارف بالله که
 قلبیه ننه کم حضرت مولانا دخی و معانی شوی بر نه نظم کتوب
 بورد لر که گفت پیغمبر که حق فرموده است من نکم در خم بالا
 و یست در زمین و آسمان و عرش نیز من نکم این یقین دان

ای عزیز در دل سو من نکم ای عجب کمر اجوی دران دها
 طلب خود بر کی عرش باشد پس مدید لیک صورت چیست
 چون معنی رسید و هذه مسئلة عجیبه و بوقل عارف بالله که
 حقه و اسع اولسے مسئلة عجیبه و نکته غریبه دران عقل اگر
 عقل ابد و پ فهم فلک کسب و شری بوند ظرافت و مظهر و نب
 معانی لازم کلمه بلکه بورد بر سر و قی در که حلول و اتحاد معانی
 معرا و اثبتت و غیرت خواستد مبرادر و بوبیت شرف بومعنا
 خوش کوادر **رب** رف الرجاء و رف الخرز فتساها و تشا
 الامر فکها خمر و لاندح و کاهها قدح و لاخر و ان کان
 الحق کاورد فی الصبح میخول فی الصور و قنایم حق سبحانه و تعالی
 خبر صحیح نبوی و ادر اولد و غی کبی عند التجلی فی الصور میخول
 اولد میده ننه کم حدیثه یورد لر ان الحق تجلی بوم القيمة
 للخلق فی صورته منکره فیقول انا ربکم الاعلی فیقولون نعوذ بالله
 منک فیجلی فی صورته عقابهم فیسجدون له پس بوحديث
 حقه من حبه التجلی عولند حجت فاطمه در مع الله فی نفس
 لا یتغیر من حبه هو بونک بر لکه اول ذات یچون فی نفس
 متغیر و میخول کلد من حبه هو تبه و دانه فالقلوب له فاذا
 کذلک جناب حق من حبه التجلی میخول و من حبه الذات غیر
 اولد پس قلوب بنی آدم دخی اول حقه اولی اسکا کاشکا
 الا و عیة للما یشکل بسکله او عیة و ظر و نک ابد اولی اسکا
 کبی در که اب اول او عیة نک سکیله اکر مستدیر و اکر مستطیل و

مثلث و کرمیج و کرمسدس و کرمشمن هر نه ایست متشکل اولور پس
 جناب حق بحسب التجلی متنوع و متلون اولسه صور مختلفه
 قلب دخی بالضروره اکا کوره کاه مشع و کاه ضیق و کاه شد بدو علیظ
 و کرمیج و دخی اولور تجلی هر نه بوزن اولور سوز بر قلب انسان مثلا
 خامک محل نصیحه کبی در پس سنگ خاتم اگر مسد بر ایست تجلی دخی آنک
 کبی اولور و مثلث و مربع و مسدس و مشمن هر نه ایست محل دخی اکا
 مناسب و موافق اولور بله ذیانه و لا نقصا پس جناب حق خیر صور
 سون متنوع ده قلب انسان تجلی فلسفه اول قلبک استعداد و قابلیت
 کوره مشع و ضیق اولور پس مراتب کامله و مظهر سائله انسانا کاملک
 قلبید که مجلوی ذات و صفات الهیه در اما غیر شک قلبیه ذاتک بر
 سائله تعقیب تحقیق حقیقتند اولور مراند بوموال اوزره اولور
 قلب احکام جزئیة دن خلوص اولور غند تجلی حق بونک رنگ
 استعداد بله منصبیج اولور مع کونه لا یتغیر عن حقیقه بونک بر
 اول قلب دخی حقیقتند سقیم اولور نه کم جناب حق فی الحقیقه سقیم
 اولیوب بحسب التجلی تحول اولور دخی کبی قلب دخی بحسب التجلی تحول
 و الا حقیقتند تحول بو قدر فایده پس ای طالب من فهم ایله قلبید
 مناسب و احوالیه الا نری ان الحق کل یوم هو فی شان کور هر
 ای سالک تحقیقا جناب حق جل سانه هر اند بر کار و سانه در اکثر
 محققین بوی ان معانی طوسلدر و اجماع صوفیه بونک اوزره
 در که تجلی حقه اصل بکار بو قدر نه کم ابو طالب کی بویک لر
 لا تجلی الله فی صوره مرتبه و لا فی صور تنبیه و احده پس جناب

حق هر اند اولور سانی ان اولور اولی سانه کبی و کلید بعینه
 بلکه هر سانه شان اخوه مغایر در کد لک القلب تنقلب فی الحواس
 قلب دخی بونک کبی در که هر اند اکا اواره اولور خاطر لر تنقلب
 و تحول اولور بحسب اختلاف التجلیات و مناسا اختلاف التجلیات
 استعدادات فلور پس تجلی قلبیه تابع در من و جبر و قلب دخی
 تجلیه تابع در من و جبر نه کم حضرت شیخ فتوح حاتم بیور لر لون
 المحب لون محبوبه کالکاس الرجا فی الابيض العافی متنوع بحسب
 تنوع المایع الحال فیه ریز اسول مظهر که احکام کثرت غالب اولور
 تجلی الهی دخی انون احوال و استعدادند کوره متنوع اولور
 و کدک سول مظهر که احکام وحد غالب اولور تجلی حق آنک استعداد
 کوره متنوع اولور و لذلک قال بعینه قلبک هر اند بر سائله تنقلب
 اولور دخی اجلن جنان حق جل سانه قران عظیمه بوردی **ان**
فی دیک تحقیقا بقران و اراد لر ذکر بونکر و موعظه و اراد
 لمن کان له قلب قلب حاضر اولور کسیه چون ولم یقل عقل جنان
 حق قلب برینه عقل دیمدی لان العقل مقید زیر عقل عقالد
 مأخوذ در عقالد و ده نک درین بقلد قری جمله در بر پس عقل دخی
 فیدر برای یغت واحد مقید و حاضر اولور تجلی فایده
 قلب بود کر اوفان عقل صفتیک خلو فیدر پس فهم ایله بومعنا
 زیر اقلب هر حال بر صورته اولور هر صورته جنان حفظ طاعت
 و انقیاد الیهم در عقل بر اعتقاد لر مقید اولور عقاید اخر و ظهور
 خدا ای اکثر شیوه نفی قلم در پس اصحاب فلور دخی هر شیوه

شاهد ايلين خمسة ارباب عقول دايما برى برى تقييد و بحسب
 الاعتقاد والادراك برى برى تقييد و برى برى تقييد و برى
 في طوره فانه بعض ظواهره **فصل حكم ملكية في كلمة لوطية**
 ملك بفتح الميم وسكون الهمزة در لرنة كم ملك سديد در
 ملك العجين ملكا در لر بن جيري حكم وبرك قدام ديمكر و حكم
 ملكية نك كلمة لوطية به اسناد اوله سنده و جبه مناسب بود
 حضرت لوطك قوي اقويا و اسد ابد لر بن حضرت لوط قوت
 و ركن سديد طلب اير و پ ديدك **لوانا بي بكم قوت او اوي الي**
ركن سديد ناعدا ببالغ و قوي او ديو مناسبه اكا افنا
 اولونوب بونضد قوت و سدنك اسرار نه متعلق بعض معاني
 بيور و پ دير لركه قال الله تعالى الذي خلقكم من ضعف يعني
 اول الله شري خلق ايلك اي انسان بالا صاله على ضعفك
 اول عدد در زير اضعف عدم قوت دير لر و قوت و سدت حقايق
 وجود تدر و اصل خلقيت عدم در پس ضعف خلقه بالا صاله
 اولد كيه و خلق الانسان ضعيفا در قوت و سدت بالبعية
 ثم جعل من بعد ضعف قوت اند فكم جناب حو جل سانه من بعد
 الضعف قوي قلاي قوت عرضيه و جعلية ايلدم جعل من بعد قوت
 ضعفا اند فكم اول انساني من بعد القوة ضعيف قلاي فالضعف
 الاول بلو خلوف ضعف المراج في العموم والخصوص پس
 اولك ايتن اولن ضعفك مرادك الذي خلقكم من ضعف
 ضعف مراج در بلو خلوف ارباب عموم واصحاب خصوص

والقوة التي بعد قوة المراج و دني بعد الضعف اولن قوت
 مراد دني قوت مراج در و تضاف ايلد و دني اول قوت مراجك
 مفهوم ظاهره مضاف اولور في الخصوص فهم ارباب خصوص
 قوت المهذته مؤثره قوتي و حال قوت قدرتي و بوحاليه
 اسارت اولور ارباب خصوصك تفسير لركه تا و بك باينني جمع قلاي
 زير ابونلر بالكون تا و بيله قانع اولر لرنة كم حضرت بشك شبحي
 ابومدين مغربي بولر لر ان الجامع بين الطرفين اي التفسير
 والتاويل هو الكامل في السنة والمعرفة والضعف الثاني
 وضعف ثاني كمراد ثم جعل من بعد قوت ضعفا ايتن اولن
 ضعف المراج سبب و شجوخ حاله اولن ضعف مراج در
 كما قال الله تعالى **ومنكم من يرد الى العلم لكيلا يعلم من بعد**
علم شيئا پس حكم بپر حكم طفل رضيع اولوپ اويل حاله
 مشابه اولور و يضاف ايلد بوضعف مراج مضاف اولور
 في الخصوص ارباب خصوصك فاعني قوت ضعف المعرفة معرفتي
 حاصل اولن ضعيفك ضعفك معرفتي اضافتي بيانيه اولور
 من معاني متضمن اولور سور حيثيتك كم عارف من شجوخ
 و نهايت معرفتي كورك كل قوت مؤثره بالا صاله اولن لركه
 وغيره بالبعية در انجون حضرت پير صلي الله عليه وسلم لاهول
 ولا قوت الا بالله العلي العظيم بيور در پس عارف كامل شاهدين
 متصرفي متصرف في الحقيقة واحد كور در و حقل بعين
 كور مر اكچه صور تا اختلاف مقرر السدك پس غيرت مرفوع اولد

ارسال همت این جگ بر اخو کسه کورم سیو بار سال همت و تایش
 دعوتی بومعرفت انی مانع اولور ای المعرفة بالله تضرع حقیقی
 تلصق بالتراب یعنی معرفت بالله عارف کاملی ضعیف قلوب
 صفت اصلیه من که عجز و فقر را ظاهر ایدر حقیقی مرتبه اصلی او
 نزایه اتصال و الصاق ایدر قله بقدر علی شئی پس روی قدر
 و قوتی قلم ربیب از بندم عاجز نسزد دعوی قدس . القدر
 لله تعالی و تقدس . پس متصرف حقیقی مالک الملک فعال مایرید
 اولی حقد و عداوت که در حق تصرفی انکار ایدر پس بر کسه که تصرف
 جمیع اسبابه حقد ایدر کن بله و نفس و تصرف شایسته شدن
 نظر بر همه سوء ادا با تمس او و اول کسه که تصرفی البدن
 ملاحظه ایدر اول جاهل و متصرف و متصرف فیه که مرتبه سنه
 انکون بعض کسبه تصرف و ربوب معرفت و رلد و کندی خلق
 غیری صنوب تصرفه ارسال همت ایلر اما او دیا و انبیا که تصرفی
 اراده الله ایدر محض تصرف فیه سفت و تکمیل ایچوندر
 اگر صورت هلو کم ایدر پس انبیا و او دیا وجود هو هو بله
 کجوب وجود حقد باقی اولبالت حق اولسدر فیصیر فی نفسه
 عند نفسه پس عارف کامل دخی کند و قوت و قدرند کمال معرفت
 سبیل مخلق او یحی نفس الامر و حقد اندر کند و نفس و تطری
 ندر اولور فالصغر عند المذی الرضیع مضعه اولور والدی
 قند طفل صغیر عاجز کنی و لور و الحاصل کمال معرفت عارفی
 عالمه تصرف ایلر منع ایلر کمال انصرف مع التصوف عملا

لا یجتماعان و فصول الحکم حضرت شیخ بیور لکه قال الشيخ
 ابو عبد الله بن قاید للشيخ ابو السعد بن سبلی لم لا تصرف
 فقال ابو السعد ترك الحق يتصرف لي كما يسايريد قوله تعالى اما
فاخذ وكيله فاستل ابو السعد امر الله فاخذ وكيله
 عارف بالله اراد بغيره سند خلوص لوط و هر حاله حق
 وکیل مطلق لوط بدستینه الله الی مثابه سند او لمسلر
 و لذلك بعینه کمال معرفت عارفه ضعف و بر دو کی ایچوندر قال لوط
 عم لوط عم ددی لوان لی بکم قوت بعینه نولیک بنم ایچوندر
 مدافع کرده بر همت قوتیه و قوت نولیک اولیک او آوی الی کن
 سدید و باخود بنی ایدر النجا الی سدید بر کن سدید بعینه قبیل
 غالبه و قاهره بدیس بن سیدی قه قلدوم لوك جوابی محمد و قد
 لد فقکم تقدیرنه برید القبیل حضرت لوط کن سدید دن
 قبیل غالبه و قاهره مراد ایدر نو که اعدا و ذره غالب اوله بقول
 رسول الله صلی الله علیه و سلم رحم الله اخی لوطا القدا کاه باو
 الی کن سدید بعینه حضرت صلعم بیور لکه لردیکه الله رحمت با لور
 برادر لوطه که تخفیفار کن سدید النجا ایلر برید ضعف
 المعرفة و حضرت رسول صلعم لوط کن سدید ایوا و النجا
 ایلر کندی معرفت الله دن ضعیفی دیر و الرکن السدید هو الحق
 مدبر و مرتبه و رکن سدید فی الحقیقه حقد که اول لوط کن
 مدبر و مرتبه سیدر اکی سوال اولور سید که کن سدید فی الحقیقه
 حق او یحی با حضرت لوط بنحون قبیل مراد ایلر جوابی اولور

انچون مراد ايلد يک بلور يک افعال الله خارج خلواتي ايد
 مظاهر پس جناب حق متوجه اولوب ان اعوان وانصار طلب
 ايلد يک اعداسي ورزه ناصر ولد و الله اعلم **فصل حکمة قدر**
في کلمة غريبه حکمت قدر تدوين مراد سرفرد که اعيان
 ثابت و صور عليه حق قدر قدر که فضايل صورت تفصيليه
 اولد زير اقتضا اسبابک از لدن ايد دک او زرينه جابر اولن احوال
 حکم کلي ايجاد و قدر دک حکم احوال و قات معينه بحسب اقتضا
 استعداد ان لاسيا ايجاد صور تفصيليه سیدر حکمت قدر
 کلمه غريبه اضاف فلهم سنم وجه مناسب بود که سرب
 عالبرنه علم قدر اطلع غالب اولن ايچ انچون قدر تک مقدور
 کيفيت تعلقه علي سبيل الاستفهام والاستعظام والتج سوال
 ايدوب دد يک اني يحيي هذه الله بعد موتها پس مانه الله مانه عام
 خواجنه جناب حق بوز سنم قدر اي اولد دروب کم لبت ديو
 اکلمه سي مقدارن سوال ايلد کم لبت بوما و بعض يوم و قدر
 اتمکله جواب و دردي جناب حق دخي بل لبت مانه عام ديمکله مقدور
 معنونه خبر و دردي پس حضرت شيخ اسرار قدر ي بوفضه ايرد
 ايلوب کما مناسب که مد اغا ز ايدوب يور که الله لجة البالعه علي
 خلقه يعني الله ايچون حجة مانه و توبه وارد در خلق او زره کفر و ايمان
 و انقياد و عصيان هر نه و بر ديسد و خلقک الله او زره حجت و قدر
 زير اجناب حق بونلم اعطا ايمر لا استعداد لري حق قدر اقتضا
 و طلب ايد رسد اني اعطا ايد در قابليت عيني لري نه استعداد ايد رسد

اي قدر

اني قدر ايد رسد کم عيني خا صون حارته ي و عيني کلب صوت
 کلبه ي في اقتضا ايلد و کي کي و بورده وارد اولن سوال الله کم اکثر جمله
 دير لکه انچون حق تعالى کافر کفر و عاصيه عصيان و مؤمنه ايمان تقدیر
 و تقدیر ايلد کي نصکم عبدک و سعت قدر تدوين اولين سبيله مواخذ
 ايلد که اول جالي از لدن اکا مقدور فلک زير اعلم و حکم اولن الله
 معلومانه بر سبيله حکم ايلد لا حکوم عليهم عينک استعداد
 خاص غير محمول سنک اقتضا سنم کور پس حکم و علم حکوم عليهم
 استعداد عينک خارج و قابليت و وسعتن زيار حکم ايلد
 اک سوال اولن رسد که اعيان و اعيانک استعداد حق فائضه
 و حق سبحانه و تعالى اول استعداد خاص علمند ايجاد ايلوب
 اول عينه اعطا ايلد کي اول استعداد ي بر عيني اخره دخي اعطا
 ايلد اولن ايچ جواب و بر بلور که بوجت قبل ايجاد و الجعل
 اولن معلومات از لدن حجت در و اعيان ثابت به جاعلک جعلي تعالى
 اکلمه در که اعيان صور عليه و سنون فائضه قدر و قابل دک که ذاتا
 مستغیر و سبيل اولد و بوضوح علمه من وجه تعلق حاصله تجليه اولن عيني
 فائضه قال الشيخ في الباب الحادي عشر و اربع مائة من الفتوحات لا يتعلق
 العلم الا لربي الا بما هو المعلوم عليه في نفسه فلو احتج احد على الله بان
 يقول علمک سبق في بان الون علي کذا فلم نواخذ في بقول لرب الحق
 هل علمک الا بما انت عليه فلو كنت علي غير ذاک لعلمتک علي ما يكون
 عليه و يقول له فارجع الي نفسك و انصف في کلامک فاذا رجع العبد
 علي نفسه و نظر في الامر علم انه محجوج و الحمد لله و لذلك قال الله

انچون

واعيان ثابتة

تعالى

وما ظلمهم الله ولكن كانوا اهل الظالمون وقال وما ظلمناهم
ولكن كانوا انفسهم يظلمون لا اثم المعلومون زير انوار الله
مرتبة علمهم معلوم الله در العلوم يعطيه العالم ما هو عليه في
نفسه ومعلوم نفسهم وحد ذاتهم ما هو عليه هره سى وار السبع
عالم اعطاه الله وهو معلومك عالمه على ما هو عليه في نفسه اعطاه الله
سبي العلم علمه ولا انزل العلم في المعلوم وعلمك معلومك انري
يوقدره اول معلومك ذاتهم اولين سبي احداث ايليه ملكه علم
معلومه تابع در علمك معلومه تابع اوليسه بوجهد در علم
از لينك معلومك هم انري يوقدره كبرامه با اتيان ايليه
اول معلومك مثبت اوله وياخود برامه في قوله
اول معلومك مثبت اوله بلكه تعلق علمك معلومك بوجهد
در علمك معلومك في حد ذاته انك اوزره در قوله حكم على المعلوم الا بعد
بس عالمك معلوم اوزره حكم يوقدره المعلومك حد ذاته اوله
والخاص خبايا حقه معلومك علمك تابع در بوجهد معلومك حد
ذاتهم اوله وغنه تابع در بس معلوم اوزره اوله حكم معلومك تابع
اوله بوقدره علمك معلومك ناثيري اوله بلكه معلومك علمك
وعالمك انري اوله ومعلومك علمك انري اوله وقادره
على ما هو عليه ايجاد في اقتضا وطلب اليه سبي در بوجهد معلوم علمك
غيري قياس اوله انك كره حقه علمك حقه غيري استفاده سبي لازم كلمه
ننه كم عبد الكريم جلي بوبه قياس ايد و حضرت سخر انسا كام نام كتابه
مخطبه ايد و بديره وقد سبي الامام في الدين ابن العربي حيث قال

ان معلوما

ان معلومان الحق اعطته العلم من انفسها ان كانت المعلومات
اعطته العلم من انفسها فقد توقف حصول العلم على المعلومات
ومن توقف وصفه على سبي كان مقتصر الى ذلك السبي في ذلك الوصف
ووصف العلم له وصفه اني فكان يلزم من هذا ان يكون في نفسه
مقتصر الى سبي تعالى الله علوا كبيرا بوجهد دخل ومختصه معلومك علمك
غيري قياس اوله فاستد او لورا ما معلوم عين علمه وعالم ومعلوم
وعلم امر اعتباري در بس علم غير متوقف اوله و حضرت سبي
مراد في حق در كره هر كس فهمه قادر اوله من علمه وكشف
الاستار عن بصيرته واعلم ان كل رسول نبي بل اي طالب معارف
الهي كره هر رسول نبي در من غير عكس نبي سول شخصي كره مبعوث اوله
خلقه حضرت عليه مقدرا اوله كاللذنه هادي ومرشدا اوله در
اوتري وبونري بحسب استعداد انهم كاللذنه موصل اوله زير عند
بنوت ذات وصفات واسماء واحكام الهية ولا خبر وير مكلا كره
مع السياسة والكتاب اوله و جهاد وقالا دعوت على قول به بنوتي
سبي در رسول و اوله العزم در واكبره سياست ولا كتاب اوله
اكر سول غير لراحي نبي در لراحي قال السبي في الباب الرابع عشر من
الفتوح اعلم ان النبي هو الذي ياتي به الملك بالوحي من عند الله
يتضمن ذلك الوحي سرجه يعبد بها في نفسه فان بعث بها الى غيره
كان رسولا بس نبي ايله رسولا ما بينند عموم وخصوص اوله
هر رسول نبي در من غير عكس وكل نبي ولي وهر نبي ولي
ولا يبع نبي نك حقه تفرقي وفنايسه بوزيد و بنوت بستر تيت

و تقر منه ما قال مولانا
قبل التعليل والتعليل باله
استان فان شكنا واحد هو
اسبق تا اليه يحصل محمول
بمعلوم سبي القياس الى الذي
يحصل منه تعليل وبالقياس الى
الذي يحصل منه تعليل فاصل
وانظر فيه لغيرك فانه

نهنگ نراهت و برائت بد و ناخک علو خضرت و سمو سائید
 بلد کف یکنون تصرف بقدر استعداد المنفوخ فیه اول نفخ اولی
 روحک تصرف و تاثیر نجد منفوخ فیه اولی بدنگ استعداد
 قابلیت کون اولور اکثری ان السامری سامری ده یا نیسی
 سامری بد منسوب اولی کی دیک اولور سامری اسرار قبیل
 لرند بر قبیلک اسمید و بوسامریک نامی موسی بن ظفر
 و اوایل حالده کاری سده حنیف حضرت موسایه طرز
 خدمت ایتک ایک پس حضرت جبرائیل فرس الحیات نام ایل
 حضرت موسایه کلد کنه انی احساس و ادراک ایلدی و مشاهد
 قلد یکم هر ندیرم کم حضرت جبریک فرسی قدم قوی حیات بولور
 لما عرف تاثیر الارواح و فقا کم اول سامری و واحد غنیر باند
 تاثیرین کورب بلدیسید کیف قبض قبضه نه حاله قبض ایلدی
 رسولک اثرند و موضع قدند بر اوج خاکی پس سامری اول
 خاکی صقلیوب حضرت موسایه کلد کنه قومک حلی و سمو و زرد
 جمع ایدوب انی ایدوب جسد عجل سکنت انی ساخته ایدوب
 فنبد هاخار العجل پس اول مقبوض اولی ترابی صورت عجل
 قلد قدم اول جسد عجل کون ساله کبی اوز ایلدی بر ایتک صوتی
 خوار را کلد حلی بر صورت اخره دوزیا کاری ایلیدیک
 او صورت مناسب اوز ایلدی قلد استعداد مزاجه پس
 عجل صد اسبله مصوت اولدی و غی مزاجک استعدادی اکا اولدی
 شد اکثر مزاجک استعدادی انسان قریب اولدی انسان کبی طوی ایلدی

فصل حکمت رحمانیه فی کلمه سلیمانیه حکمت رحمانیه
 کلمه سلیمانیه اسناد اولمه سند و جد مناسب بود که اول
 حضرت رحمة عامه و خاصه تک علی و جلاله و الاسئل و البس
 الاعم و الاکل ظاهر ایلد کنه او نور بر زبر احکمت رحمانیه
 مراد انه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم قولیده مسار الیها
 اولی رحمتک اسرار فی بیاید نه کم رحمت رحمان جمیع اسبابه
 عام الحکم شامل الرحمة اولدی و غی که حضرت سلیمانک دخی حکمت
 و امر فی جناب حق جل سانه جمیع عالمه عام و شامل قلوب محوفا
 اکا مستحق قدری حتی دریکه با ایتها الناس علمنا منطی الطیر
 و اوتیاس کل شی پس حضرت سلیمان عم نبوت و رسالت و و
 متصف اولدی غنیر ماعد احب الظاهر بر سلطان عالیشان ایلدی
 جن و انس و وحوش و طيور و معادن و نباته امره حکمی شامل اولدی
 حکمت رحمانیه فی اکا اسناد ایدوب و بوکه مناسب اسرارک کفایت
 شروع ایدوب بولور که لما کان بلفیس له و فقا کم بلفیس اول
 سلیمان اچود خالصه اولدی من حیث لا تسخر خلوصه خصو
 بلد و کی حیثیند قاله بالقوه انه کامن و بالقوه اولی خلوص
 سبیله ددی فی کتاب سلیمان سلیمانک کلد و اوزنه و ارج اولی
 مکتوبینک ساند انه کتاب کرم یعنی تحقیقا اول سلیمانک کما
 مضمونی کرم در بنم قدمه و معظمه در بنم غنیر پس کتاب کما
 کرم لکله توصیف ایتدی انک محبت معنویه و غلظ ذابیه سینه
 و لا تدرو ما ظراصف بالقوه علی الایمان بالعزس و وین

بیل

عجول

بیتک

واصف بن برخیا که حضرت سلیمان را وزیر بدر عرض بلفیسه قوت
 و اقتدار را آید از قدرت و غالب او ملک عند سلیمان و با خود
 بغیر سلیمان سول زمانه که حضرت سلیمان را خدایت کند و به موهبت
 قلدر غی قدرت و قوت بلفیسه و سایر چند و عسکر کوسر و کربلک
 اطرافه توجید اید و بدیدار آنها الملاء ایکم تا بنی عرشها قال غرض
 من الجن انا انیک بر قبل ان تقوم من مقامک واصف بن برخیا
 و دیکه انا انیک بر قبل ان برتد الیک طرفه و عند العرفا معلوم که
 رجوع طرف الی الناطر اسر عذر قائم مقامه قیام الیهم سند
 وزیر ابصر حرکت ایلد و کی زمان مبصر نعلی ایلد و کی زمانک غنی
 مع بعد المسافه بین الناطر و المنظور و مقامه قیام بود و در
 یوقدر پس اصف بن برخیا که فوجی جنینک قولد اتم در وزیر ابو
 ان واحد ده عرشک عیشی اعدام و ایجاد الیکن تصرف در حقانی
 موضعند اعدام اید و سلیمان حضورن الی ایجاد ایلد پس
 آیدان بالقوم عند سلیمان قادر و غالب او ملک الی بعلم الجن
 ان شرف سلیمان عظیم الاجن طایفه سی بلسونلرا چونکه شخصی
 سلیمان عظیم در روح سول ارواح متحد و اجسام لطیفه در
 انلر که نراجنه ناره و هو غالب اولدنه کم انسانه تراب و غالب اولد
 کبی و جسد لرینک کمال لطافت و در حرکت غایت قوت و قدر
 اشکال مختلفه ایلد متشکل و بعض عجایب و غرایب احواله مقدر
 اولور لکه عقول بشرانی ادر اکبر مخیر لور ادر ادر کان لمن هو
 من حسنة هذا لاقدار یعنی اصف بن برخیا بونی ظاهر قلمک

۳۹
 الاجن سلیمانک شرف عظیم بلسونلرا چونکه وزیر اسوک و اقتدار
 اول سلیمانک حسنة انک بر حسنة و خواصند بر خاص کسی
 اچونکه اولور پس بر خاص خادمنک بود قدره الهی ظاهر
 اولی کنده اولی قدرت اکاکور قیاس اولور قال القیاس
 فی القصوص الحکم کان هذا کمال وزیر السلیمان الذی کان قطب
 وقته وان حوارق العادان قلمایصد من الاقطاب بل من وراهم
 وخلفائهم لقیام بالعبودية التامة و انصافهم بالفقر الحقیقی
 فلا یصرفون لانفسهم فی شیء و لما حضرت و قنایم بلفیسه عند
 السلیمان عرشیلد حاضر اولد پس سلیمان اتم اکا اهلک اعرشک
 بلفیسه دی قالت فی عرشها کانه هو بلفیسه و عرشینک سنا
 و دیکه کانه اولد بر عرش و قنایم بلفیسه عرشین اول مدله کند و قنایم
 کورده لیسه مغایره و مسابره به جامع نکلم ایلد وزیر انصیب اولر
 الالبین المغایرین انکونک مثل سی عین سی دکلر فقیه شعور علی
 تجدید الخلق فی کل زمان پس بلفیسه قولدن اطلع و شعور
 وارح روحی سبحانه و تعالی نک هراندن و هر زمانه خلقی تجدید الیسنه
 فانت بکاف التنبیه زیرا کلام من آینه داخل اولن کافی تبیه
 ابراد ایلد پس صوف عرشیه بلفیسه غایا اولن سیاده او
 عرشینک عین اولد و کبی بو عالمی دخی حیا سبحانه و تعالی هرا
 و هر زمانه اعدام اید و بانک مثلی در عرش ایجاد اید پس بو عالم
 هر مدع عدمه کید و انک مانک هاند و وجوده کلور لکن عجوبان
 بحمت تعاقب امثال و تناسب احوال قیاس اید لکه وجود عالم

علی و بنی واحد بر منوال او زده برقرار اولد بل هم فی لبس
 من خلق جدید **بیت** سبحان الله زهی خداوند و دود • مستجمع
 فضل و کرم و رحمت وجود • در هر نفسی بر جانی بدم • ارد
 و کرمی جوان هماندم بوجود • عند رباب الکشف و السهرود متفر
 و محفوق در که جناب حق جل شانده هر نفسی بر بخلی اخله متجلی در
 زمان اخیره انک عین تجلی ابله تجلی ابله زبر احصیل حاصل لازم
 کلور و تحصیل حاصل کار حقد محال در پس هر این بر شان و هر
 زمان بر تعین اخله متجلی و غایب اولور **بیت** هستی که عیا
 نیست دوان در شانی • در شان و کرم جلوه کند هرانی •
 کرم باید از کلام برهانی • این نکته مجوز کل بوم فی شانی •
 و چونک سرب بود که حق سبحانه و تعالی یک اسماء متقابل سو وارد کج
 لطیفه و کمی قهریه و جمله سو یا کار ده در هر لور و تعطیل هیچ برینه بران
 قابل و کلام بر خطاب امکانه در بواسطه حصول شرایط و ارتفاع
 موانع بر حقیقت که وجوده مستعد اولد رحمت رحمانیه انی اخذ بده
 اکه افاضه وجود ابد و حقیقتیه مناسب اول وجود احکام و آثار
 متلبس اولب تعین حاصله متعین و متجلی اولور بعد از ان احد
 حقیقی که مقتضی اضطرار تعینان و مستلزم انقهار انار کثران
 در حال اول وجودی تعینند منسلخ فلذات هماندم رحمت رحمانیه
 تعین سابقه به مماثل بر تعین حاصله اکه وجود افاضه اید و پ تعین
 اولور و ان ثانی به قهر احد تب حقیقی انی مضحک و متله قلوب
 به رحمت رحمانیه اکه اسلوب سابق او زده وجود اعطا ابد و کلام

الی ماشاء الله پس هیچ برانند بر تعینند بر بخلی واقع اولور لکن
 بطلی الناظر انما امر واحد مستقر فارها صرح القواریر
 قواریر قار و نه نک جمعی در پس حضرت سلیمان عم بلفیسه
 کو سار دی رجا جودن خالص و صافی بر قری که کانه نجده
 کان اول قصر رجا جود ماء متموج کبی اید و ما کان لجه
 و حال بود که اول و اشکلند غایب اولور قصر رجا دکل اید بلکه
 رجا جود صافیه شکل ماده ساخته اولور یک پس اول بلفیسه
 حضرت سلیمان طرفه دند که ادخلی الصبح فلما اراد حسیته
 نجده و کشف عن سابقها پس بلفیسه اول قصر رجا قیاس
 تسمیر سابق اید و پ اول صرح امسه متوجه اولور پس سلیمان
 کمال علمند اکه بونکه ابله تنبیه اید که کما ان العرش المری
 اول صرح ممره حاضر و مری اولور عرش کبی در که پس عین
 العرش که اول مری اولور عرش سیاده اولور عرشک عینی
 من جبت الصورة صور جنته و الجوهر واحد و لکن جوهر
 اول جوهر و بوتنبیه فعلی اهلک عرشک سوادن اولور تنبیه
 کبی در انجوه اهلک عرشک دیک پس کان سلیمان عم بلفیسه
 اولور که ای بلفیسه متنبیه اولور عرشک حالی ده صرح ممره ک حال
 کبی در هر برسی بری برینه مساب و مماثل اولور اما عرشک حالی سیاه
 مستعد اولور حضور سلیمان اید اولور عرشه مماثل و مساب باذن الله
 انی ایجاد اید یک ایجاد عین دکل بلکه ایجاد مندر و کلام بلفیسه
 کانه هو دیک و اما صرحک حالی غایت لطافت و کمال صفو

ماه محال و مستأبد اولوب ناظر اولن كسميه ماء متموج كيني نوري
 حقیقتی شعوری اولین کیمی فانی ایدری و هذه أسرار
فی العالم کدر و سوجد بد خلق باسم کل عالمه سارید هر ان
 همان عرش بقیست مخصوص کدر و اکثر تحقیق بوانیک معنا
 حقیقی سن بو که حمل اینی پروتری الجبال تحسبها جامد
 وهي تمرر السحاب ما اکثر ناس بو خلق جدید و غافل
 و الملك الذي لا ينبغي لاحد من بعد الظهور بالمجموع و التصرف
 و سؤل ملک که اندضکم بر احد لا یق اولمید اول ملک مجموع
 اجزای ملک ظهور ظهور الیحدی و اند کیف ما یستأترف الیحد سید
 و غیره جمیع اجزای ملک تصرف میسر اولد و کذک مجموع اجزای
 ملک تصرف ظهور ذی میسر اولد و بو معنایه حدیث عرفیه
 دلالت اید که نه کم ابوهریر دن شحینک اتفاقید مرد که حضرت
 پیغمبر یو لران غیر تمان الحق تغلب علی الباری حد لیقطع علی
 صلیع فامکنی الله منه فاخذته فاردت ان اربطه علی ساریه
 من سوار علی المسجد حتی تنظر و الید کلکم فذکر دعوی اخی سلیمان
 رب اغفر لی و هب لی ملک لا ینبغی لاحد من بعدی فردد خدا ساء
 زیرا من بعد السلام مجموع اجزای ملک تصرف علی الظاهر که
 لا یق اولدک پس مجموع اجزاء ملک و اند علی الظاهر تصرف اکا
 مختص اولدک یا نیکو حضرت پیغمبر تصرف عرفیه اعراض الیک
 فتشیر الیاج بفتح الیاح و الناریه پس الله تعالی کف فتشیر
 الیاج تجریم قولند اولن رایج اکا تشیر عی سبب بید

ارواح ناریه نیک اکا تشیر

لا نرا نرا اولن ارواح ناریه ارواح فی بیاح شول روح در که
 انزل بد نرنه جوهر هوای ناری غالب اولسدر نرنه کم و
 الجان من مارج من نار ایستی بو معنایه دلالت ایدر و لهذا
 اصطلحی نار اولد و عیون بوار و احاد ارواح ناریه در لرقال
 هذا عطاء و نافع انی اوامسک بغير حساب پس جناب خوج
 ساند حضرت سلیمان م خطاب ایدوب ددی که یا سلیمان سوکا
 هب اولن نعم بزم عطاء در پس سن استرسک اعطا الی
 و استرسک اسکا الی بغير حساب ایست محاسبها بغير
 یا سلیمان اخرین سن هذه الاعطیه تک و ذرنه محاسب و لم یس
 زیرا بوزم سکا محض موهب و عطیه ندر و اول حضرت
 جناب حق رب هب لی سلکاد عسی زنی سنک امره امثالا
 و مراد الله موافقه در و الا انک طلب ملک غرضی و قد را
 و لهذا کان یعمل بیده و یأکل من کسبه و یجالس الفقراء و المساکین
 و یفتخر بذلک و یقول انا مسکین یجالس مسکینا و لو کان سؤل
 من غرض نفسه من غیر امر ربّه لحسب بالعطاء فحق حکم وجوده
فی کلمه داوودیه حکمت وجود بد نک کلمه داوودیه اسناد
 اولند سند و جد مناسب بود که صورت انسانیده وجود
 تمام اولن الا خلوفت الریه ایلد و احکام خلوفت تمامها اکا
 کلجیدک بر کیمسده ظاهر اولد الا اند انکون خوج سحانه
 و تعالی انبیاد بر کیمسده خلوفت علی طری التصحیح محاسب
 اولدک الا اکا که یاد او دانا جعلناک خلیفه فی الارض

فاحکم بین الناس بالحق ولا تسطط خطایله انی شرف
 قلبی پس اکا احسان واعطا اولین مواهب و عطایاک
 شرحه شروع ایدوب بویکر که و هب الله داود فضله معرفه
 به الله سبحانه و تعالی موهبت ایلدی حضرت داود من حیث الفضل
 ذاته وصفاته واسما و مراتبه معرفه هب ایلدی کما قال الله تعالی
 وسددنا ماله و اتیناه الحکمة و فضل الخطاب و کذا قال و لقد
 اتیناد اود و سلیمان علما و قالوا الحمد لله الذی فضلنا علی
 کثیر من عباده المؤمنین و بونلیم اعطا اولین معرفه
 بالمرک فضل اولیسی بوجهند ندر که لا یقتضیها عمل جناب
 جل شانہ اول و بر دوی معرفه اقتضا ایلدی داود که جزاء عملی
 زیر بونلیم بواعطا بد اسم و هاید ندر فلو اقتضاها عملی
 پس اگر جناب حق اول اعطا ایلدی کی معرفه مقابلہ سند
 داود که جزاء عملی اقتضا ایلیدی لکانه جزاء پس اول
 معرفه هب اولمردی بلکه عملی مقابلہ سند اولی جزا اولدی
 و انبیاءک الله و اسما و مراتبه معرفت لری اختصاص الهی
 و موهبت رحماندر که کسبک اند دخی بوقدر و و هب له سلیمان
 و کذا که جناب حق حضرت داود حضرت سلیمان موهبت قلبی
 من حیث فضله و کرمه کما قال الله تعالی و وهبنا لداود سلیمان
 ای لم یکن خیر سلیمان من داود لاجل عمل صدر عنه بل کان
 لمحض الموهبت و الافضال پس بوجه بد اسم و هاید اعطا
 اولند که جزاء عمل مقابلہ سند دکلدر و بقی قوله تعالی

ولقد اتیناد اود منافضه و کن حق سبحانه و تعالی یک ولقد
 اتیناد اود منافضه قوی باقی قلبیکه زیر بونلیم لفظ هب
 تخرج بوقدر هل هذا العطاء عطاء جزاء او بمعنی الموهبت
 عطاء جزاء عمل میدرو یا خود محض هب میدرو من البین
 اند لو کان عطاء جزاء لم یکن المعطی فضله و ظاهر اولی
 بودر که اگر بوعطا عطاء جزاء اولیدی معطی من حیث
 الفضل اولمردی و بومضای متافولید مؤیدر و کذا که نفا
 بونیک اوزرنه جزاءه طلب ایلدی و فتاکم بونعمک اوزرنه شکر
 طلب ایلدی ال داودن طلب قلوب ذکره او و ده تعرض
 اولمردی زیر اسلافه انعام اخلافه انعام در بنی انعام عینی
 امته انعام در حقیقت پس انکون بونعمک مقابلہ سند شکر
 اند طلب قلبی اولدی و بوی بوعطا حضرت داود حضرت عطا
 فضلی و و هب اولور و الی حضرت عطاء جزا اولور انکون بونرک
 اوزرنه شکر واجب اولوب بونلور طلب معاوضه قلبی فقال
 اعملوا الی اود شکر او قلیل من الشکر پس حق جل شانہ ال
 داووده اما ایدوب ددی ای ال داود عمل ایلک بنم نعمه شکر
 فلم قلقله حال بوکه بنم عباد مد شکر قوللیم ادر **بیت**
 شکران خدای را که او از غایت لطف و کرم • هم نعمتی
 بخشید و هم شکر تلقین میکند • بر قولند حق سبحانه و تعالی
 هم نعم عطا قل و هم نعم مقابلہ سند شکر قلوب ارزانی قل
 اول قولند اضعاف مضاعف نعم کثیر موهبت قل شکر اولور

بله سند

بیت نعم دادی و دادی بعد از آن توفیق حمد • شکر نعمت
 بعد نعمت نعمت باسد عظیم • تنبيه للمبالغة جناب حقك بقولك
تنبيه وارده مبالغه لغم المشكور شكر التكليف وشكر التبرع
مشكور كن نعم وعطا باسنة شكر تكليفه وشكر تطوعه شكر
المكلفه **بیت** شکر نعم واجب بر خود • ورنه بکساید
 حشم ابد • سز بچسند شکر خواهد سجد • یا بچسند شکر
خواهد فعله • غفلت از نعمت بود ذکر انبیا • صید نعمت
کن بدام ذکر شاه فشر التبرع افلا اکون عبدا شکورا و هو
قول البیہ دم پس شکر تطوع که واجب اولیه حضرت بنی نک
صلعم افلا اکون عبدا شکورا فولي کبیر رتبه کم حضرت عائشه
صحیحیند • بجینک تفاقیله وایت اولوز که قالت البیہ دم
جنی رات ان قد سیه نور متاسن القیام فی الصلوة انکلف باسوة
ای التصنع هذ الفعل وتسق به نفسك وقد غفرک ما تقدم
من ذنبک و ما تاخر قال علیه سلام افلا اکون عبدا شکورا ای
مبالغه فی شکر زنی پس بوشکر حقک اند طلب امتندن دکلد
بلکه تبرع من تلقاء نفسه در و شکر التكليف لما وقع به الامر
وشکر تکليف اولد که اند امر اجابی واقع اوله مثل واشکروا لله
واشکروا لعماد الله تعالی نک واشکروا لله ان کنتم اياه تعبدون
امری کبی و دخی واشکروا نعم الله امری کبی و بین الشاکرین
ما بین المشکورین لمن عقل عن الله شاکر بالتکليف وشاکر بالتبرع
اولن کبیر لک ما بینند تفاوت مشکور لرتیک ما بینند اولن

تفاوت قدر در زیر اشکر تکلیفی الله شاکر مرتبه مجبندن در که
 مشکوری نعمت در و شکر تبرعی الله شاکر مرتبه مجبندن در که
 مشکوری حق در و بمعنا ظاهر و واضح در امور اسرار الله
 عاقل اولن فکر و خیالند عاقل اولیند و داد منصوص
 علی خلوفه و حضرت داود که دم خلوفه منصوص علیه در
 یار او دانا جعلناک خلیفه فی الارض نصیله و الامامه یعنی
 حضرت ابراهیم حقند یا ابراهیم انی جاعلک للناس اماما فلی
 و غیرها و امامند غیر حضرت ادم حقند جناب حقک بولگی
 بیورد و غی قولک انی جاعل فی الارض خلیفه قولیدر لیس
 کذلک داود حقند و اره اولن کبی دکلد زیر معلوم در که
 امامت خلوفت کبی دکلد و لئی سلم امامت بورد خلوفت
 معناسنه اولسده بیه اند کبی اولمز زیر خلوفه انحص
 اولن اسمایله ذکر ایتس اولن اگر انی جاعل فی الارض خلیفه
 کلومی حضرت ادم حقند نص در زیر اسبک بود فی حضرت
 داود حقند اولن تنصیص کبی دکلد زیر اوله نکدی انی
 جاعل ددی یا ادم انی جاعلک فی الارض خلیفه دعدی
 پس حضرت داود حقند اولن نص شریفه صریح و شانه
 کاند اولوز و من اعطی الخلفه فقد اعطی الحکم و النصف
 فی العالم و هر سول کسیه که خلوفت اعطا اولنه پس اول
 کبی حکم صوری بالسيف و نصرف معنوی کرمان و و و
 و حق عادات اعطا اولوز عالمه زیر خلوفت بوجلیه

شامل در و ترجیع الجبال معه بالتسبیح و جبالک مع داود النبي
تسبیح حقه تردید اصوات انجیسه و الطیر و کذاک طوکر
انکه تسبیح حقه ترجیع اصواتی بودن بالموافق له شوائک
نوعک اکا موافقته مشعر و معلوم اولو مع بعد هاهن لا عینه
الا نسائی زیور مرتبه انسانه بونلور قریب دکدر و موافقه
الا نسائی له اولی و انسانک موافقته اکا اولی و قبوله قریب
خلافه مقال بود که وقتاک اول حضرت ^{حضرت} رومی بکلیله
الهیة متوجه اولدایسه تسبیح و تجملده نور الهی انک جمیع قواسم
و اعضا سینه شامل اولوب هر عضوی روحه موافقه تسبیح
خوان اولدی کند و لرم مخصوص اولی تسبیح دن ماعدن
و بوجبال ظاهر و طیور محسوسه بوعالمک اعضا و قواسم
پس حقیقت انسانیه بوجمله شامله در وقتاک انک هر عضوی
بالحیثه و الاشراف تسبیح خوان اولدیلر سه بوی خاصه افاده
اولی قوای عالمده تاثیر اید و یا انکه تسبیح ایدر لر دی
لکن بوسبب حضرت ^{داود} بالا صاله و انلرم بالتبعیده در **فصل**
حکمة نفسیه فی کلمه بونسیه حکمت نفسیه نک کلمه
بونسیه به اسناد اولمه سند و وجه مناسبت بود که تنم
حق سبحانه و تعالی انی حوته مبتلا ایدوب بطن مایه ده پنجه
ایام ماه تسبیح الهیه مشغول اولب کمال توجه و تصرف سینه
فجینه من الغم فحواسنه حق سبحانه و تعالی اکا خلوص و
رزائی قلدی پس نفس ناطقه انسانیه دخی خون جمیع
اولوب بطن مقتضیات طبیعتده محبوس قلمسدر اکرم جسم
ظلامنده و بحر هیولانده تسبیح ربانی و عبادن سبحانه

مشغول اولب خباب ربحه کمال توجهله متوجه و متضرع اولور
بر مغفرت و کندک نجی المومنین هموم و غم نفس سودا خلاصی
و نجات بولور و ارض الله و اسعد و صحای روحانیه و اصل اولور
بیت بونست در بطن مایه پنجه شد. **مخلص** انیس از سج تسبیح
بد. **کرم بودی** او سبب بطن نون. **حبس** وزندان سن بدی
تا بیعتون. و مناسبت اخ بینه و بین النفس اولد که حوت
رحم مادر نفس ناطقه نک روحانیه تنی مشتمل اولن نطفه سی
ابتداع ایدوب ظلمات رحم پنجه ایام قلوب نفس ناطقه خباب
حق لسان استعداد ایدل تسبیح و تقدیس انجیسه سبب سبب ظلمات
خلوص میسر اولدی و بومعنا نفس سکون فایله اولد **بیت**
اما بعضی بفتح الفادر دیلر و بوقدر وجه معانی بجانده حق
اکا قوسمده و اهل و اولادند و ظلمت بطن حوتک طاری و لا اولور
اولی کرب و غمی اند تنفیس ایدوب مناسبتله اکا اسناد
لکن اولکی معنا انسب در پس حضرت **سج** انک بعض خواص و اسرار
بوفضله ذکر ایدوب بولر که عادت بر کنه علی قومه حضرت **زین**
برکت و منفعت قوی اوزرنه عودت ایلدی اولد جمله که قوی اند
ایله بولر پس انلرم غضب ایدوب عذاب حق و عن قلوب کند و مابینلر
فرار ایلدی اولد وقتده که موعده قریب اولدی کورده بولر که اسمانده بر
سیاه بر انس بدیده اولدی و بونلر که اوزرنه حامل اولدی پس بولر

حافض و نائب اولي بولشيه طالب اولد بلر خبر الدير كد سفينه جانينه
 هاسيا ولس محاندكم اكا تصديق ايدوب جناب هقه توجه نامده
 منوجه و منضوع اولد عاقلد بلر حق تعالى بولردن عذابي رخ
 قلدي ننه كم ايت كد بده بيورلر لولا كانت قريده امنيت
 فتغرها ايماننا الا قوم بولشيه لما امنوا كسفنا عنهم غدا
 الحزن في الحياة الدنيا و متغناهم الي حين لان الله اضافهم الي
 انكحونه بركتيه قومه عابدا ولد بكه حق سبحانه اول قومي اكا مضاف
 قلدي الا قوم بولشيه يحكه اكر سوال اولنور كد زمان قران
 زمان قوم بولشيه مؤخر دريس مؤخر اولن اضاف من كور
 مقدم اولن بخان قومه نه حاله سبب اولور جواب بودر كد
 معنای قران عند اهل الحق قديم در اكر بحسب النزول الحروف
 حادث البسده پس علم الله ده قوميله كند و ما بينتده علوه
 و اضافت اولد بولشيه قومه حق تعالى الي مضاف قلدي غي
 سبب بله قومه بركت عودت ايلدي و ذلك بعينه بولشيه قومي
 اوزره عودت بركتيه لغضب عليهم فيه بولشيه قومي اوزره في الله
 ولاجل الله غضبي ايجوز فكيف لو كان حاله حال الرضا و فتاكم
 غضبتده بركتيه قومه عابدا ولد بسده پس امر كار نجه اولور اكر اكر
 حالي حال رضا اولدي فظن بالله خير پس حضرت بولشيه جناب
 خبر ظن ايلدي فنجاه من الغم بس حق سبحانه و تعالى اكا غم بطن خوند
 بخان و بروب حق اني بر ساحله قذق ايلدي و كذلك بنجي المؤمنين
 بعينه الصادق في احوالهم جناب حق بيورلر كد بزيونش خلوص
 ايلد كيمر كيه مؤمنلري دمي عموم هم سيطاني و نفساني و ديو

و اخروي دن خلوص ايد رز مؤمنلردن مراد احوال اقول الله صاد
 اولنردن روايت بومضايه دلالت ايدردن ذالتون اذ ذهب
 مغاضبا و ظن ان لن نقدر عليه فتادي في الظلم ان لا اله الا
 سبحانك اني كنت من الظالمين و انت ارحم الراحمين فاستجنا
 و نجناه من الغم و كذلك بنجي المؤمنين و من لطفه ايت عليه شجرة
 من يقطن اول اللهمك لطف و كرمند ندر كد اول بولشيه اوزره
 بيوردي ساني اولين سج و نبانا في نا الي حوربت شمس و مضرب
 مكسد حفظ ايت اذ خرج كالفرج سؤل وقتده كه بطن خوند
 ناوق بولشيه كيه حقه فلو نزل عليه الذباب لاذاه فرضا سو
 مرتبه سقيم وريم اولسد بكه اكر اكر اوزره بركت بولشيه
 اولديك و لما سألهم و فتاكم حضرت بولشيه اهل سفينه ايلد
 بعينه مقارعه ايلد بولشيه اذ دخل بولشيه قومه بولشيه كند و نفسيه
 بولشيه ما بينتده اذ حال ايلدي فتمت الرحمة جميعهم پس بولشيه
 جميعه رحمت حق عام و شامل اولديك ايلد بطن خوند خوند
 شاهد ايد و با ايمان و تصديق ايلد كلري سبب ايلد
 و در في بعض التفاسير موافقا لهذا المحل ان سفينه هم و
 فقالوا هذا عبد ابني فافترعوا الظهور الابني فوق القعر
 على بولشيه فاعترف بان عبد ابني من سيد فرمى بنفسه في
 البحر فالتمه الحوت و سار مع السفينه تراسد بنفسه بولشيه
 في بطنه و ليسع ولم يفارقهم الحوت حتى امتروا الي ساحل
 سالما فاستجاب له لشاهد هم خوجه عن بطن الحوت فغاروا

الى السعادة **فصل حكمت غيبية في كلمة ابوتية** حكمت غيبية
 كلمة ابوتية به اسناد اولمستند وجه مناسب اولدركه وقتاكم
 هويت الهية جميع اسباب علوية وسفلية به بر خوي حديث
 شريف انكم لود كنتم بحبل ليط على الله ساربه اولد ليسته ^{خدا}
 حق جل وعلا ابوتيه سورديك اركض برحلك هذا مقتل بارد و
 پس حضرت ايوب دم پاي لرين زمينه اوردين جناب خوي جل
 شانه تحت رحل ابوتيه مستور و غايب اولن ما الحيات حقيقي
 انكون ظاهر قلوب كامس شيطان و بعد حمد حاصل اولن
 امراض صوري و مغنوي او ماد ايله ظاهر قلدي بو ماء اول مانك
 جنسند ندر كه حضرت جبرائيل حضرت پيغمبرك صدر مبارك كنش انكه
 نظير ايلدي پس بو حكمت حكمت غيبية شبيه اولماسنه سبب اول مانك
 عالم غيبية ظاهر ايلدو كي اچو ندر بين بوماء الهية حضرت ايوب
 بلا و محنة صبر و تحمل ايله واصل اولدي و لهذا حضرت شيخ بوفض
 بعض اسرار و خواص صبري بيان ايدوب بويلا ركه عالم نياقص
 الصبر الشكوي الى الله بعض ناس صبري بوكونه تعريف ايدوب
 الصبر حبس النفس عن الشكوي مطلقا لكن عند العارفين
 حقيقة تعريف الصبر حبس النفس عن الشكوي الى غير الله در زير
 الله دن غيريه شكايه قضا سنده عدم رضا اولدو غني سوده
 و اما الله شكايه عجز و مسكنه و فقر و نديج خبر ما قال في هذه المعنى
 ابن الفارض و حسن اظهار التجمل للعجز و يفتح عجز العجز عند الصبر
 و جناب حقه شكوي قضايه رضايي منافي اولمز زير ابوتيه بوفض انشا

بحر قضا دل دكلد راكم سوال اولنوراه كه الله دل غيريه شكوا
 بنج منصوره رحال بوكونه عند اهل التوحيد لا موجود الا الله در پس
 هر كجه شكوي اولنسته بنج حقيقي اول شكوي كادر نم بويلا در كن
 غيريلا مراد هويت الهية بنج خبريه ايله متعين اولدو و خبر
 اما وجه حقيقي كه جميع تعيناتي جامع اولن مرتبه الهية در كه حسيانه
 و تعالى بو حقي قيله حاجا جميع موجودات ايله در پس لا اولن
 بودر كه هر نه مقصود و رام و اربه جناب حكمت هويت مطلقه
 طرفه نما اولن و قضاكم الله شكوي صبري مناص اولمادي
 ايسه و لا قاوم الاقدار الالهيه بصبر حضرت ابوتيه انزال اولد
 اولن اقدار الهية صبرا عكلكه و نفس دعا و نضر على حبس
 عكلكه مقاوم مع ايلدي ايسه و علم الله هذا منه و جناب تحت
 جل شانه بو عدم مقاومته اول ابوتيه بلديه اعطاه الله الله
 تبارك و تعالى كا اعطا ايلدي بعد النداء الي رب اني مسنة
 الضرو اننا ارحم الراحمين الى سنة الشيطان بنصب و غدا
 اهلبه بعد التفرة انك قند جمع ايلمكلكه و مثلم معهم و دخي اعطا
 ايلدي كا انزل الله انزل الله بله حتى انك ضعف اهل و اولادي اولدي
 و عدم جسم و ثروت و نعمت بولدي **بيت** كر صبر كي بصبر و شك
 ايدنود و لت انك انك هان ناسوي بصباري سندن
 كوهر بدرهك توان سفت بكردي اكر چه دره مندي
 خد انكه كمر سني خديك ان غنيكه در خشك نفست بپغام
 ده كل شكفتست و ركض بر حله غن امرته و خربت ابوتيه راضه

ضرب ایلدک بایلرین رنج سنک امرنن نه کم خنی سبحانه و تعالی
امر ایلدک یورده که ارکض بر جک هذ اغتسل یار و شراب ای ضرب
بر جک الارض سن بایلرین زمینه ضرب ایلدک بر عین معنی
اولی که دنلک سو بر مادر که اند اغتسال و شراب و نور و باطن
و ظاهر کدن الام و امراض بر جک فلوز اما عند اهل الخلق معنای
حقیقی سه ریاضت و مجاهدت و امر در بر لر و تقدیر کلام بولور
ای ضرب بر جک مجاهدتک ارض النفس بنظر ماء الحیات الحقیقیه
متولد فیتقل به فیروز به الاسقام و الام الحسانه و الروانیه
نه کم خنر نه دخی بو معنای موبد اولوب یوردر که فازال تنک
الركضة الامه بس خنر ربی سی تنک الضربه ایلدک الام الحسانه و الروانیه
ازال فدی و نبع الماء الذی یوسر الحیات الساریه فی کل شیء حی
و جناب حق ظاهر و نایع فدی شول اصل حیات اولن ابی که اول سانیه
هر حی اولن تنک وجودند و بوما اول ما حقیق از لیدر که عرش الله
عالم خلق اولدن اول بومانک اوزر بر ایدر بوما یعنی الماء الحیات
در لر که بولور کل جواهر اصیل و بونفس حایه ما اطلاق مانند
عنصر بر تنک اصلی اولد و بر اچوندر و ماء عنصر بونک منظر و بونک
صفید متصف اولد و اچوندر نه کم بولور کل نفس حیات اطلاق
دخیر جازر زبر اتقن خار در لر جازر اجزاء بوائیه ایلدک خلد اولن
اجزاء مائیه صفاره در لر پس بولور جمیع علقه نفس حیات تقیر
و ماء حقیق از اسرار خلق الحیات اولور لمن ماء خلق و فیه بری پس
اول ابوب ماء حیات حقیق در خلق اولدی و اول ماده الارض

و اسقام دن بری اولدک فیتقل رحمة له پس جناب حق
ساند عت رجل ابوب دم دن نایع اولن ابی اکا حمت فدی
و ذکر کنش اولد و ابوبه ابی تذکره فدی و رقی به همانده و دخی
جناب حق جل ساند اول ابوبه رفعت فدی نذر ایلد و کی شیده
مردیدر که روجه سی بر حاجت ایلد بر بر کدوب جلی زماندن
اکلد کن حضرت ابوب نذر ایلد که اگر تحت بولور اکایوز
دکنک چله پس تحت بولوب اول نذر عیاد اقلی استدر کن جناب
حق اخی خلل ایلدوب و حضرت ارزانی بولور در دیکه و خد بید که
ضعفا صفت بر دوتم او ندر لر فاضل بدو لا تحت یعنی بولوب
ابردوتم الوپانکه اکابر کن او و بمنکله حنیف اولیه سن
والان بو حصت بزم سر عمر زده دخی حدودده باقیه در تعلیم النبا
بزم تعلیم او ترکی لتتمیز فی الموفین بالنذر نذر نه بافا ایلد
سلکند بزم تمیز اولمده او ترکی و جعلت الکفارة فی امت
محمد کفارت کفر نذر بفتح الکاف ستم در لر یعنی امت محمد
اچون کفارت مشرع اولدک لتشرهم اول کفارت بولور
ستر السن اچون عما تعرض لهم من العقوبة فی الحنن نقص
یعنی ایلدک حاصل اولن عقوبت اخو تیده دن بولور عارض
اولن سید و کفارت یعنی بوائیه کریمده بولور کونه بیان او
قال الله تعالی و کفارت اطعام عشر مساکین من اوسط ما تطعمون
اهلکم او کسوتهم او غیر بر تیده و من لم یجد ضیام تلذذ ايام
پس خالف اولنه لا زندر که بولور دن برنی ادا اتمکله حنیف اولد

ازاد اوله والكفارة عبادة امرها زبر الكفارة يعني عبادة
 انكلا امر اوله كسره جازله خلف عيني ونقص عيني
 دير لر يعني كفارة امر اوله كسره جازله خلف عيني
 نقص عيني موضع ايقاع ابيه اذ اراي خبرا خلف عليه
 سول وقتله كسره جازله كسره جازله كسره جازله
 حضرت پيغمبر دم بويكر لر من خلف علي عيني وراي غير هاتر منها
 فليكن عن عيني وليان الذي هو خبر منها فراي الله الايمان
 بس الله تعالى عيني مراعات ابد مقابل سند اعطاه
 وايضا رحت ايمكه وان كان في المعصية اكره حالف معصيت
 ايه ده فانه زبر اول حالف ذكر الله الله سبحانه وتعالى
 ذكر في در عيني لسانيله فطلب العضو الذي كسره
 ذكر اياه پس عضو ذكر كسره لسانه حاله اول
 الله دل نتجه ذكر في رحت ونوابه هرة ايه طلب ابلو كونه
 واول حالفك اولسن في طاعة او معصية حكم اخر طاعة
 ومعصية حكم اخر اولوب اسم الله اولد ايه لا يلزم الذكر
 منه شي عضو ذكر اول حكم دن مشوب وعقوبت بر شي
 لازم كلمه نه كم بوجله مناسب حضرت سج فتوحات بويكر لولاك
 ان تحرك حركة الاوانع تنوي فيها قرب الى الله حتى المباح
 اذ كنت في امر مباح فانو فبقرية الى الله موجب ايمانك
 بر الله مباح ولينه توج فيه ولا بد حتى المعصية اذا التفتها
 انو فيها فتوج على الايمان انها معصية حتى لا تخلص المعصية

لمن ايد اسما بخالصها عمل صالح وهو الايمان بكونها عملا
 صالحا واخر شيئا فالعمل الصالح هذا الايمان بالعمل السبي
 انه سبي **فصل حكمت جلالة في كلمة بحياوتيه حكمه**
 جلالة بك كلمة بحياوتيه اضاف اولها سنن وجبه مناسبة
 اوله كسره حضرت بحياوتيه وجود مبارك كونه جلالة غالبا ايد
 ان يكون دايما خوف وخشيت وحرر وملك اوزره ايد
 حني سرشك ديد لر حدي مبارك كسره اوزره اخا ديد
 كما اخبر رسول الله صلعم عن حاله قال يوم العيسى وم معاقبته
 حين ضحك كانك قد امتنع مكر الله وعذابه وقال عيسى دم كانك
 قد ايسر فضل الله ورحمة فاوحى الله اليهما ان احبكما الى
 احسكما فطلباني پس منظر جلالة اولد وغند اخي الامر بقول
 اولد ايد حني فاني فورانه حالي اولد بيقين بك كسره اكا
 قضا صاقتل اولما ينجه پس حكمه جلالة ايله كلمة بحياوتيه
 مايليند مناسبة تامة اولد وعجوه اكا اسناد اولد
 انزل بعينه الله تعالى حضرت بحياوتيه انزال ابلدي منزلة في الاسماء
 اسماده كند منزله سنه فلم يجعل له من قبل سمي زبر اول بحيا
 ايجوه جناب حني قلمك ايد اول اسم ده اكا سرك قلمك
 زبر ايد اول بحيا اسميله بر كسره سمي اولما سرك كمال
 تعالى باز كرا انا نبشرك بسلام اسم بحيا لم يجعل له من قبل
 سمي و جناب حني كند واسمك ساند دخي بويكر كسره ربي السموات
 والارض وما بينهما فاعبد واصطبر لعبادته هل تعلم له سمي

معصية كما قال الله
 فهم واخرين اعترفوا
 بذنوبهم خلطوا

ای شبها فی الفضل و الحال و الاسم فبعد ذلک پس اول حضرت
حجیا اسمیله سما اولاد قدره و قع الاقداء بدی اسمیله
اسمندی سائر ناس دخی حجیا اسمیله سما اولاد اقا اقداء
امکله واقع اولاد لک لبر حرج الیه اکارجوع اولوب اسمیله
اولا مادر او ترکی و انرق فیه همدانیه و اول حجیاده
ناثیر ایلک پدر نیک همتی مادر نیک رحمته القاء نطفه ایلد
حیند لما اشرب فی قلبه من حبت مریم بابا سی ذکر بابک قلبند
مریم بدنه عمر انک حتی مخلوط اولد غنچه او ترکی و سبب
حقیقی نین الذکرها و المریم اولدر که اولد مانع و الدن مریم
مریم وضع ایلدکن انی بر حرقه لف ایدوب مسجد اقصایه الیوف
انک سالن اولن احبارک او کرسنه قویب ددیکه اک بوندره
له و فی الیه بیت المقدس خدمت نزل اولنک ریس ترک کمال
رغبته سارمه ایلد لر زبر اما لر نیک و ریس لر نیک حتی
ایک زبر اعرا نیک بابا سی مانان بنی اسرا نیک ریس لر نیک
ایک پس حضرت ذکر یادی که بن بونک تربیه سنه احق و الیم
زبر حاله سی بنم قنده در ددی انرو که راضی اولیوب مقارعه
راضی اولد لر پس بکری بکری کسه ایلد لر هر بری در ددی قلم اوزر
نام لرین یازوب بر صوبه بر اقد لر پس ذکر بابک قلمی فوق الما ناب
اولب انکر قلمی جمله سی بابک پس حضرت ذکر بابک تربیه سنه تکفل
ایلک و حضرت مریم ایچی بیت مقدسک بر کوشه سنه بر مکان
خلیه قلوب بالکلیه شهوانی منقطع اولب عبادت خالقه مسو

اولی و فجله حصوا بدن النخیل پس اول عیالی جناب
جل شانده حصوا قلبی ایمنه موهی و شهوانی جلیس نفس اماره
مبالغه ایدخی قدری حضرت ذکر بابک سو حبت مریم نخیل ایمنه
سبه بیلد و عشرت الحکماء علی مثل هذا حکما علم حکمة شو مثل اسر
مطلع اولد لر و کلام ایلد لر نیک کم دید لر فاذا جامع احد مع
اهله پس سول وقتن که بر کیمسه اهل لیله جماعت ایلد فیلتجمل
فی نفس عند انزال الماء افضل الموجودات تجمل ایلد فی نفس
عند انزال النطفه افضل موجودات و اشرف ممکنات اولن کسه
فان الولد یاخذ من ذلک یخذه وافر زبر اول ولد اول یخذه
حظ وافر اخذ لر وان لم یاخذ کله اگر چه اول خطک کلی سنه
اخذ امر نه تجملد قصوری اولد و غی ایچون قال القیصری
فی شرح الفص العیسی الصوره الیه تشهد ها المرأة و تجملها
عند الموافقة لها انش عظیم فی صوره الولد حتی قبل ان المرأة
ولد و لد اصوره صوره البسر و جسمه جسم الحیه و لما سال عنها
اخرت قال رایت جنی الموافقة حیه **فصل حکم مالکیه**
فی کلمه ذکر بابک مالک ملکد مأخوذ در ملک سدید و قوته
در لر و ملک سدید و قوی به دیر لر و ملک قدره و تصرف
دخی اطلاق اولنور و بو حکمتک کلمه ذکر بابک اضافه اولنند
وجه مناسبت اولدر که حضرت ذکر بابک قوت قامه و همدانیه
من عند الله مؤید در مقامات سدید و بلیات مکاید اوزره
صبر ایلحکله قوی و سدید در حبه کافر لر انی منسار ایلد و بنم

ایلدیلر جناب حقه دعا قلوبا نکه دفعی رجا قلمی مع هذا
مستجاب الدعوی ایلدی و هذا ابو حکمت مالکبة اکا محض قلدی
 لما فاز ذکرها بر حمة الربوبیة و فنام حضرت ذکرها بر حمة ربوبیة
 فایزو و اصل اولدیسه یعنی نعم صورته و معنویة ایلد حقه انی
 نریبه قلدی عجب سرم فایز اولدیسه سترند ادرته طلب اولده
 بری منه ایلدی عادی ستر ایلدی عی سماع الحاضری
 حاضرینک استماعند نه کم قران عظیمه بولکلر کر بعض ذکر
 رحمة ربک عبد ذکرها اذ نادى ربته نداء اخفاء و دعای عجب
 قلمسند بر نیچه وجه عیشلر با اخلاص اتم اولدو عی احو اول
 و با خود کبر سندن طلب ولد ایلدی خلق قند ملائمة سبب اولما
 دیو اوله و با خود شجاعت قوایر ضعف و برد کند اخفای صوت
 ایلدی اوله فناداه سرم پس اول ذکر با دم سترند جناب حقه
ندا ایلدی فابیح ذک پس اول ندا منیع اولدی من لم یحز
 العادة باننا جرسول کسه فی که عادت انک انتاجنه جار عی
 اولما مستدیر زبیر از وجه سی عقیق ایلدی سول زمانه که ملکر عیای
 اکا تبشیر ایلد کلرند ددی که ربانی بکون فی غلام وقد بلغنی الکبر
 و امر ائی عافرای لا عافیه تد العقر القطع اولاددن منقطع
 اولنده عاق دیر لر فان العقم مانع زبیر اعظم انتاجنا مانع
عقیم قسر اولبا و غلام طوع میی خاتونه دیر لر و لذلک قال الله ^{تعالی}
 البرح العقیم انکون بلا فایز اولن رجمه الله تعالی عقیق عقیق
 نه کم نوم عاد خنده بیوردی و فی عاد ارسلنا علیهم الریح

و فرق بینها و بین الواح و حق سبحانه و تعالی ریح عقیق
 ایلد ریح لواحد فایز فرق ایلدی نه کم قراند بیوردی
 دارسلنا الریح الواح لفتح و لفتح طوار بولکلر اولو
 پس جناب عی جل شانہ خبر و فواید له سبحانه طاری منفسه اولن
 راجی حواقله تسبی ایلدی و خیر و فایز سی اولن عقیق
 قافونه تسبی ایلدی و جعل الله بحی میر کند دعا به و حق
 سبحانه و تعالی ذکر بانک دعای بر کائید عیای قلدی نه کم حقه
 بولکونه دعا ایلدی و ددی که رب هب لی من لدنک و لتبارک و تعالی
 نعال یعقوب و اجعله رب رضیا پس حق تعالی دعاسن مستجاب
 قلوب وارنه ما عند ذکر بانک عنددن اولن معارف الهیه و اسرار
 ربانیه و احلاق حمیده به وارنه قلدی و اشهد برکم خضر مریم
 دخی عیایه مشایبه اولدی فص سابقه ذکر اولنا علاقه معنوی
 ایچون و جعلها وارنه جماعه من الابرار هم حق سبحانه و تعالی اول
 مریم الابرار هم اولن پیغمبر لر که اسرارنه وارنه قلدی
فصل حکمة اناسیة فی حکمة الباسیة حکمت اناسیة نک کلمه
 الاناسیة اضاف اولم سندن وجه مناسیة اولدیر که انکر
 مشرب عالیترنه کال روحانیه و قوت ملکبة غالب اولدو عندن
 ملائکه الیه انس ایلدی نه کم بواسطه صور البشریة انسله
 انس ایلدی انک مزاجنه کال غلبه روحانیه و نایب نور
 برکون جیل لبنان منطلق اولب انک بر فرس ناری خروج
 انک رکوبنه امر اولنوب کار اکب اولب انکله انس ایلدی هاندن

بقیه بشریت منسلخ اولی حضرت عیسی کجی اولی ولید اهل
 انیاسیه اکامختص اولی کتب و بوالید مراد عند الجمهر
 مشهور اولی اولی که حضرت موسی نک برادر کجی هارونک
 نسلی اولی لکن حضرت شیخ نبویه قبل النوح اولی در بسند
 پس اولی که کلنج قلب الافلاک اولی فلک سمسند ساکن کجی
 امر حقیقه تکرار قریه بعلیکه بعث اولی نفس اولی بود بر جبروتک
 بوضوح عودتی نزول عیسی کجی اولی بعضی که لرزیده تناسخ
 راجع سن استقام ایدوب مذهب تناسخ اشارت اولی سنه حل
 انشراح کون مناسب بود در زیر عند المشایخ بومعنایه برزور
 و بروز ایلد تناسخک مابینش فرق بود که التناسخ عبارتی غی غلق
 الروح بالیلد بعد المفارقة من بعد اخ من غیر تخلل زمان بین
 السلفین للنفس الذاتی بین الروح والجسد و هذالین کجی
 والبروز نقیض الروح من ارواح الکمل علی کامل کاتقیض علی
 التجلیا و هو بصیر مظهر و یقول انا هو بین حضرت شیخ الیاس
 هو ادیس دجی سی یا نزول و یا بروز قبلد اولی بقرول
 احسن الخالقین بعینه اول الیاس عباد بعل اوزره عاکف اولی
 فومه مخاطب ادیر که اندعون بعل و تذرون احسن الخالقین بعینه
 ای قوم بعل اسمیلد ستم اولی صفه عباد ایلر سرده خلق ایدیلر
 احسن اولی خالفک عبادتی ترکی ایدیلر و یقول الله انی کل
 کمن لا یخلق بعینه والله تعالی دخی دیر که اباسول که خلق الی اشیا
 که اول الی در سول کسب کبی مدر که اول خلق الیله که ماسوی الله

بعینه خالق و قادر اولی خلقه قادر اولی عاجز کبی دکر
 پس بواینه ایلد اولی انیک مابینش بحسب الظاهر منافات
 لازم کلور دیر اولی ایتد حقیقه غیر کجی بیخه خالق اولی که
 حی ترک احسن اولی و ثانی ایتد خلقه نفی خالقیت الیله
 پس حضرت شیخ جواب و یروپ بیو که خلق الناس بالتقدیر
 بعینه خلق بین الخیال بر لفظ ستر کدی یا بعینه التقدیر و یا
 بعینه الایجاد پس فاسد صادر اولی خلقه ایتد اولی نک دلالت
 ایلد کجی مفاد بعینه التقدیر در تقدیر کلام احسن التقدیر
 تقدیر ادیکدر و هذالخلق الاخر الایجاد و جناب حقک
 خلق الیسین بعینه الایجاد اولی خلقه فارفع المفاقی فافهم
فصل حکمة احسانه فی کلمه لقمانیه حکمت احسانه نک کل
 لقمانیه یا اضافت اولی فاسد وجه مناسب اولی که انکر
 شرب عالبیله شهود مقام احسان غالب اولی و عیوندر
 احسانک اوج مرتبه سی وار در اولی لغوی که بن سببه الیک ایدوب
 نظر مرجه و شفقتله ناظر اولی و ثانیاً سرعی که ان تعبد الله
 کانک تراه وان لم تکن تراه فانه براك و ثالثاً حقنیه که شهود
 الرب مع کل شیء در کما استنب الیه بقوله تعالی ومن یسلم
 وجهه لله وهو حسن ای شاهد الله عند تسلیم ذانده و قلبه
 الیه بین حضرت لقمان صاحب حکمدر بتهاده قوله تعالی
 ولقد اتینا لقمان الحکمة و هر کجی حکمت اعطا اولی اکامین
 کثیر اعطا اولی و غی مقرر در و غیر کتب بین احساندر بین حکمت

احصائي قلندر مدر و لهذا ابو حکمت احصاينه کلمه لقمان به مخصص
قلندک لما علم لقمان ان الشکر نظم عظیم للشربک مع الله
وقام لقمان بلایسه که تحقیقا الله شکرک نظم عظیم در الوهیت حق
شربک قلند سینه لما انک جوابی حمد و قدر کلام مجیده مذکور اولد
فرینید تقدیری قال یا بنی لا تشکر بالله ان الشکر نظم عظیم
و شکرک نظم عظیم اولیسی بود جمله در که حق بر مشرک جناب حق جل
سانیه بر آله اخوی شربک بلایسه لایدا اول شربک زعم ایلد و کی ال
وجود در هر وجودک وجودی فی نفس الامر عقیده و حق
سحانه و تعالی جمله و نه تجلی ظاهر در پس فی الحقیقه انک
الشیء مع نفسه لازم کلام بوا یسه نظم عظیم و جهل فاحش در زب
نظم وضع الشیء فی غیر موضوعه در ابعاد اشیا بر شکر کند و نفسه
شربک اوله سید پس تمنع الوجود در که اکا شربک اوله مهون نظم
العباد فاذا کان كذلك عباد شربکینک نظم بدر محل شربک اول
اشیا او زره و اول شربک قلند اشیا مظلوم اولس اولور زبیر اقوال
انقسام ایلین عین واحد فی انقسام و ایتین اید توصیف انقس
اولور پس اول عین واحد من فصل قلوب به اکا شربک قلوب
من وجه اول شبه نظم اولس اولور نفوذ بالله بلی شهد شهاد
لا شک فیها بان الله لیس له شربک و ان محمد اصلي علیه السلام
ارسله الملک وله الوصایا بالجناب الالهی و اول لقمان اخو
اولاد و اخادنه و نواج و لواحقه و صید و ارد جناب الهیه
ایمان ایل مملکه و شربک قلمه مقلده و ذخی بونلردن غیر و وصایا

المسکین و ذخی انک مسکین کیه و صید و ارد و بونلردن
نبی دکلدر دین کیمسه نک قولی در در و حضرت شیخ و صایب
فوقه انک و صیاتی تقریر بیورب دبر لکه قال لقمان لابنه
یا بنی جالس العلماء و استمع کلام الحكماء فان الله يحیی القلب
المیت بمااء العلم کا محی الارض المیتة بمااء المطر و شهد الله له بانه
اماه الحکمة والله تبارک و تعالی انکون شهادت ایلدک اکا حکمت
اینا ایلد و کینه نه کم بیور دیر و لقد اتینا لقمان الحکمة فحکم بها
بضم الکاف ای صادر حکما د بکلدر یعنی اول اعطا اولن حکمه
حضرت لقمان حکم اولدک علی نفسه نفسه او زره نفسه عالم اول
مقتضای حقیقه عمل قلوبا کتساب علوم انبیا و استکمال
اخلاق اصفا قلندک و جوامع الخیر و جناب حق اکا جوامع
اعطا ایلدک زبیر او من یوتی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا در
پس هر که حکمت موهبت قلند اکا خیر کثیر عطیه قلند و غنه
سایبه و شک بوقدر فصل حکمة امامیه فی کلمه هار و نیه حکمت
امامیه نک کلمه هار و نیه به اضافت اولمه شدن وجه مناسبت
اولد که امامت اسماء خلوقی بر اسم در نه کم حضرت ابراهیم علیه السلام
هتدن انی جاعلک للناس اماما نص شیخی واقع اولدک ای خلیفه
دیکدر پس امامت بابا الواسطه و با خود بله واسطه در ای
نمی بله حضرت هار و نین موجود در بالواسطه اولن امامیه حضرت
موسا کت خلیفه سی اولد و غیر اول زمان کلمه توجیه ایلد کترین قال
اخلفنی فی فوجی د بوب انی خلیفه قویب کدی و بله واسطه اولن

امامت جناب حق اولی نظر فیتدر که بنی و رسول که حق
 خلقه بالسيف والدعوى مبعوث اولی در فرزند شیخ حضرت موسی
 کیم ایس نسبت امامت اکا قوی اولدوغی جلد حکمت امامیه
 اکا اضاف فلکب هارون موسی بمنزل نواب محمد نایب
 عنی ای قام مقامی دیگر لمجد بعد انفصاله الی ره یعنی هارون
 موسی حضرت محمد ک نوابی منزل سند در حضرت محمد رحمتی
 انفصال وانقطاع عند بصره و بو عالمی دخلت ابد و نشانی
 عنصره بسند مفارقت فلقد بصره و لهذا قال البیضاوی
 علی کرم الله وجهه علی انت منی بمنزله هارون من موسی الا انه
لا بنی بعدک فلینظر الوارث من ورثه پس وارث اولی کسید
 ایلسون نه کسید وارث اولی و فیما استنب و نه شیخ نایب
 فلکب فغنیه محمد میراند فغنیه افعال بایند یا اعانند و با
 اغنادند رای فغنیه الوارث غناء زبیر اول وارث میرانی و قوت
 و راشی غنا و برر لبقوم فیه تا کم حضرت بنی مورون و بالا
 و المعارف مبعوث اول میراند قائم اول مقام رب المال مال
 صاحبی مقامت قائم اول نه کم رب مالک بعد انتقاله وارث مال
 اخذ ایلد و کی رب مالک دخی بعد انتقاله او فی حیاته احوال
 شریفه و اسرار الهیه بی اخذ ایلر کما قال رسول دم ما وروا
 دنیا را و لادرها اغا و رثا العلم من اخذ بحظ وافر پس علماء
 بالله و رثه انبیا و سائر انبیا و وارثان حضرت انبیا
 وارثان اکمل در زبیر اول حضرت اکمل جمیع انبیا در علما و حلا

حالد

و مقام فکدک وارث دخی اکمل الوارثی در علما و حاکم و مقام
 انکچون علماء استی کانبیا بنی اسرائیل پیور دیر فن کان علی
 فی تصرفه کان کاند هوس کاملردن بر کسید رب مالک اخذ فی اوذر
 اوله تصرفه و حکمتی و تدبیرت اکر کنت اول کسید کاند انک
 کسید پس اصحاب عکلی و علماء دین بحسب استعداد اهرم و قابلیات
 وارثان انبیا و مرسلین اولدولردن بیوا و امام انبیا و مرسلین ک
 قال السیح فی الباب الرابع عشر من الفتح ان انبیا بنی اسرائیل کان
 تحفظ سراج رسلهم و تقوم بها فیهم فکدک علماء هذ الامه بحفظ
 احکام رسولها دم کعلماء الصحابة و من نزل عنهم من التابعین و اتباع
 التابعین کالتورک و ابن عیینه و ابن سیرین و الحسن و المالک
 و ابی حنیفه و من نزل عنهم کالسافعی و ابن حنبل و من جری
 هؤلاء الی العلم جری حفظ الاحکام و طایفه اخری من علماء
 هذ الامه بحفظ احوال الرسول و اسرار علومه کعلی و ابن عباس
 و سلمان و ابی هریر و خذیفه و من التابعین کالحسن البصری
 و مالک ابن دینار و غیرها و من نزل عنهم بالرفاه کسیدان الدار
 و فضل بن عیاض و ذی النون المصری و من نزل عنهم کالحمد
 و السنونی و من جری جری هؤلاء من السادات فی حفظ حال
 و العلم اللدنی و اسرار الاهی **فصل حکم علویة فی کلمه موسویة**
 حکمت علویة نیک کلمه موسویة به اضاف اول محمد سند وجه
 مناسبت اولد که حق سبحانه و تعالی انک سائند لا تحف انک
 انت الاعلی پیور دی پس حق سبحانه و تعالی انی عالی و لای

سول فرعون او زده کیم انار کیم الاعلیٰ بمطه علو ادعای الیک
 و عند الله علو مرتبه سی اولد و عی ایچون جناب خلقه بله واسطه
 ملک مکالمه قلایب و جناب عی اکا توای کذر و الم ابله یازدم
 بوردی کاوردی فی الصبح کتب الله التوراة لموسیٰ بی و
 رسالت پناه انک علوشانته اشارت بولک لربو حدیث ابله که جناب
 وارد اولمده لا فضلونی علی موسیٰ فان الناس بصغفون فکون
 اول من یضو فاذا موسیٰ باطن باقاعه العرش فله ادی ایچون
 بصوفا الطور و استثنی الله پس علوشانی مقرر اولد لیه بو
 حکمه علویه اکا اضاف قلوب اول حضرتک شأنه مختص اولن
 اسرارده بو قصد بر تقدیر ذکر بولک لربو حیاتی کل من قلده
 فرعون لاجله ایچون فرعونک قتل ابله و کی کیمسلرک کلبینک
 جنابی اکا سرایت ابله و صورته موسویه ده جمله مقبول
 اولن اطفالک ارجی مجتمع اولوب و انده ظاهر و مخد و الی
 هلوک فرعونه معاونت قلده بلرنا مجازاة و قصاص حاصل اوله
 و سبب قتل انبا نبی اسرائیل اول ابدیکه منجینی و حکما که خبر
 و بر دیر که غن فرب بنی اسرائیل بر کیمسه طوغه سنک قتلک
 انک النع اولد پس فرعون اول زمانه نوزاده اولن اطفالی
 قتل اولغده ابله و انکر ارجی حضرت موساءم ده جمع
 اولب قل فرعونه اعانت قلده بلر و بواسرار و استار بو کفای
 ابله شکست و منجلی اولور که حقیقت وجود واحد در که بقده
 و نکسر مجال بو قدر و تعداد و نکسر ان بحسب الحقیقت

و عی

و العجلیات پس بواسطه العجلیات الالهیه اراح اولور
 و اجسام اولور و معانی روحانیه و اعراض جسمانیه اولور
 و ارجح کلیه و جزویه اولور الی مالا نهاییه پس انبیاء علیهم
 السلام اکا ارجی ارجح کلیه در که عی حکمرینه داخل
 و زمره امتلونه و اصل اولن کیمسه لرب جمیعک مر و طربی
 محیط و شامل اولمسلر در نه کیم اسماء کلیه الهیه اسماء جزویه
 شامل اولب اسماء جزویه اول کلیه تک تحتش داخل اولد لرب
 کیمی نه کیم بوابت دخی بو معنایه دلالت ابدیه که ان ابراهیم کانت امة
 واحد فاذا کان کذاک جائز در که بعضی ارواح ابله اتحاد
 ابلیه کا اتحاد انوار الکوکب و المصابیح مع نور الشمس و اتحاد
 و اتصال لرب سبب یله معاونت قلوب کمال قوت و قدر
 حاصل اوله ففرار لما خاف انما کان لا بقاء حیاة المقبولین
 و حضرت موساک قبطی قتل ابله و کمر و قدر شهر مصرده
 حائفا یزق فرار الیهیسیه ابقاء حیات مقبولین ایچون اولد
 بو خصه مطلق کندی نفسیه ایچون دکل ایچون فکانه فرقی الغیرین کانه
 اول حضرت فرار ابله غیره حقنه صیانت ایچون بوردی
 بمغلام اولور نه کیم دخلت النار امرأة فی هرة ده کی فی کیم
 من حق الغیورده نسخ و افع اولمسلر فاعطاه الله الرساله پس
 انن اولن بو شفقت و رحمت سبب یله حق سبحانه و تعالی اکا
 رسالت اعطا ابله و الکلام و بلا واسطه کلام الیک
 اعطا ابله حقیق کیم الله کینه قبله بین الانبیاء و مستقر اولد

جمیع سنک ه

بعض ارواح

والامانة التي هي الحكم وودعي كاسول خذ فتي اعطاه الله
 اول حكمه امره نهي وقبض وبسطه كلمة الله في عيني جليته
 حق سبحانه وتعالى اول موسايه كلام ايليك انك عيني جليته
 متجلي اولدو غي حاله كه انك حاجته نار ايليك وادوي ايمنه
 ننه كم قران عظمه قصه سي مفصله كما قال الله تعالى **وهل انتك**
حديث موسى اذ راي نار فقال لاهله اسكنوا اني اسبح
نار العلي انكم منها بقبليس اوجد على النار هدي فلما
استهانوا دي باموسي اني انار بك فاخلع نعليك انك
بالواد المقدس طوي لا مستفراغ فته فيها استفرغ
 جموده دير لراي بذر ديكدر ويا خود بر كمسيه
 سافرغ لك اي نلوه دليسه ساخر دك من كل ما يستغني
 عنه ديكدر نفذ بر كلام حق تعالى موسايه عيني حاجته سكبند
 نكلم ايليك اول موسايك بذر قصدي وخرجه هيمه اولدو
 او نري اول حاجته پس حضرت موسي خرجه هيمه وكمال توجه
 طوبت ايمك واسطه سيله خباب حق اكا عيني حاجته خلي
 ونكلم ايليك فاعلمنا پس نريو مفادون بلد كه ان الجمعية
 تحقيقا جمعيت قلب وتوجه باطن مؤثره هرامده تابير
 ايد مجيد و هو الله بالفعل يعني اول جمعيت مؤثره بالفعل
 هتمدر كمال جمعيت باطن وتوجه خاطر تابير نريه فعله كلور
 ننه كم حضرت شيخ بوجله مناسب فصا سحابيه بيور لير كه
 العارف مخلوق جهته ما يكون له وجود من خارج و شيخ

بغير

فتصرح شرحه ديبر كه اي احارف بخلق بتوجه و فصله
 بقوة الروحانية صور احارجه من الخيال موجوده في
 الاعيان الخارجية كما هو مشهور من البدل و بانهم بخبر
 في ان واحد اما كن مختلفه و يقضون حوايج عباد الله
 و بومفادون خلق اعلى مخلوقه اضافت قلبي سي توهم
 اولمبه ننه كم فصا الياسيه ده عن قريب كند و لر تصريح
 بيور لير بلكه مظهر عارفه خلق ايليك نيه حقد ر غبر دكدر
 ولما علم من علم مثل هذا وقتا كم بلديسه سول كمسيه كه
 علم ايله متصف اولدي ايليك كه مراد سامر دي شود كي
 اولنا ان مثلي كه جمعيت مؤثره وهيمه قوتيك تابير دكدر
 عن طريق هدايه حضرت موسايك طريق هدايه خيال
 اوليك اتخاذ عجل اتمكه و خلقي انك عبادته دعوت
 وهيمه عليه سي شي دينيه صرفا نك سبه بيله جيني
 اهتدي غير به سول جينه كه اول سامر نيك غري
 يعني سامر اسع موسا اول هيمه موسادون اولي هدايه
 اولدو بلر جمعيت مؤثره لويته امر ضيه صرفا ايدوب كار الهيه
 حوج اتمكه فاقامه پس حق سبحانه وتعالى هدايه موساي
 اقامه قاري مقام القران في المثل المضروب مثل مضروب
 موقعه واقع اولي قران مقامه ننه كم قران عظيم ده
 مضروب اولي امثال نجه كمسيه هدايه ونجه كمسيه اضل
 ايلدو كي كميه جمعيت مؤثره وهيمه قوتيه ايله دني نجه سي

و هيمه قوتيه لوي

هدايت و سعادت بولور و نجه سي اهل ضلالت و غوايت
 اولودنته كيم حضرت شيخ بوانيله استشهد بيورلر كا قال
 الله تعالى **يُضِلُّ بِكَ كَثِيرًا وَهُدًى بِكَ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ**
الْأَفَاسِقِينَ و سبب تروايت بود كه يهود او منافقا
 قوانين بعوضه و ذباب و عنكبوت مثا للرب كوش ايند كيم
 ديديلر كه بونجه كلام حق اولور كه ذباب و عنكبوت سوز
 اوله كلام حق بوند مستغيبه ديدلر كين جناب حق جل شاناه
 انلر دغاورد عا سوره **إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضِلَّ**
مَنْ شَاءَ مَا يَعْضُدُ مَا فَوْقَهَا تخفيفا الله تعالى استجبا الير
 مثلر لا هر تنفي مثلي اولر سه اولسول بيا ايلمكللك
 اكر بعوضه ي و كسر بعوضه دل كبري اولسول **فَأَمَّا الَّذِينَ**
آمَنُوا اما سول كيمسه لر كه جناب حك و حد ايتنه و سولنك
 بنوتنه و كلام اللهك صحنه تصديق ايلد لر **فَعَلِمُونَ**
أَنَّهُ پس بيلور لر كه تخفيفا اول مثل الحق راست و درست
 وثابت و عيار حكتمدر من ربه هم حضرت ربي لرند **وَأَمَّا**
الَّذِينَ كَفَرُوا اما انلر كه كافر اولد لر حقه فيقولون پس
 انلر من حبه الغناد و الجدل ديرلر **مَاذَا ارَادَ اللَّهُ** نه شي
 ديلك الله تعالى **بِهَذَا** مثل سول قولله كه مثل بوند
 اني ديلك پس جناب حق جل شاناه انلر جواب و بروب
 بيورلر كه **يُضِلُّ بِكَ كَثِيرًا** اول مثل سبيله منافقان و كافر
 جوق كمسلر كه اضلال من مراد ايلدي **وَهُدًى بِكَ كَثِيرًا**

حقيرى و يا بعوضه

خاتمه

و اول مثل سبيله و مؤمنين و مسلمين دن دخی جوق كيمسه
 لر كه هدايت مراد ايلدي **وَمَا يُضِلُّ إِلَّا الْفَاسِقِينَ** و اول
 مضروب اولن مثله حق تعالى اضلال ايلر الا طاعت حقه
 خارج اولنلر و هم الخارجون عن طرقي الهدى يعني
 اول ضرب مثل سبيله حق تعالى نك اضلال ايلد و كي اول
 فوند كه طرقي هدايت خارجلر در زير افسوخ لغتد خود
 اكللكد رقصه دل و طرقيده كه الذي فيه ايله طرقي هدا
 قران عظيم ده ذكر اولديك پس شيخ همت مؤمن بي
 قران عظيم اولن مثل مضروب به تشبيه قلاك بعضيسته
 هدايت و بعضيسته ضلالت و بر مكللك عصمنا الله
 و اياكم من الركول الى الضلال **فَصَحِيحٌ صَمْدِيَّةٌ**
فِي كَلِمَةِ خَالِدِيَّةٍ حكمت صمدية نك كلمه خالدية به اسناد
 اولمسنده وجه مناسب اولد كه صمد لغتد قصد
 ديرلر مصموده مقصودد يكد و دخی جوق اولن سبه
 ديرلر يقال هذا مصمود اي ليس بحرف و مقصد و ملجاء
 دخی ديرلر و قناكم خالد بن سنان بين قوم مقصد و ملجاء
 و محتاج اليه اولوب جمله سنك هر حاجته اسنادي انوك
 جنابينه اولوب و اول مظهر اسم صمد اولب فومنه احد و صمد
 اولن الله دعوت قلد يسه حضرت شيخ حكمت صمدية ي
 انك كلمه سنه اسناد ايد و يا كا منعلون اولن اسرار كيمسنه
 بوضه على طرقي الايجاز و الاختصار سان بيورلر

آية بعد انتقاله الى ربه يعني اول خالد بن سنانك بنو سنانك
 وعلامته وبعثه ودلائله حضرة ربي سنة انتقال ايلدك فصل
 بعد الموت برزخ طاهر اوله كرك ايلدك اولادك
 وصيتي ضايع اعلم احوال واسرار برزخ اخبار واهوار
 ايلدك قابل اولدك ايلدك ايلدك ايلدك ايلدك ايلدك
 كما قال رسول الله تعالى صلعم انا اولي الناس بعيسى ابن مريم
 فانه ليس بيني وبينه نبوي اي نبوي شريع داعي الخلق الى الله
 فاضاع الابد يس اول خالد بن سنان اول آية بعثتني
 ضايع قلدي حال حياتك اني اظهار ائمه وكي سبيله
 واضاع قومه بورد مضاف مقدر اوله اي تقع قومه ويا
 افادة قومه ديمك اوله يعني وقومك افاده سند ضايع قلدي
 ديمك اوله فاضاعوه فاذا كان كذلك قومي دمي اني ضايع قلدي
 وقصه سي بودر كه خالد بن سنان بلاء عدنه ساكن ايلدك
 اول سمنه قريب بر مغاره دله بر انش عظيم جهوب بونلر ك رزق
 وحيث ومرت علي احراق قلوب قوم خالدك مضطر قلدي
 يس قومي اكبر بلبية ده ضايع خالد الجا انك اعتبار ائمه
 ايلدك بن جمع اولوب انك اسناد واستغاثه ايلدك يس خالد
 عصا سن الله الوپ اول الله ضرب ايلدك اول الله خروج
 ايلدك وي مغاره جانبته هارب اولدك تمام مغاره به شهي اولدك
 خالد اولادنه دديك بن بومغاره به بوانسك ارجحه كيدرم و
 نا اصلندك اصفا ايدرم لك سنه وصيتم بودر كه اوج لونه دك

بنم ارجم صرد ندا ايدوب صمد ائمه زكرا ايلدك كرنه ضايع قلم سن
 ديوب مغاره اول اسك ارجحه كيدك يس اولاد خالد در مغاره
 ايلدك كرنه صابر ايلدك شيطان بونلر اغوا ايدوب ظن ايلدك كرنه بابا لر
 درون مغاره هلاك اولدك صابر ايدوب صابر ايدوب فرما و فغان
 ايلدك يس حضرت خالد هاندم خروج ايدوب كال الم واضطر ايلدك
 بونلر مدديك ضيقتموني واضعتم قولي و وصيتي يس موني بونلر
 خبر و يروب نكرار بونلر وصيت ايلدك كرنه بن عن قريب اولس كرك
 يس بن اولدك بن دني قلوب فرق كون منتظر اولك فرسخي كون
 بر قيون سورده كلبا انك ايجند مفضوع الذنب بر حمار تقدم
 ايدوب بنم مقبرم قنه كلكم و او را ده بر مقدار توقف قلدقم
 يس بنم مقبرم ايلدك كرنه بن سنه احوال برزخي و انك اولن كارب
 واسرار كرنه بالكلية خبر و يروب تا بعد الموت اولن احوال قنم
 عن يقين تصديق ايدوب انبيا و اوليا انك احوال برزخ بورد
 كلام تحقيقي بيلدك يس بونلر فرق كون منتظر اولوب اولون عام
 اولدقم موعود اولدق اوزره اولدق سورده كلبا انك
 ايجند بر حمار تقدم ايدوب خبر خالد محاري اولدقم قومند
 بعض مؤمنين انك وصيتي اوزره قنوني اچوه شروع ايلدك كرنه اول
 بعض كبار حبيب جاهلية و زده عار لاج اولوب اني دفع ايلدك
 نا بونلر اولاد مبنوي القبر ديمه لر زبر اولاد عرب ايجند بوقته
 عيب ايلدك يس باي الزنيك وصيتي حبيب جاهلية سبيله ضايع
 قلدقم لهذا قال النبي صلعم في ابنته مر حبا يا بنته نبني اضا

قومه یعنی آنک و صیغه اولاد و قومی ضایع قلند قری اولاد
 حضرت بنی صلح اول خالک قری حضرت بنوری اول ازمانه که
 آنک قری اول حضرت کلک در دیر که مرجایا بنی بنی یعنی
 کلک اول بنینک قری که انی قری ضایع قلند و ما اضاعه
 بنوم و اول خالک ضایع قلند یلر اولاد حق لم یترک الناس
 بنشینونه شول حیثیت دن ناس قوم یلر که آنک مقبر سن احیر
 و انی قری احوال بر زحل خبر الی لایطرا علی العرب من العاد
 المقاد الی کون ناسی آنک مقبر سن صومعه قوم یلر که عربک مقاد
 مشهور عیب و عار ندر که قبرک مشهور اوله سند انور عار
 طاری و لای اولور **فصل حکم فردیه فی کلمه محمدیه حکمت**
 فردیه یک کلمه محمدیه اضاف اولمه سندن وجه مناسب بود که
 اول حضرت مقام جمعیت الهیه بل منفرد ایدیکه آنک فوقه بر مقام
 دخی بود که مقام ذات الاحدیه و دخی اند فردیه حاصل
 اولدی که اول حضرتک عینی ثابته سند زین فیض قدسک اعیا
 ثابته دن اول فیض ایلدی که اول حضرتک عینی ثابته سید و خارج
 وجوده دخی فیض قدسک اول وجود اولی آنک روح مقدس
 نه کم بورد یلر اول ما خلق الله روحی و لهذا حکمت فردیه بی کلمه
 محمدیه تخصیص قلند اول حضرتک وجود سر مغربیه و ذات لطیفه
 متعلق بعضی اسرارک بیاننه شروع ایدر بی یولدر که معجزه القرآن
 اول حضرتک صدق و عواصنه شاهد اولن معجز سند بری قران
 عظیم الشاندر که تنبیه و تنزیل بی جامع و اسرار الهیه و علوم و معارف

ربانی بی حاوی و شاملدر و عظم شأنه و کمال برهانه بواب
 که بعد دلالت اید که حضرت حق جل شانده بود در قران **کنتم فی**
رب مما نزلنا علی عبدنا فانوا سمیعون مثل و بر محل دخی
 بود در که **قل لئن اجتمعت الانس و الجن علی ان یاتوا بمثل**
هذ القرآن لایأتوا بمثله و لو کان بعضهم لبعض ظاهرا
 پس کمال اعجازنه بوابت کرید دلالت ایدر ظلمه اعجاز علی
 امر واحد قران جمعه در بر پس کتاب الله قران و تلخیص بیان و سورک
 و جود و کلماتک بر برج اولد و غنای او تری در پس قران اعجاز
 اولی کذاک بر امر ورزه جمعیت حق و اتحاد قوای ظاهر و باطن
 توجه اعجازی مستلزم و خارج عاده اولن شیک انبیا نه موجب
 اولور لما هو الانسان من الخلق المختلفه کالقران بالایات
 المختلفه هو بر ضمیر مبرم که مابعد اولن انسان قویله
 مفسر و یو کونه عبارت سخن جود واقع اولشد بر کل جمعیته
 حق ابلک بر امر ورزه اعجاز در انکجه اول انسان خفایا مختلفه
 و قوای روحانیه و جسمانیه دن مرکب و مجتمع در ایات مختلفه ایدر
 قران کیه انکجه بر جمعیته کد و ارده شاهد قلند بر مسرکه انا
 القرآن و السبع المتانی و روح الروح لارواح الادی فی حضرت علی
 کرم الله وجهه بیولدر که و ان کتاب المبیّن الذی یخوفه بظهور
 المضمین انسان خفایا مختلفه بی جامع اولد اسید جامع خفایا
 مختلفه اولن تفرقه بی موجب پس لا بد و اندر که بر کار خصوص
 قوای مختلفه و خفایا متنوعه بی جمع ابد و متوجه اوله انک حق

عاده ظاهر و صدور این با هر کلام الله مطلقاً قرآن مطلقاً
 کلام الله اوله و بر کسده که حکایه اولیه محمد الله رب العالمین کیست
 و قل هو الله کیست و امر و نهی کیست و با هر کلام الله و حکایه ابیه
 و کلام الله اوله من وجه و بر کسده که حکایه اوله من وجه منزه
 حضرت موسی به قولی کیست **باموسی اما ان تلقی و اما ان نکوه اول**
من الی بوقول جناب جهک سخن فرمود که حکایه بیورد فلریدر
 من کونه کلام الله مطلقاً هو معجزه پس قرآن عظیم الشان مطلقاً
 کلام الله اوله و غیر حیثیت عجز در پس حضرت سبکی بود کلام منزه
 مخالفه سی مطلق کلام الله اولیه بلکه کلام الله و حکایه الله اوله اول
 کلام الله اولیه و حکایه اوله و وجه در عجز کلام در یک اوله و در کلام
 مخلوق مثالی اوله و کلام مخلوق آسان عجز اوله منزه **اما ان تلقی و اما**
ان نکوه اول من الی دیگر عجز بود که عجز بکار نظم غریبه مضامین
 عجیب و خزانة الفاظ و بلاغ و فصاحت و اطابا و ایجاز او در
 ابلیک در و هو الجمیع اوله ایجاز جمیع مذکور در که کسه انکه بر
 قادر کلام و علی هذا شود که اوله طریق جمیع قرآن او در
 بکون جمیع الیه جمیع هدایت ایجاز اوله و اتحاد قصد و توجه
 حرق عاده حاصل اوله و قال تعالی و ما صاحبکم بخیر الله تعالی اول
 سلطان که حضرت مجنون در نیلری و ابلیس بود بر سر که صاحب
 محمد م مجنون دکلدر ایجا ستر عنه شیء یعنی اول محمد در بر شیء
 دکلدر دیگر اوله و حضرت سبکی مجنون تا ستر عنه الیه تفسیر بیورد
 انکوندر که مجنون مجنون مستحق در خود سنه در در وجه و جنب

دخی بودند نه نقد بر کلام سزک صاحبکن ای کافر اسرار حیرت
 و مکنونان ملکوت و مرموزان لاهوت و ناسوت بر شیء استوار دکلدر
 بلکه مستورات غیبیه و معلومات الهیه اکامسکشف و منجلی در ولا
 بضای ای فاجل بسی ما هو نافع لکم و اول محمد اسرار غیبیه
 و التوار فیوضات الهیه در بخیل دکلدر سنه نافع اوله سید در بر شیء
 نافع و حرم و عاصم و ابن عامر ضعیف ضاده قراءت اعسدر اما اهل
 بصیر و ابن کنیر و کسادی و غیره طاء الیه قراءت اعسدر بود تدرجه
 ظنی ظننه در اوله و ظننه نفعه دیر بر نه کم انی ظننت دیر برای
 اتقیت دیگر نه کم حضرت شیخ بوقراءت او دره اوله مغایه در شیء
 بود که ای ما شیتیم فی انه یجل بسی من فیض الله هو نافع لکم یعنی
 اول حضرت مرم اوله سزک ایچو حق ما لیک فیض نافع اوله
 سبکی بخل و اساک الیه سنه بود تفسیر حضرت شیخ تامله بخل با نیازی
 جمع ایتمس اوله و الی مقایسه به تحقیق فلور در تضاده طانک اکثر
 بحسب الخیج تفاوتی در لکن عند وصولها الی السمع بری بر نه
 مشابه و مخالف در و لما کان الخوف مع الضلال و فنام خود و خست
 ضلاله اولدایه قال الله تعالی ما ضل صاحبکم و ما غوی حق سبحانه
 و تعالی اول حضرت که حضرت بیورد بر سزک صاحبکن محمد ای کافر
 ضال اولدی ای ما خاف فی حیرت یعنی اول حضرت و حدیث
 و کثرت صفات و وجود مطلقه حاصل اوله حیرت خائف اوله
 ضلال حیرت مفاسد النفس اوله بود تفسیر به لانه در اشیا
 بود که من علم ان العامة بر کسده که بلسه تحقیقا جمیع عامه فی

فی الحقیقی هی الخیرة طلب حقہ خبرند در و مرتبه مرتبه و اسرار عینی
 خبرند نقد اهندی تخصیفا اول کیمسه مهندی در طریق حقہ خبرند
 صاحب هدیک و بیان فی اثبات الخیرة پس او کیمسه صاحب هدیک و بیان
 اثبات خیرت حضرت شیخ فصوصک بر مخلص بیور بر که و الحابر بنجر
 بالحرکات الدویره لانه بری مطلوبه مع کل موجود فی دایره الوجود پس
 محمد یون که سلوک و رتبه در مستطیلہ کلدی زبر ادائن وجوده ^{مطلوبه} بلربین
 مشاهد ایدر لر انجون حابر لر در و خبرت ابکی قسمدر بر قسمی محمود
 و بر قسمی مذمومہ در محمودہ مشاهد مولا و آلا و نفا و دلا و
 صفات و اسماد حاصل اولند و خبرت مذمومہ دنیا و
 ماینها و محبت ماسوا و مستہیات نفس و هواد حاصل
 اولند پس سول کیمسیہ غنایب بز دانی و هدایب سجائی
 و لیل و هادی اوله اول کیمسه خبرت محمودہ ابلیس مخیر اولو
 و در زبانتی پیغمبر و ارب رب زدنی فیک خیرا دعاس قلوا
 و حضرت ابن الفارض بو ابکی قسم خبرت اسرار بیور لر
بلیت و ما اخترت حتی اخترت حبک مذهباً • فواخترتی
 ان لم تکن فیک خیرتی • اللهم اجعلنی من المتخیرین
 فی محبہ ذانک و المہمیین المولاهین فی صفاک و اجعل قلبی
 متوجهاً الیک و روحی و سری لیک
 یا مجیب السائلین لا احصی ثناء علیک انت
 کما اثبت علی نفسک اجدها و مشتاقک
 و رجاء عشاقک حیک و نبتک
 یا ارحم الراحمین و تسبیحی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِاسْمِ مَنْ أَوْجَدَ الْأَشْيَاءَ مِنْ عَدَمٍ. وَعَدَمٌ بِمَعْنَى الْكَافِ
 وَالنُّوْنِ. فَجَعَلَهَا شَيْئًا صَوْرًا يَكُنْ. أَوْ بِمَعْنَى مَا كَانَ
 وَمَا يَكُونُ. كَمَا أَخْبَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى فِي كِتَابِ الْمُنْكُورِ
 وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ.
 وَأَصْلِي عَلَى نَبِيِّ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَفَخْرِ الْمَطْلُوبِينَ.
 وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ الطَّاهِرِينَ. وَأُولِيائِهِ الْوَارِثِينَ
 الَّذِينَ لَهُمْ فِي سَمَاءٍ سُرْعَدٍ كَالْجُحُومِ مُضَيَّوْنَ. وَعَلَى
 الْعَالَمِينَ الْعَامِلِينَ وَالصَّالِحِينَ السَّالِكِينَ الَّذِينَ لَهُمْ
 مِنْ أَنْوَارِهِمْ سِتْرٌ مُضَيَّوْنَ وَعَلَى أَنْوَارِهِمْ مُقَدَّرُونَ.
أَبَعْدُ حَمْدُ اللَّهِ عَلَى الْكَبِيرِ وَالصَّلَوةِ عَلَى نَبِيِّهِ الْبَشِيرِ.
 بِوَقْفِ خَيْرِ كَثِيرٍ التَّقْصِيرِ أَوَّلَ وَقْتِهِ كَهَضْبِ بَيْرِ
 كَلَامِ سَيِّدِي أَيْدَادِهِ نَقْلَ وَتَقْرِيرِ أَيْتَمَكِ شَرْعِ أَيْدَادِهِ
 بَعْضِ يَارَانِ أَفَاضَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعُرْفَانَ أَوَّلَ تَحْقِيقِ

بیانی استخوان اید و با ستند عاید یلکه اود هر معانی
 و معارف غمرا سرار لطایف سلک تحریج دیزبله و اندک
 بر کتاب مستطاب دوزبله اگر جمله ابیات شرح باز یلر
 ایستد باری ابتداده واقع اولان اود سکر ابیات یلر
 بوقفیرک اول جیند طریق نامتک تصنیفند اشتغال
 اولد و غنای بونلره دیدیم انشاء الله بعد تکمیل منهاج
 السالکین بود که اولانان تحقیق و تقریری مع ذیاده
 تحریر و تسطیر ایلم و بعضی ابیات سکر و کلمات مفصله
 دخی جایجا بلوب بو ابیات نمای عشم بدضم قلوب المله
 داخی شرح سولیم پس اول کتاب مستطاب تمام اولد
 یاران صفا الکرم اذا وعد وفا مضمون ادا ایلد یلر
 و ما مضاده اولان وعدتک خرابور بی استد عاقلد یلر
 بوقفیر دخی کقوله تعالی و اما السائل فلا تنهر.
 فخوا سنج بونلری بویهرم دن لهر اتمیوب ابتدای مشهور
 واقع اولان ابیاتک و دخی بعضی شکل اولان کلماتک
 شرح شروع ایلدیم و بو کتابد فایح ابیات دیونام شولیم
 بعد دیلدم که بو بوته دلک سبیکه اولان سیم و زر
 الفاظ معانی بر صاحب نظرک سکر نظر یلر سکوک اوله
 و انک نام سربقی یلر معنون اولد و عجب ایچود صرافه
 بازار عرفان مابیند رواج بوله و اکا تحفه و هدیه
 پس نظرک صاحب اول سلطان العارفین و برهان

الواصلين مولانا جلال الحق والدين حضرت مكني
نسل ارجند بنده اولان سجاده نسكن بكر حليمه افندي
نظر اكسير نايلدي نوحه خضر وكثير قلبدي زرخالص
كيه عالي مقدار ونجنا فصولي كامل العيار اليه
اللهم كل تبخر مقدار الناقصين وسرر باسرام سرر
السائر من خلق ظلال ارشاده علي معارف قلوب الطالبين
برحمك يا رحم الراحمين ايها الاخوان نور الله قلوبكم
بانوار العلوم والعرفان وايدكم بهدايته الي مرتبة
المشاهدة والعيان فحي عاشقان حد او سال الكاظمين
هدي بركاره ابتداء اليه سلام سعادة انجام خالص
انام ايله ابتداء ايدلر وبرسمه كنس لرائك اسماء سمانه
ذكر انتم ايله كيدر لر برامدي باله كه اول حضرت نك نام
باكمالي اوليه اول كار بدتر وني نفع وابتدا اولي تفرده
كاوردي في الحديث الصحيح كل امر ذي بال لم يبدأ فيه
بسم الله فهو ابتداء يعني هر امر ذي بال كه الله اسميله ابتداء
اشتغال اول نفسه اول ابتداء واول كار و حال مرع بي
بال كيه دا عاده خضر و بر خطا در نظم جو غ امر
ذي بالي زاغاز نذازينروي حمدايد بربر واز
بمقصد نارسيم بربريزد فتد زان ساكنه ديكر بر خيزد
بس بوراده بر سوال واره اولور كه حضرت مشنوي بر امر
ذي بالدر بر كتاب بي مثالدر بر كالدري چون حضرت

مولانا اكا بسمله و حمد له ايله ابتداء اليه جواب باصوب
بود كه بسنوك باسي بسمله و حمد له مقامه قائم ونوا سرور
نكاني جامع بر حروفه بله جميع اسرار كتب منزله في علوم
الهي في حاوي بر حروفه كما قال اسد الله الغالب علي ابن
ابي طالب كل مافي التوريب والانجيل والربور موجود في
القران وكل مافي القران موجود في الفاخه وكل مافي الفاخه
موجود في البسملة وكل مافي البسملة موجود في الباء
حضرت شيخ اكبر رضي الله عنه فتوحات باحصوصكه
كتاب باده حرف بانك اول قدر اسرار في ناز سله در كه انك
بو محضه ابرادي محكن وكثير ولكن در ياده بر قطره
بر زره قليل كثره دليل اولدو عي همچون بر مقدار نك خور
اولدي قال الشيخ الاكبر في كتاب الباء اعلم ان الباء
اول موجود وهو في مرتبة الثانية من الوجود وهو حرف
شريف ومن شرفه وتكملة افتتح الحق به كتاب العزيز فقال
بسم الله وهكذا ابتداء في كل سورة ولما اراد الله ان
يقول سورة التوبة بغير البسملة ابتداء فيها بالباء فقال
براءة من الله ورويه عن غير هاتين الحروف وكان شيخنا
ابومدين يقول ما رأيت شيئا الا ورأيت الباء عليه يعني
الباء مصاحبة للوجود ان من حضرت الحق في مقام الجمع
اي في قام كل شيء وظهر وقيل للعارف السبيل انه السبيل
قال اننا نقطة التي تحت الباء بسير الى ان كان ذلك النقطة

علی الباء و غیرها عن التاء والتاء و غیرها کذا ک اول
 و انا علی الذی منه وجود و به ظهور و به بطنیت فندان
 شیخان کبیران شاهدان عادلان قد شهد اک بشرقی هذ
 الحرف و جلالت علی غیر من الحروف الی هنا کلامه و حرف
 با ایله ابتدا اولغسندم بسمه و حمد له اسراریتنی جامع
اولد و غنم ما عدا برنجیکانه دخی اشارت و ارجا
 اولانکته بود که بنی ادمک ابتدا الکلم ایله و کی حرف یاد
 اول وقت که حضرت عزت عزت آسمانه بونلیر
الست بریکم دیک بونلیر بلی دیک پس بوراده دحج
 ابتدا ایله اولغ انک ایچون که برکسته بو کتاب شریفه
 ابتدا ایله کن لفظ بلی مذکر اوله اوله اول بوجرد الست
 عالمند اولان عهد و مبتانی یاد قلله پس بو کتاب حضرت
 سولا مجد و عهد الاله و مبر اصحاب الکلفه دیو جلجل
 رابعک دیباچه سند نقیب ایندیکه بونک ابتدا حرفی
مذکر عهد قدیم و مسعود صال محبوب کریم در زیر احرف
 با اتصاله و النصافه دلالت ایدر پس بوراده ارباب
 البابه اشارت اولور که بو کتاب شریف من اوله الی اخر
 حرف بحرف سالک النصافی و اتصاله دلالت قلله و بارگاه
 اصله رهما اوله ثانیاً بو کتابک حرف با ایله ابتدا اولغسند
شوی او لما سنه اشارت و ارج در ثانی دن مراد ظم
 علی او لما سنه مناسب و ارج در شوی او لما سنه اشارت

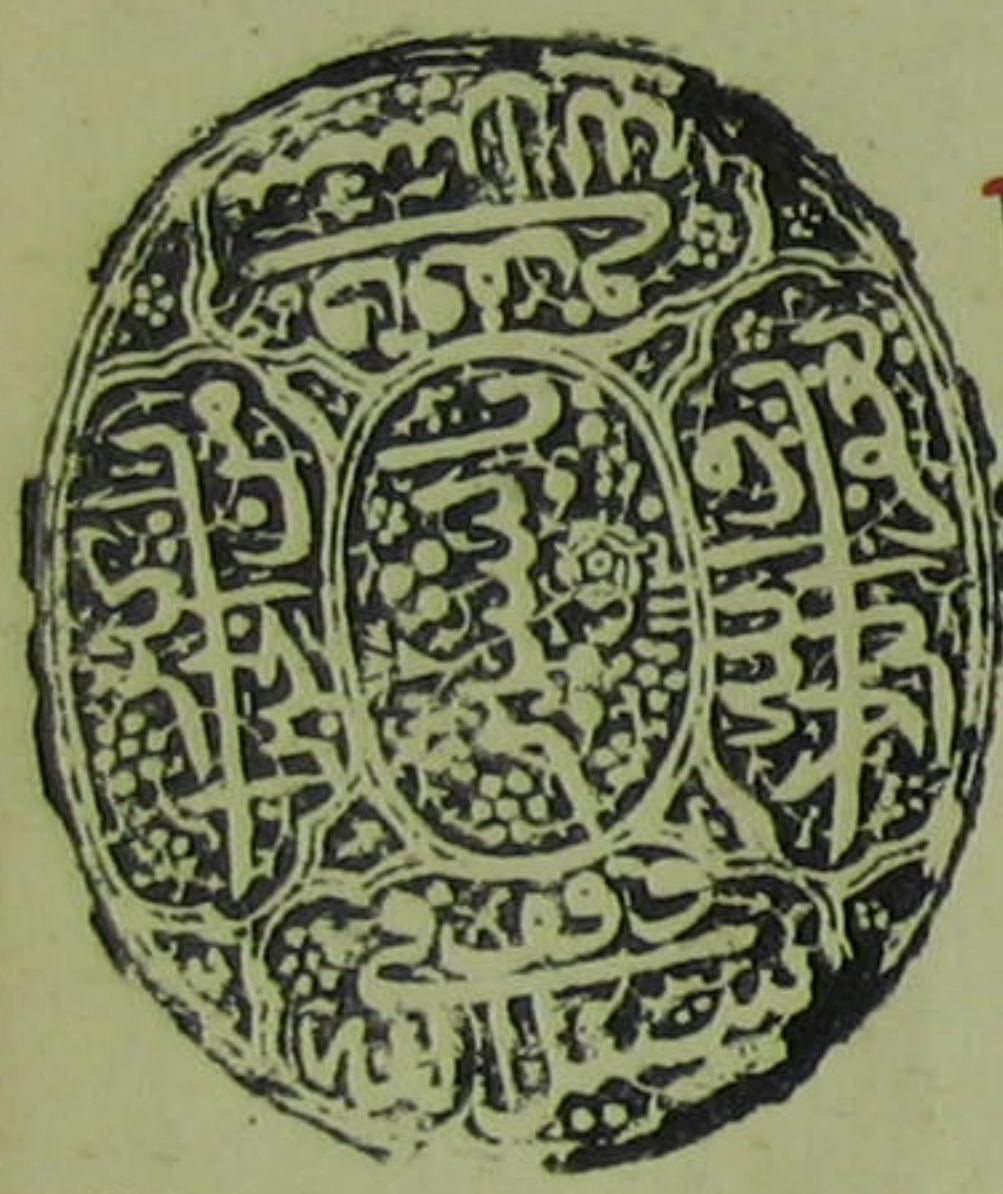
باک حساب ایکی اولد و عی جهند تدر و قلم علی بید
 ایتیمی اولد که بوجوف بند اسلسله کل موجود در
 انک ایچون و یخ فتوحاتن بالباء طهر الوجود بیورد
 مثله الف وجود مطلقه شاهد در حرکات سکنا فی قول
 ایلد و کی و جهند قائم بالذات اولوب و فقط سی اولوب
 و سایر حروفه تعلق قلمیوب و مبدأ کل حروف اولد و عی
 جهند پس الفه اقرب اولان حرف یاد که بدایت کل حروفه
 و مرتبه ثانیته در کنک مرتبه احدیتک ابتدا ظهوره کن
 قلم اعلو در که حرف باید برنجیک و جهل مساهله بر جمع موج
 مرتبه احدیته قریب اولد و عی و جهند و مرتبه ثانیته وقع
 اولد و عی حقیقتک و بوجوف باک شانند ندر که طریقی
 معانقه قلمسدر کنک اول حضرت حصا یص کریمه سند
 احدیت بشری معانق اولسدر نته کم صدای لایسغنه
 ملک مقرب و ندای انما انا بشر مثکم هر عالمک کوثر
 هوسنه وصول بولسدر کافال عمر ابن الفارض منرجا
 من مرتبه الحقیقه المحمدیه عمر فارض تعانقت الاطراف
 عندی و انطوی بساط السوی عدی بحکم السوید پس
 بر حقیقتن مبدأ جمع موجوداتن واقع اولوب مباین
 حقایق معنوی اولد یسه باده دخی بومعنا موجود او
 مبدأ جمع حروف و کلماتن ایراد اولوب مباین لطایف
 و دقایق مشنوی قلدر تا کم بود قایق مذکور بی مذکر

اوله و سماع برونکائی بوند بوله فقال سلطه العارف
 وبرهان الواصلين بسنواین فی جود سکایت
میکنند از جدا بیها حکایت میکنند ای کوی کشتن
 اسرار طریقت و سنونند کفار حقیقت حضرت
 مولانا که اولاً بسنود بوسماع ابرار و غیر عیانت ایلد
 ابتدا ایلد کلرن نکتہ عظیم و ادر فی که اغاز شکایت
میکنند از جدا بیها حکایت میکنند دیسدر قابل
 اید با خود فی که مردم نغدارانی کند دیسدر
 و بونک اشالی بنجد کردند عبارت بده تعبیر فلسفه را فاد اید
 و لکن بسنود بوسماع ابرار ایلد ابتدا ایلد برونک ایچونکه
 دینی و طریقتن سمع اولی و افضلدر کما قال امام محمد
الرازی فی تفسیر الکبیر اعلم ان السمع افضل من البصر
 لان الله حین ذکرهما فی القرآن قوم السمع علی البصر
 و التقدم دلیل الفضل و لان السمع شرط النبوة بخلاف
 البصر و لذلك ما بعث الله رسولا اصابه و فدا کافهم
 من کان مبتلی العی و لانه تصل بالسمع نایج عقول البعض
 و السمع سبب لا استكمال العقل بالمعارف و البصر لا یفک
 الا علی المحسوسات و لان السمع متصرف فی الجہان الست
 بخلاف البصر و لان السمع ینبئ بطل النطق
 و البصر اذا بطل لم ینبئ بطل النطق و بلکل ای اخبر
 ذی روح اولانک زیاده شریوسی حق کلام مدعا

الدين

اولان و انی سربلید و د لسوز قلندرس کما قال الله تعالى
 فی کتاب المجید ان شر الدواب عند الله الصم البکم الذین
 لا یفعلون یعنی وجد ارضن حرکت ایلین ذی روح
 عند الله زیاده شریوسی استماع کلام حق صاغر اولیلر
 و انی نطق ایلد د لسوز قلندر که کلام حق عقل و ادراک
 ایلر لر محفل بویات کر عیده بیور لدر که ایلیم که اصم و
 اولور زبر البند نطقه سماع لدر در پس اول کسمه که
 کلام حق ایتیمه و انکل عمل ایتیمه ایلیم اولی بفر در پس
 عند الله و ایلک شریوسی اولی محفلدر ایلک ایچونکه
 بسنود بوسماع ایلر که استماع ایلین اخ نطقه کلام و ایلیم
 زخمند خلاص اولور و ناسک شریوسی اولی نور نور
 و خیر الناس مرتبه سنه ابر سور نتمیم بیور مشغول
 دانکه اول سمع باید نطق را سوی نطق ارده سمع اندر
 نطق کوی موقوف راه سمع نیست جز که نطق خالونی جمع نیست
 پس ین کلام فی برنج و جهن عبارت اولی قابلدر اولی
 صوفی صافی و عاشق و انی درونی ماسودن حال و نطق
 عقل مائی اولان مرشد عالیه استعار اولد زبر انیک انسان
 کامل صورنا و لفظا و ذاتا مناسب نام و مشابه عامه
 و ادر صورنا اولان مشابه صفره سیم و شرحه سینه در که
 عسان الهیه نک بید و نلری و حال در و نلری بکوندر
 و برنج بردن دخی میان بسنه اولسیدر کذلک اولیا خدا

مدح

دخی عبادت حقہ توح و حملہ کر سبتہ اولیٰ مسلدور و لفظاً
 اولان مناسبت اولد که اهل فرس فی کلمه سنه اکثر مبرا
 نفی معناسنه استعمال ایدر ننه کم بوبیتد ساعک من تم
 دیدو کی کبی شوی **کیست فی انکه بگوید و مبدم**
 من نیم جز موج در بای قدم **پس بونلر دخی وجود**
 عارضین نفی انیسلدور عدم اصلیلرینه کیمسلدور
 شوی **از وجود خود جوئی کشته تی** **نبت از غی**
 حدایم اکبری **دیوب بوقلی مقامند فرار طوعسلدور**
 و ذاتا اولان مماثل اولد که ننه کم نایک در دخی غل
 عسلک حالی و انده اولان نغان و الحانذ باعن و بادی
 نای در کنک بوطایفه علیته نک دخی در و نلری ماسوده
 حالی و نقشات الهی و نغان ربانی ایلد مالی در هر الحان
 و نغان ناید نسبت اولنور نای نکر پس هر تقدیر کما
 و کمالات و اسرار انام و حالت که بونلن نسبت اولنور
 فی الحقیقه خدای متعالی نکر و بونلر انجی اور ناده برالت
 ملا خطه و مظهر معاملدر کما قال الله تعالی فی حق نبیه علیه
 السلام **ما ریت اذ همیت و لکن الله رمی** **وقال فی حق**
نطقه و ما ینبطو عن الهوی ان هو الا وحی یوحی
 و ثانی فی دین مراد نفس اولد و عی اعتبار ایلد بله استعاره
 قلم ظاهر مراد اولد اگر چه حضرت نک نای حقند اجرا ایلد کبری
 بعض اوصاف شله نصیر ناله کبی بو تقدیر چه ملازم اولنر

اما حسن

اما حسن معنایه و لطافت فخر اید ده خلل کلمه زبر ابو قدر
 علوم دینییه و امورد نیوید نک نظامی انک وجود نه مراد
 و بونجه معارف لطایف لدنییه نک ظهور عی اکامنوطه
 کما قال علیه السلام **لولا القلم لما قام الدین و لما اصلح العی**
وقال قتاده رضی الله عنه القلم من الله نعمة عظيمة لولاه تم
دین و لم یصلح شی والله تبارک و تعالی حبیبه علی وجه الامتنان
بالقلم قرآنه امر اید و پ بیور که اقراء و ربک الاکرم الد
 علم بالقلم قال صاحب المدارک فی تفسیر هذا لایه مارون
 و ما ضبط الاخبار و لولا کتب الله المنزله لا بالقلم و الکتابه
 و لولاه استقامت امور الدین و الدنیا پس بو تقدیر چه حضرت
 مولانا طالب اولنلن خطابا بیور که ای طالب حق اولان
 فکم تحریر و سطر قد و عی کھناری ایست و انک لسانک
 جاری اولان اسرار ایلد ایست کور که سکار باحال ایلد
 نه سوبلر و لسان معنا ایلد نه تقریر ایلر انک ایچون حکما قلم
 انسانک بر لسانینت بودرد بمسلدور کم القلم احد لسان
 الانسا یودی به ما فی الجنان و تبلیغ البعید به کایبلغ القر
 باللسان دیو تعبیر انیسلدور پس **یاب** **قلم بو معنای مذکور**
یا حال سوبلر و یا قالا تقریر ایلر اگر سوبلر سی مراد اولور
 کوش هوش ایلد استماع ایلد که اول سکا لسان حال ایلد نه سوبلر
 دیک اولور و اگر قالا سوبلر سی مراد اولور سکا کوش حسله
 اصفا قل که قلم سکا تقریر و تحریر ایلر دیک اولور ثانی القلم

قلید

علی حقیق الاستعاره ولی کامل و مرشد فاضل و جود
 اوله بوقدر بر جبهه بنهاره مشابهت حرکان سکانات قلم
 بالکلیه کاتبک اولدوغی بجه اولیاک دخی حرکان سکانات
 و تصرفات و حالات و کلمات و کلماتی بالکلیه واجب بالذات
 اولان مبتدع کائنات کدر دیک اولورننه کم بوابیات شریفه
 بومعنا فی شریعتی اشارت ایلر مثنوی اولیا اصحاب
 کرمندای عنود در قیام در قلب هم رفود خفته از
احوال دنیا روز و شب چون قلم در پنجه تقییب رب
 انکه او پنجه بندد در قلم نعل بندد در مجلس از قلم
 فرابعالی وجه الاستعاره قلم اعلی عینه حقیقت محمد مصطفی
 صلعم مراد اوله جناب حق اول حقیقت ن والقلم وما
 یسطرون دیو قسم سیوردی و اول حضرت بو حقیقتک
 شاستن اول ماخلق الله القلم دیو تعبیر سیوردی پس
 اول حضرتک حقیقت نفوس کائنات و ارقام موجوداته
 سبب اولدوغی جهنم قلم اعلو دینورننه کم حیات نجس
 جمیع ممکنات اولدوغی اعتبار ایلر روح محمد دم تعبیر
 پس اول ماخلق الله عظیم هب بر معنا به اشارت قلنور
 و لغز طریقت دخی فی ذلک مراد حضرت مصطفی و قلم اعلی
 النور زیر القبط فی امجد حسابی اوزره التمسد لفظ
 سن دخی التمسد پس من حضرت محمدک اسمیدر کمال
 الله تعالی فی کتابه پس قال ابن الحنفیه یا محمد و فی

الحديث

الحديث ان الله تعالى ستماني القرآن بسبعة اسماء الزلل
 المدثر عبد الله محمد احمد طه يس يس
 بوقدر بر جبهه بنهاره مشابهت حرکان سکانات قلم
 بالکلیه کاتبک اولدوغی بجه اولیاک دخی حرکان سکانات
 و تصرفات و حالات و کلمات و کلماتی بالکلیه واجب بالذات
 اولان مبتدع کائنات کدر دیک اولورننه کم بوابیات شریفه
 بومعنا فی شریعتی اشارت ایلر مثنوی اولیا اصحاب
 کرمندای عنود در قیام در قلب هم رفود خفته از
احوال دنیا روز و شب چون قلم در پنجه تقییب رب
 انکه او پنجه بندد در قلم نعل بندد در مجلس از قلم
 فرابعالی وجه الاستعاره قلم اعلی عینه حقیقت محمد مصطفی
 صلعم مراد اوله جناب حق اول حقیقت ن والقلم وما
 یسطرون دیو قسم سیوردی و اول حضرت بو حقیقتک
 شاستن اول ماخلق الله القلم دیو تعبیر سیوردی پس
 اول حضرتک حقیقت نفوس کائنات و ارقام موجوداته
 سبب اولدوغی جهنم قلم اعلو دینورننه کم حیات نجس
 جمیع ممکنات اولدوغی اعتبار ایلر روح محمد دم تعبیر
 پس اول ماخلق الله عظیم هب بر معنا به اشارت قلنور
 و لغز طریقت دخی فی ذلک مراد حضرت مصطفی و قلم اعلی
 النور زیر القبط فی امجد حسابی اوزره التمسد لفظ
 سن دخی التمسد پس من حضرت محمدک اسمیدر کمال
 الله تعالی فی کتابه پس قال ابن الحنفیه یا محمد و فی

بروت

واحداً فالتام متصفاً ولولوا كره وحدى كثرته
 كور لایسه ده بومرتبه بی جبال کمر عدایلیوب اند
 شکایت ابد لرنته کم حضرت نبی م بیور لیستی لم
 اخلق ولیت ای لم تلدنی دیو بوجد الکوردن شکا
 قور لراید حال آنکه اول حضرتک مرتبه لری مقام جمع
 الجمع ایکی و مقام جمعه معراج ایدوب محبوب جنتینک
 و جمیع ارواح اودیوا و انبیانک و ملائکه مقربین و اهالی
 علیینک التفات و تعظیمند خود کرا و لمس ایکن مرتبه کثرته
 نقر قلاد قن ابو جهل و ابولهدک طعن و تحقیرنه متبله
 اولمسلر ایکی اند ایچو ما اودی النبی مثل ما اودی
 دیو بوفراقه واذنبه اشارت فللمسلر ایکی ذیل مرتبه
 دعوت مرتبه فرقتن دراکره چه وصلندن ایسه لرده فافرام
 سائر الاولیاء والمرشدين و تسعید و الله اعلم بالیقین
 فقال سلطان العارفي مشهور از نیستا نام ایدیرم اند
 و زنجیرم مردوزن فالیدم اند بوبیت سرفین نیستاند
 مراد مرتبه احدیت اولسده قابل و مرتبه اعیان اولمفده
 شامل و مرتبه احدیت اوله ان جند دیر لکه حقایق شنو
 الهیه حضرت ذات مقدس دن و دخی بعضی بعضی نیستند
 ممتاز اولمیه و اصله لا علما و لا عینا وجوده کلیه بومرتبه
 کان الله ولم یکن مع شئی و غنیه من العالمین و کنت
 کثر احفیا مرتبه سید غیب هویت و غیب اول دخی دیر لر

پس بومرتبه مبداء خراورات حقایق شیوانات اولدو
 ایچون نیستان تغییر ایکن صحیح اولور بومرتبه دن صبر
 اولان مرتبه بد غیب ثانی و تعانی ثانی و مرتبه اعیان ثابته دخی
 دیر لر اعیان ثابته شمول صور علیه الهیه در که هنوز دخی
 راجه وجودی استشمام ایتمسلر درو لکی وجود علی
 ایله موجود اولوب بریزند تمیز اولمسلر در حقایق موجود
 اولکی مرتبه ده شیوانات ذاتیه دیور بومرتبه ده ماهیا
 اشیاء و اعیان ثابته و حروف عالیا تغییر قنور کمال
 الشیخ الاکبر رضی الله تعالی عنه نظم کنا حروفاً عالیا کم
 متعلقان فی ذری علی القل انا انت فیه و نحن انت انت
 فالکل فی هو و هو قل غم و وصل بوبیت موجر مفیدک
 معنای بود که بزم مرتبه علم جملة اعیان ثابته ده سوال
 حقایق غیبیه و حروف عالیه ایدک که نقل اوله دخی یعنی
 ایجاد تعلقی ایله موجود قلمند و نیز تعلقی اید بجهلر ایدک
 قلد لک زرق اعلا سده قلد لر دن مراد اسماء و صفات و اعلا
 مراد امهات سبعه و ذری سند مراد اسماء ذاتیه و متفاح
 غیبیه اوله لا یعلمها الا الله آنک شانند بیور لمسلر پس
 بومرتبه ذاتیه ده جمیع افراد انسان یعنی بن سن سن و بن
 سن سن و سن اولسن پس کلیه این اودر پس و اصل
 اولانده سوال قل که بومرتبه ده متکلم و مخاطب و غایب
 و واحد و متعدد عین واحد در و اعیان ثابته بی

نقل هو

شیخ محمد سیرین دخی حروف عالیه ایلد تعبیر ایدوب
 بیورلر شعر، نقد کنا حروف عالیه، نزلانی
 سطور سافله، ظاهر نابعدا کنا خفا، و صرا لای
 کل امکنا، و ما الا کوان الا نحن حقاً، فانا کائنات
 ممکنات، الی اخر، اما حضرت مولانا بمرتبه نیستا
 تعبیر ایدوب و اعیان ارواحی نیت تشبیه ایدوب و عالمه
 منقطع اولوب تا عالم انسانیته کلجه بیدک هر بر عالمه
 ایدوب کی تغییر و ناله فی تقریر ایدوب بو معناک توضیحی
 بود که ابتدا حرکت جسمیه و میل ذاتیه کمال جلا و استجلا
 اقتضا ایدوب مرتبه ایدوب بوشنونات ذاتیه فی
 بواسطه الفیض الاقدس مرتبه علمی کتوب هر بر
 علاوه اهو علیه علم ازلیه سی اوزده مجیز اولدوق پس اسم مبدی
 با عتک تجلی سبله مرتبه نیستا اعیان دخی بونلری
 قطع ایدوب عالم ارواحه کتوب دکن اسما و صفات فاعله
 و مؤثر اولدقلری جهته مردانه مشابیه و اعیان ممکنات
 قابله و منفعله اولدقلری حیثیت زمانه محالدرانک
 تقریرند اند دخی اسان علمه ناله و افغان ایلدیرنتم کم
 کاملر بو معنای نظم کتوب سولیدیلر، منظم
 فی که اغاز شکایت میکند، زین جیدیه حکایت میکند
 یا بتبع فرقم بیری اند، از تقریر مرد و زن نالید اند
 کیست مرد اسما و طوق و دود، کان بود فاعله و اطوار وجود،

چلیست زن اعیان جمله ممکنات، منفعل کشته ز اسما و صفات
 چون هم اسما و اعیان فی تصور، دارد اند مرتبه انسا ظهور
 جمله از ضمن انسا ناله است، که چاهر یک اصل خود خداست
 شد که به کیش صاحب الوطن، این بود سر تقریر مرد و زن
 پس هر بر روح بو عالمه الست خطابین کوشی ایدوب
 ربیلرینی بیلوب هر بری استعدادی مقداری بلدی لوب
 و جنود مجنده اولوب هر روح کند و نوعیله تعارف قلوب
 و ربیلرند بر نیچ فتوحات بولوب بو عالم ایلد دخی کمال
 انسیع حاصل اولدوق حرکت حسیه و میل ذاتیه کمال
 ظهور اظهار توجیهی بونلری بو عالمه دخی اسم با عتک
 حکمیه قطع ایدوب عالم مثاله و عالم مثاله دخی احرام سماویه
 کتوب پس رجال مرتبه سند اولان عقول و نسا منربند
 اولان نفوس انک فزنده لسا روحانی ایلد نالیه کلورلر و بر
 اه و افغان قبلورلر و عالم مثاله و احرام سماویه دخی
 عجائب و غرائب کتوب بو عالمه دخی انسیع حاصل
 اولدوق تقدیر علم و حکم انلری بو عالمه دخی قطع ایدوب
 عالم عناصر و موالید ناله نیده کتوب که انک بو غر فزنده
 ایریلوب اسفل السافلی رخ اولدور غر نه مرد و زن کی اولان
 اسما و زبانی فالان و کربان اولورلر کما قال عم روی
 مرفوعا بکت السموات السمع و من فیهن و من علیهن و الارض
 السبع و من فیهن و من علیهن لغریزل و غنی افتقر بوسما

وزمینک بکاسی ایت کریمه ده دخی واقع اولسدر دکن
انبیا و اولیا و مومنینک فراقته کافرو عاصی اولنلر دکل
که بودینا انلر جنت کیه در کمال الله تعالی فابکت علیهم
السماء والارض وما کانتوا منظرین بواسمان وزمینس فصحاء
مفسرین دخی مردوزنه تسبیح انیسلر در کمال البیضا و
فی تصدیر وانزلنا من السماء ماء فاخرجنا به من الثمرات
رزقناکم وخروج السماء بعدة الله و مستند و لکن جعل
الماء الممزوج بالتراب سببا لاخارجها ومادة لها کالانطفة
الحیوان او ایدع فی الماء النازل من السماء قوت کامله
فاعله و فی الارض قوت قابله بتولد من اجتماعها انواع
الثمار پس انساندر صلب سعاد بطن ارضه کلوب
اند دخی تولد ایدوب عالم نباته اند دخی عالم حیوانه
اند دخی مرتبه انسانه کلورفته کم حضرت عالم جماد در
مرتبه انسانه کلجیه دک بویتیلر خبر و بریر مشهور
امه اول باقیم جماد و زجادی در نباتی اوفیاد
و نباتی حیوانی اوفیاد نامدر حال نباتی هیچ یاد
باز از حیوان سو انسانیس مسکند ان خالق که دانیس
مثله قوت فاعله سماویه و اند نازل اولان مایله قوت قابله
ارضیه مجتمع اولوب بواکسیک اجتماعه نبات تولد ایدوب
اول نباتی باراده الله حیوان بیوب سخامت و جسامت بقلوب
بعد نباتک لطیف و با حیوانانده حاصل اولان لغد نک

نفیس

نفیس انسان بیوب هضم رابعک فضل سندک نطفه
حاصل اولوب حیوانی مجامعتک صلب رطله و تراب
مردون حقوب بطن ماده مخرج اولوب نطفه کم بوحده
شریف طور ایدوب طور مرتبه انسانه کلجیه دک خبر و بریر
عن ابن انفا علی الروایه عنه قال عم ان خطوب
احد کجمع فی بطن امه اربعین یوما یعنی مرد
بریکوز ماده خلقته که ماء رجل و ماء من در رحم ماده
جمع قلسور قوت سکون پس اول نطفه من مخرجین
شی واحد حکمت اولوب مادری قوت جاریه سی در روح
مرجه جذبا ایدوب قوت ماسکه سی انی اسکا ایدوب
و قم رحم قبض قلند نضکر بد قدرت او ماء مخرجی
قوت کوندک تدیر بجله ترید ایدوب ثم یكون علقه مثل ذلک
اند نضکر قوت کوندک دم غلیظ کیر اولوب ثم نکو مضغه مثل ذلک
اند نضکر اول قوت کوندک در جنت منس ان باره سی کیر اولوب
ثم یرسل الله الیه الملك فینفخ فیه الروح اند نضکر الله تعالی
اول جنیند بر ملک ارسال ایلر پس کانفخ روح ایلر نفخ
بلی اسکا ایلکه صالح اولان جسمک بخوبیغه او فورکه بریر
لیکن بوحلک ماده قابله به حیات حقیقه بی البطل افاضه
ایلمکه کنا به در پس نفخ ملکه اسنادی مجازید بر نفخ
واحیا افعال الروح کما قال تعالی فاذا سوتیه و نفخ فیه
من روحی پس اول جنیند حیات بولد نضکر و مدتی

تمام اول قد مضى ثم تولد ايل بعد التولد بعبود ايجوب
 و ايام طفولي بعبود عقل و تميز صاحبى اولوب كند
 بر شخص معين بولور اكر عنايت و هدايت الهى بارى
 قبلور ايسه مبداء و معادى تذكر قبلور بوعالم فانى
 و غربت سر ايلوب كند فى بوند عرب كور بولور بولور
 حقيقته ايرلد و غنى بيلوب بولور اكر فى كسى تغير و ناله قد
 انك مرد عظم و زن نفيسه دى انك تغير ناله ايد لر ورك
 فراقى انلر دى تاثير ايد و بانك مرادى جانينه كيد لر و بولور
 عقل و نفسك مرد و زن مسابه و لمسته خرم مولانا اسات بولور
 ماجراى مرد و زن افتاد عقل ان شال نفس خود ميدان عقل
 اين زن و مردى كه نفسى مرد در ناله بسنه است لهر نيك و بد
 بعد بومر تبه لر و زن ترقى قبلوب بر كاملك ارشادى ايله
 مبداء و معادنى وصول بولوب نكر ارشاد اللطالبيين
 بوعالم فراقى تفرق ايد و با حبا و اصدقا سند مرد و زن
 حقيقته ايرلد بولوب بوعالم غربت و دوسد و كنه بولور ارشاد
 حار و كرم صبه اه و تغير ايله سوليسد بولور دى انك تغير بر
 نصير بولور ناله و انفا قبلور لر بولور ايد منفرم اولور ايد لر
 حنر و زن كه بولور از و زن فارغ و ازاده بوديم از طلب
 متحد بوديم باشاه وجود حكم غريب بكملى محور بود
 ناكه ايد حقيقته ايد وجود جمله ايد خود و خود با خود نمود
 واجب و كمال هم نماز سد رسم و ايين و وى اغاز سد

مشق

مشق

كرنه كرم

كرنه كرم باز با اوزين سفر نيست از ايجوب كس مجبور تر
 بوجله معانى مذكور از نيستان قاهر ببردند ايد
 مصر اعند كى تا لفظك منفرم اولور زير امضائى تا نيستان
 بنى قطع ايد ايد بر و نم نصير و مرد و زن ناليد در نه ان
 شمع ناله اولو ايد اولور الحمد لله على التوفيق مثل
 هذا الحقيقى فقال سلطان العارفين مشق
 سينه خواهم شرحه شرحه فراقى تا بكم شرح در اشتياق
 پس بعد التفرق من رتبة الحقيقة الى مقام الدعوة والبشرى
 فى كسب در و ماسودن حالى و فحان حقله الى اول مرشد
 عالي رتبة بوعالم انك كرامه استماع قلوب و نيستان
 حقيقته عرض باع ايد و با سرارى طالب اولان مرد و زن
 دير لر كه اى بوعالم فائيد محبوب قلندر و نيستان حقيقى
 مشاهد سند محروم اولان لر بر بوسوز لر سوليك و
 بوا سرار و احوال شرح ايلكم بر سينه كى كينه و بر سكينه
 استرم كه يار حقيقته فراقى شرحه اوله تا بوليد بر
 قابل و مستعد اولان كسيه اول حضرت اولان اشتياق
 سوليم و انك اسرارى بوصف اولان كسيه شرح ايليم
 اكر مستمع و مستفيد بومر تبه مستعد اولان ايسه اسرار
 بارى اكا بارى سوليم لر و در اشتياقى اكا شرح ايلم مشق
 اين رسولان ضمير داز كو مستمع خواهند اسرافيل خو
 تا اذها شامجا كه ناو رى از رسالتش اچه كونه بر حور

هراد بنانده کی می آید پسند کامندایشان را بوان بلند
ابوان بلند نیستند حقیقی مقام اصلید و بونکر اصل اولی
با حقیقی طلبید یک دل و یک جهت اولی و جمله بی انگ عشقند
ترک قلبی و سینه سی بریان و کوزلری کریان و دسبدم فی کبی
نالان اولی و بونکره نصقلر ایلر تحصیل استعداد قلبی در بونکر
سینه و سوزینه قابل اوله سن فاذا علمت هذا وجب علیک
اولا تحصیل الاستعداد و قابلیت ارشاد الاستاد و ذلک انکسار
النفوس من الفراق و استواء الصدر من الاستیفاء حتی تعرف
مقال الرباب الکمال و تفهم اسرار اصحاب الاحوال و لذ اقبل کما
ذل الحال الاذ و حال و لا ذ الکمال الاذ و کمال کما قال شیخنا سلطان
من کما من جننا و سائر الناس منکرون و قال ايضا ظلم
برسید بکی که عاشق چیست گفتم که چون من شوی بدانی
فبعض الشارحین فی هذا البیت انفس من لفظ شرحه اشراج
الصدر و کبر حجم الکتاب بالبسیط و التکرار و زعم انه مجرد خوار
و بعضهم کما طباطبای لیل لا یمیز الرطب و البیاض و النافع و الضار
فاعتمد علی اقوالهم ان کنت عارفا بکلام الکبار لان شرحهم
و تفسیرهم خارج عن دلاله اللفظ بالمطابقة او بالتضمن
او بالاثر ام فاذا کان التفسیر خارجا عن هذه الدلالة لا یقبل
عند اهل الدرایا فافهم ولا تغفل اولکی بیتی مرتبه اعیان
مرتبه انسانه اولان سیر و نزول بیان ایدر و بوبلیت مرتبه
انسانیه اولان عالمه مستان و تحصیل استعداد قلن و بونکر

بوبرنه ارشاد ایدر کمسلرک حالنی متبیتی در و بوبلیت
عقبند کلن بیتی مرتبه انسانیه یند نیستند اعیان اولان
سیر و نزول بیان ایدر و بوبرنه قال سلطان العارفی شوی
هر کسی کود و ماند از صلی خویش با خرید و در کار وصل خویش
بویبت سیرت بر نمید مقدمید محتاجد که اول مقدم بود
ای حاجی بلکل که ذات احدیتک صور علیه سینه هر بر تعالی صورت
ایچون بر نسبت خاصی واردر که اول نسبتک جمله سنده نسبت
اسما دیر لر و صور علیه اعیان اینه دیر لر و اعیان اینه صور اسماء
الهیة به اطلاق ایدر لر و اسماد مراد بو اسماء مملووظه دکل
بلکه جناب جهک بر صقله ظهورند بر اسم تعبیر ایدر لر انک
یو طائفه علیه نک قلن اسم عیبی سماء در مثله علم ذات
مع العلم و قدوس ذات مع القدسه دیر لر پس تعینا کلیه
و خبریدن هر بری اسماء کلیه و خبریه دن البینه بر اسمک
مظهریدر بعضی بر اسمک مظهریدر بعضی بر اسمک
مظهریدر اما حقیقه انسانیه اسمانک مظهریدر مثله کوره
ملوک سبوح قدوس اسمرتیک مظهریدر انک ایچون و نحن
نسبح محمدک و نقد سیک دیدیلر و زم شیاطین مضل
و متکبر و غیر اسمرتیک مظهریدر انک ایچون فبغرتک دیو غریز
اسمیله قسم قلبی و حقیقه ابی و استکبر ابی نازل اولکی
نا حقیقه انسانیه بوجله اسماء متقابل و متضاده بی جامود
انک ایچون کاه مطیع و کاه عاصی و کاه قریب و کاه فاصی و بونکر

اگر چه مختلفه تکاحکامی حقیقت انسانیده ظاهر اولور
 بحکم اسماء المختلفه هم اند بر شانله کار قلور لیکن هر بر
 انسان علی حد مرتبه اعیانله حقیقتا بر اسمک مظهر بدر اول
 اند حاکم و رب و اول انسانک محکومی و زود بر دام کالسا علیه **دبر لرم**
چند روزی هر کجا خوی بر باز گشت آخر کار **منم**
پس آنک مبدائی اول اسد را خوی دخی اکامش و اولور مشغول
 صورت از بی صورتی آمد برون **باز شد** کانا الید را جعون
 پس بو مقدمه عالم اولدک ایسه و اصل ندر بلکه ایسه حکم
 البداید و النهایه و انطباق کل واحد منہا علی الآخر سیر و
 سلوک دوری اولور و نیستا اعیانله نر و نی و نه اکا
 عروجی کدائن مفروضیه متوهم علی کفر دیو تعبیر
 قلوس پس مرتبه انسانهایه منزله نصف قوس وجود و
 بدایت نصف قوس عروجیدر آنک احوال انسانه بر رخ جامع
 و مطلع الفجر دخی دبر لر انسان نهایت ظلمت سب کثر
 و بدایت روز و حد و واقع اولسدر کما قبل **بیت**
 هست انسان بر رخ نور و ظلم **مطلع الفجر** س ازین گفتند هم
 پس بو سیر و جوی و عروجی تک مبدائی مرتبه انسانا **بدر**
 بیلدک ایسه بوخی دخی بیلکه مرتبه انسانله اعیانله و خیر تک
 اصل خویش دیدگی سیر یکی نوع **اوزده** در بر نوعی
 اضطرابی و بر نوع احتیاری اضطرابی اولان سیر
 اولدک بر کمسنه بو نسو دنیویته ده بار ایدینه اسم هادی

مقتضای اوزده عالم اصلیه توجدا یلزم و بود نیاده اول
 حقیقت ایلدا اشنا لوق کلمز بلکه مقتضای نفسی اوزده
 سیر ایدر پس آخر الامر موت اضطرابی کلوبانی فنا
 قلوب عالم اصلیه کیدر و لیکن اول حقیقتک بر هر دار
 اولمز بلکه بو عالمک انی بلمک ایسه اند دخی یلزم و خیر
 و شر کسب ایلد کند ما عدا هنر ایسه غیری بر هرین بولمز اما
 احتیاری اولان سیر اولدک ساک عالمی بادشاه شیخ
 کامل جرایق تصفیه ساک اولوب و تزکیده در و زدن اشتغال
 قلوب حقیقه صفات عنصریه و نباتیه و حیوانیه دل قلوب
 و سرخی اغیار و ماسودان حالی بولوب تاب تجلی احدیت
 باطنی منور اولدق کند و اصل و حقیقتی بو نشاده
 بولور و بر یلینی بولور و انو کله اشنا لوق قلور پس حضرت
 مولانا آنک هر شول کیمسه اصلنک دور قلای روزگار
 و صلیه کبر و بلردی سند مراد اصل بو معنا اولور قال سلطان
من بهر حقیقه نالان سدم جفت ند حاله و حوس حال شدم
 بو بلیه کلنجیه دک مبدائی و معاده و سیر و عروج و نزول و تنگ
 اسرار و احوالیه بیان ایلد یلر بو بلیه مرشد اولانلرک نیک و بد
 ایلد الفت قلندرینی و انلرم اسرار نیستانی قابل اولد لرینی
 بیان ایدر لر بعضی درونی کی اغیار ماسودان و نفخه الهی
 ایلد مالی اولان بر مرشد عالی مرتبه و الی و لایته دبر که بنو است
 سلوکک هر بر مرتبه ده اسرار نیستا حقیقتک کویان اولام

و عشق احدیته ایلد ناله قلدیم و هر بر مرتبه نیک اها پسند
 نیک و بد ایلد خبط اولدم نینه هر کس بکند و ظنند بار اولیک
 زیرا ما بعد از اولان بیت بوییت خبر در و بوده جایز در که
 جمعیت مراد جمعیت و عطا و تذکیر اوله و خوش حالانک مراد
 نیکو کاران اوله و بد حالانک مراد اهل عصیان اوله پس
 مذکر فان الذکر ی تنفع المؤمنین فحواسی نیکو کاران
 اولان مؤمنان دنیا و اولیا مرتبه احدیته تذکیر ایدر و اسرار
 حقیقیه ایلر تقریر ایدر و جانب رحمت و ملائکه کیدر و اسرار
 و تذکیر ایلر که عالم اصله خیر ایدر و بد حالانک خوش حالان
 اوزره تقدیمیند بر نیجه نکه عظیم و ارحم مع هذا ما خیر اولیده
 نظم خل کلامی اولانکه بود که ابتدا ارشاد و تذکیر ایلر
 لازم اولد و غن مذکر اولور و انلر که مرتبه ارشاد و تبریده
 تقدیم اولمده سی و اصلاح ایچون مقدم انلر که صحبت قلعه سینه
 اشعار قلوبناکم بو فقیر لک صحبت بر بر کایت اولنک قوم
 لایشتی جلیس هم سعادته ایلر و بونلر ایلد جفت اولد و
 جناب حق هدایت و مغفرت کور لرو بر نکه دخی بود که
 ارشاد و صحبت فریب اولان بد حال بعید اولان نیک حال بونلر
 اقرب و اولی در زیر بعضی عاصی ظالم لنفسه عجز و انکسار
 سببیل رحمت و مرتبه و اولیا به یقینی اولور و بعضی خوش
 حال طاعت و صلاه حقه اعتماد قلد و غیچون حقه اولیا
 دور قلوبونلکه اشعار ایچون جناب حق جل شانده کلام مجید

ظالم لنفسه

ظالم لنفسه مقصد و سابق بالخیرات اوزره تقدیم قلوب
 بیوردیکه قال قنهم ظالم لنفسه و منهم مقصد و منهم
 سابق بالخیرات قال ابن عطا قدم الظالم لئلا یبأس من فضل
 لانه لم یکن له شیء یعوکل علیه الا ربه فاعتمد علی رحمته و اخیر
 السابق لیعلمه ان المنه قد علیه حیث وفقه لذلك و ان لا
 یؤمنه ذلک من طرده پس بواجلک مرشدان الهی نیکو
 بدان صحبت و نصیحتی در یغ ایتمیوب هر بر مرتبه محبت استعدا
 نیستا حقیقتک سوبلر و اول جانب بونلر دعوت ایلر
 و لکن هر کس کامل اولد و غی تقدیر چه بونلر انجی کند و
 بار اولور و بونلر کند و هر چه بیلور و اکا کور قیاس قلوب
 ننه کیم بیور لرقال سلطان العارفين مشغول
 هر کسی از ظن خود شد یارین از درون من محبت اسرار
 بعضی فی کئی تفحات حقله الخافلی و مرشد بونی تقریر ایلر که
 بن اسرار حقیقیه هر مرتبه سوبلدم و بد حال خوش حال ایلر
 صحبت ایلدم و لکن بونلردن هر بری کند و ظنند با که یار
 اولوب بنم دروغ اولان اسرار غی بیلد و مقصود
 بالذات نذر بیلد و ذیرا ظن ایلد بر شیک حقیقیه بلغم
 و سرب فتم اولر بلکه هر سبک حقیقیه بیلد و سرور و صل
 اولمده علم کر کرد کما قال الله تعالی ان یلقوه الا الظن
 فان الظن لا یغنی عن الحق قال البیضاوی فان الحق
 هو حقیقه الشئی لا یدرک الا بالعلم و الظن لا اعتبار

في المعارف الحقيقة فاما العبرة في العلميات حتى شئنا
 حقيقته يك ايله تفسير ايلدي بر شئنا حقيقته نفس
 الامره اولدورغي ماهيته ديرلر بوايسداد راك اولمز الا
 علم اليقين ايله پس ظنك معارف حقيقته ده اعتبار
 بوقدر ظنك اعتباري علميات و شرعيات و عرفانيات در
 و معارف حقيقته بونلرك اصطلاح حده اشيا ايجوت ثابته
 اولان ماهيته اشيا به ديرلركم جا علك جعلي اكا تعلق
 قلميه اما معارف غير حقيقته مثلا مباحث شرعية و عرفية كجي
 بونلر ده ظنك اعتباري وارد راس اوليانك درونند
 اولان اسرار حقيقي و لطائف حقانيد و ظن قيا سك بون
مدخل بوقدر انكجوت بغير عليه السلام اياكم والظن فانه
الظن اكذب الحق لطل بيوردي پس اوليانك اسرار
 درونند و اصل اولي ديس كمسيه لا زدر كه ظن ترك ايليه
 و بونلرك علم حقيقته تحصيل ايليه حجت بونلر يار زار دار
 و محم اسرار اولد و درونلر نه محزون اولان انوار و كل
مدفون اولان رموزه بول بول زير بونلرك اسرار
دور دكلدر علي اولد نكم بيور قال سلطان العارفين شعوب
سرم از ناله من دور نيست ليك جسم و كوش را ان نور نيست
 بوييت شريفه كان سوال مقدمه جوابد و بونلر ناله در
 كفتار باصوابد كان سوال لازم كلدري كه بونلرك درونلر
 اولان اسرار بغير نيست و جوابد لم و قلب لرنن اولان

معارف حقيقته في بن نيست فهم ابد اوم جواب و بر لرك
 درون في كجي باسوادن حالي اولان ولي كامل بولكوي
 نالي اولور كه بنم سرم بنم كلا مملك دور دكلدر زير اكلوم
 سكلمك صفتي در پس صفت موصوفه و كلام سكله لان ايلدي
نظم كلا منك اولور معلوم كسينك كند و مقدار ري
نذر د بملر و نطن اسرار حقيقته به علامت اولد و عجبوت
نظم سوزنك اكلنور داييم و لينك بوجده اسرار ري
 ديور تعبير قلملر و اندر غزل خویش نها خاهم كست د بملر
 بومغنايه سفير اولمدر در نند كم بومغنايه بر شاهد د احي
 سولا ناك سنا قبلر نه وارد اولمدر بر كوله اول حضرت بار الله
 خطا با بيور رياران من اين جسم نيستم كه در حضور شمام
 بلكه من ان ذوق خوشي ام كه از كلام من در باطن من بدان
 من بري زنده الله الله ان ذوق را كه بيايد و ان خوشي را كه
 بخشيد غنيمت داريد و شكر ها كند اريد كه من ان ذوق ام
 پس قاري كفتار انبيا را و ديا و نالي كلام سعادته انجام خدا
 اولان سكلك انوار ذات و اسرار صفاته مطلع اولي اسرار
 ايليه كلام مريد نظير فلسفه و مناظر كفتار لرنن اسرار لرينه
 واقع اولسون انكجوت امام جعفر بن محمد ناصر رضي الله عنه سويك
قال لقد تجلي الله لخلقة في كلامه و لكنهم لا يسمونه بغيره حلي
 الهي مطلع كلام ربا نيست بيد او هويدار و لكن بصيرت
 خلق انك مشاهده سنده نابيدار كن لك اوليانك د ح كلا منك

جناب حق متعالی و انوار کفایت اولاد اسرار و انوار حضرت سرور
ولکن خلقک چشم و کوشند اول نور بود که بونلرک ایینه
کفایت اولاد و وجه اسرار و مشاهده قدر و کفایت اولاد
باطنلرینک انوار نه مطلع اولد لرا اما اول عارف که چشم و کوشند
نور معرفت وارد رانلر اولیانک کفایت اولاد اسرار نه مطلع و
اولور لرو حال در نه شعور بلور لرو و شکم اولاد و لی
اگر حیانت ایسه انک وجود نی با مانند درخت موسی و با خود
ناید نه اند بر نای پر نور آکیه عید لرو و انک در خلقند
ظهور کل انوار و اسرار حق بلور لرو نای خلقند صدق
قلون کفایت خجای آن الله یقول علی لسان عبد خود
مطلق استماع قلور لرو و اگر شکم حاضر ده دکل ایسه بلکه کل
کتب صحیفه مستور ایسه اول مستور اولاد کلماتک
مناظر لرا انک سرتبه واقف اولور لرو و حقیقه اطلاع بلور لرو
زیر بر سبک اعیان وجودی و زمان وجودی و عبارت
وجودی و کتابت وجود و زمان پس فانی الکتاب فی العباد
دلالت ایدر و فانی العباده فانی الزمان و فانی الارکان فانی العباد
دلالت ایدر پس کتابت اعیان واقف اولور لرو بلکه جمیع اشیا
حقه قائم اولد و خجایت کفایت و عبارت و زمان و اعیان
علی الاطلاق جناب حق مشاهده قلور و نایک نیم سرم نیم نالمد
دور دکلر دبد و کی بو معنی اولور اما حق بریده ملا حظ و
مشاهده قلبی بومعناد غافل اولور انچون جناب

جل شان کلام مجید نه موجود اولاد ذکر و تسبیح و تسمیه
قلب عظیم مالکرتنه و الهای سم ایلیش مشاهده صاحبدرینه
مخصوص بیوردی که قال آن فی ذلک لذكری کن کان له قلب
او الی السمع و هو شهید بعینه بقرآن عظیم السان قلب
عظیم صاحبی انچون بوعظه و ذکر خود وارد و با خود ظاهر
و باطناً حاضر اولد و خجایت الهای سم ایلیش کفایت اولاد اسرار
قلبی و کوشدنی پر نور اولی کفایت اولاد اسرار
و اولیانک کفایت اولاد اسرار مشاهده قلور لرو سلطان العباد
تن زجان رنق مستور نیست لیک کس را دید و جاد استور
بویلیت سرفا و لکی بلیت تمیل طریقت تن و جان دخی تعریف
بعینی فی کبی الی حق و مظهر فیض مطلق اولی محقق دیر لرو
نیم سربز نیم کلام مژده دور دکلر نه کم تن جانلر جان
مستور دکلر لکن بر کعبه جانی کور که دستور دکلر اگر چه
جانبو کوزیلد کور لرو و لکن تدبیر و تصرفی و خواص و کالاتی
جهنم دستور دکلر بوحیثیتک بک ایینه سند جمال روح
نایان در اما ماهیتک قل الروح من امر رقی بکله قرآن عظیم
السان خبر و بر لرو و کینی کاندز هیچ کس بو حقیقه روح
بله صد دستور و انک ماهیتک واقف اولما سند انچون هر کس
عقلی بند و کی قدر اند کلمات مختلفه سولیسدر انچون سکینه
بعضیسه دیر لرو که روح بر جسم لطیفه بدن سرایه ابرو
ور دکلر و ده و دهنگ سم سم ده و نایک حدیده سرایه

ابلد وكي كسي عليه اكثر النكاح براهل السنه والجماعه وكنه
 دير لکه روح عبارت در شول اجسام نورانيه و سماويه که تغير
 و تبدل و تجزى قبول ايلمر مثل ضوء الشمس في بطن مكنون
 و مستوي اولسا اول اجسام شريفة الهيئه باذاته نافذ بل اولسا
 مثل نفاذ النار في الحديد و ماء الورد في الورد و الدهن في السهم
 بود في اولكي سوزده سنا بهدر و قال بعضهم الروح جوهر لطيف
 قائم في كسيف البصر في الحرفه و فيه نظر و قال الحبيب الروح شئ
 اسنا اثر الله عليه لا يجوز عنه العبارة يعنى روح الله تعالى عليك علمه
 مستقل اولد و في سبلردن در انك عبارت جازد كلكر صدق
 حضرتي و يستلونك عن الروح قل الروح من امر ربي
 انينك تفسيرين بيور لكن سوال اولنورسه كه حضرتي هم نهاد
 علوم و نيا بيع فهو امكن كسف حقيقه روحه بنحو منع اولد
الجواب اول زمانه سائل اولنور قوم بهود يلر ايدي على طرف
 الامتحان قرينه ديد يلر بيغير كردن اوج نسبه سوال ايك اصحاب
 كه في ذوالقرنين و روح اكر بوجله دن خبر ويررسه نبوي كلكر
 و اكر بعضينك خبر ويرور بعضينك سكوت ايلرسه صحيح
 بيا بهدر ديد يلر و مسكود عنه اولني روح مراد ايلد يلر حسن
 اصحاب كهف و ذوالقرنينك قصه لرين بولر بيان ايليبوب
 ستر روح ابهام ايلك و هو المبهام في التوريه روح خفنه
 سنا بلك و علمك چوقه كلك مختلفه سوي رافع اولسد امارين
 كلك بونقل اولنادر و لكن بوقبر روح بكونه تعريف

ايلد كه روح اسم حيك برتوي و تجلي سي بر نور اليلد عالم
 امر دن داخل بل و خارج بل و كلكر و نذنه متصل و نذنه
 منفصل دني كلكر بوعرفنا اولنار روح الهيئه نك بدن
 لطافه اخلاطه حاصل اولان بر بطيئه سي و ادر كه بدنك
 جميع اعضاء و اعضاء عروقك مثل سريان النار في الحديد
 و الدهن في السهم سريان و حامل قوي و خواص اولور
 پس بوي روح حيوانينك بدنه نسبت كلك لطافتي اولد و في
 اجله روح الهيئه مستقي اولوب بدن تدبير و تصرف
 قلوب و حسن جمال و برقي سنده اخذ ايلد و كي علم و كالي هره
 قدما ايسه روح حيواني واسطه سيلد بدنك مغز اولور پس
 عالم و عارف اولان كيمسك اقوال و حصالي و اداينه نظر قلوب
 انك بو ظاهره كورين انارنك اساره مطلع اولور و در
 حقله اولان اسنا لغز و معامله سي و ماهيتي بيلوب بودي
 اولنار جهنمك روح تنك مستور كلكر ذير انك كورنك
 و ملاحظ اولسون و با خود بل غف و فصاحت و علم و معرفت
 و صنعت اولسون ماز فلكر اما حقيقه جهنمك روح بو
 كوزيله كورلر و لكن ديت حق بيله كورنك منع اولنور زيرا
 مساهده حق ايلوچ جسم روح ساهده ايلر قال سلك العارفين
 ان ابن بابكه ناي نسبت باد هر كه اين اسق ندان نسبت باد
 في كوي دروني ماسودن خالي و نفحات الهيئه دن مالي اولان
 مرشد عالي كنده كهتار پرا نواع خفنه على طريق الاستعاره

بوکله ی تالی اولوب بیورلر که بونا یک صدایی یعنی اولیا
خدا نکه کله یی براتنی سوزند و حرارت دهند و کریمیت
تند در که غل و غش و ماسود درونی احراق و از الیبر
وظایم بطونی کید و بیانار و اضایع قلوب و هوای
نفسه حاصل اولان قبل و قال پر و بال کبی دکلر ننه کم خیا
حق کلام مجید نه رسولک نطق شریفی حقند و ما بنطق
عن الهوی ان هوالا حرجی بوجی بیوردی پس اول حضرت
و ار نه کامل اولنلرک نطقه دخی ابواب کریمه نک مغایب
سامل اولور زبر کامل و مکمل اولان اولیا نک دخی بانکی و
صدایی هوای نفسند دکلر بلکه روحی الهی و الهام یابند
پس هر کم بونلرک سوزند اولن سوزی طوطیه و بوشند
برلند طمیه فنا اولسون و یوقل بولسون فنا زار بخلی
اقتباسه و اشرد و اولیای القاسمه و سید بعضی فی فهم
حضرت مولانا نک نیست باد بیورد قلری بد دعا زعم انتشار
و تاویل ایدوب بیانه کمتلر خبر لری یوق که طریقی اولیاده
مقصدا قصی و مطلب اعلی یوق اولو نه کم بیورلر
چلیست معراج فلک بن نیست عا شقار از مذهب و دیو نیست
کارگاه کیم خدی نیست غم هبته چه راند نیست چلیست
هر کس بویولن فنا یی مقدای یقا بولور و یوقل قد حقل اشناق
اولور فاذا کان کذاک طریقی اولیاده و السنه اصفیاده یوق
اولو یمده خبر لودعا اولر قال سلطان الواصلین

اشق

اشق عشقت کاندیری فناد جو شق عشقت کاندیری فناد
بوییت اولیا نک در و نند و کله مند اولان اشق نه اشق برانی
بیان ایلر بیورلر که اشق عشق الهی در کرد و فی ماسودن حالی
اولان کبارک قلبلرینه واقع اولر و ایلر بوا شله معسوق باقید
ما عدایی احراق قلای **بیت** عشق ان سعله است کوجون بر فرجت
هر که جز معسوق باقی جلد شوم عشق سول افراط حجه دیرلر که
عاشقک جسم و جان و جمله قواسد و جناسه داخل اولور و عشق
غیر فی انک دیش دلند بالکلیه محو ل نه کم شیخ اکبر خراسانی
فتوحات بوکونه تقریفا یدوب بیورلر قال الشیخ العشق
افراط المحبة و کنی عنه فی القراءه سده الحب فی قوله
والذین امنوا اشد حبا لله وقوله تعالی قد شغلها حبا
ای صا ر حبه یوسف علی قلبها کاشفاق و هی الجلال
الرفیقه التي یحبوی علی القلب و هی طرفه محیطه
فالعشق التقاق الحب علی المحب حتی خالطه جمیع اجزائه
واشتمل علیه اشتمال العسقه و قال فی محل اخرفاذا غم الحب
الانسان یجملنه و اعماه عن کل شیء سوي محبوبه و سره
تلك الحقیقه فی جمیع اجزاء بدنه و قواه روحه و جوده فیه
مجری الدم فی عروق و لحم و اتصلت جمیع اجزائه جسمه
و روحه و لم یبق فیه شئ و صار نطقه به و سماعه منه و
نظم فی کل شیء الیه و لا یروی الیه شیئا الا ویقول هو هذا
حینئذ یسمی ذلک الحب عشقا کما حکى عن زلیخا انها افتصلت

نوع الدم في الارض يوسف حيث سقط الدم الجريانه ذكر
يوسف مجري الدم في عروقها كلها وهكذا حتى عن الحلاج
لما قطعت اطرافه انكبت بدنه في الارض الله الله حيث
وقع ولذلك قال رحمه الله عليه **ما قد لي عضو ولا مفصل**
الا وفيه لكم ذكر وحجة وهو لا يتم العساق الذين استهلكوا
 في الحب هذا استهلاكك پس در وقت اول بيايه واقع اولان
 بواسطه عشقه که محبوب باقیه غیری بونلرک در وقت روز
 وکذا که جو شش عشقه که بونلرک خم فلبنده اولی می معاینه
 دوسوب واول می معانی بوز وقله جو سه کلوب بونلرک باشند
 استوب بونلرک در اول حین اول شرایبانی اقداح الفاظه
 قویوب شارباه می محبتله ناله ایدر لر لر دخی اول می معانی
 کوش کوش لر می ایدر نو ش ایدر لر و مسع مد هوش نک بنجانه
 بولنه کیدر لر و بر مضای لطیف دخی بود که میدان مراد
 هر کسک روحی اولسه اکاذ ووق و نشاط وبرد وکی و خم وجود
 هر انک برسانه غلبه قلد و غی مله بسه ایدر جابر در پس هر کسک
 روحند ووش جو شش محبت ذاتیه نک جو ششی در که بحکم
 فاحشیت انک اعرف هر کسک وجودی کونیه سربا قلد قلد
 انک می جانن بو کونه نسانله غلبه قلد و اول محبتک
 جنبش و خورشید که نظام عالم و انتظام بنی آدم حاصل
 اولسدر قال سلطان العارفين و برهان الواسلین
 فی حرفه که از برای برید پرده های ماد برید

۱۹
 بوییت شریف در روزی اسرار خفته بر انوار اولان کبار بحسب
 الحقیقه یار درانی تذکر ایدر بوییت در روزی با سواد عالی
 اولان مرشد و هادی رسول عاشق زار ایدر یار که دو کلی
 یارنکه و جمیع کار یارنکه منقطع اوله بلکه کند و نغسند و جمله
 هوا و هوسند که در قلد ناکم بوجوه جمله انلرک محبتنه و ارشاده
 بول بول حتی لر دخی من حین الحقیقه انلرک یار اوله زیرا
 کبار برای مصلحت وقت اکثر با سله دخی بحسب الصوم یار اولور
 و لکن **مختصین من بنم سائیه منسح** مفهومی تذکر قلور لر
 پس بونلرک مناسب و حرفیکه تقبل و انقطاع شریک در و هینا
 احراقه نبیه علیه السلام ارشاد اللطالبین و اذکر اسم ربک و **بیت**
 الیه نبیله ای ادم علی ذکر الله لیل و نهار و انقطع العباده
 وجود نفسک عما سوا الله مصرع ثانیه نیک پرده لر نه مراد
 مقام او لیاد را بچون علم موسیق و اصطلاح مطربان
 سرود ایدر کوی مقامه پرده تعبیر ایدر لر نه کم مقام راست و
 مقام عراق پرده راست و پرده عراق دیر لر و پرده های ماد
 پرده لر نه مراد سالک حجاب نورانی و ظلماتی اولان پرده
 لریدر پس بوقدر برجه معنا بود که فی مشابهه سنه الح ح
 و منظر فرض ذات مطلق اولان مرشد اول طالب مستعد که
 یاریدر که دو کلی یارنکه منقطع اوله و نغسند و هوا و هوسند
 بخات بول اول مرشدک مقامه علیه و مراتب سمیه و سفینه
 برم حجاب نورانی و ظلماتیه مرئی هتک ایدر و اسرار حقی

وانوار ذات مطلق هر مرتبه در بزه كشف ايدوب سويدي
پس ساكده ابتداي حاله مراتب الهيه ده هر مرتبه برتره
قوي را اول وقت كه اكاجميع مراتب الهيه نك اسرار عالم
اول مرشد مرتبه مرتبه سويدي و روحاني جسماني هر مفلك
حضرتي اكاسف اليه اكافيني كلوكه شريك مقاماتي اك
مجاوب اولان مرتبه لوي هيك ايدوب عيني اول حجاب نور
وظلماتين روي ياري شاهد قلوب غير كور كنوني نور شهود
همچون ذري و تيراني كه ديد همچون في مسار و مستاني كم ديد
بويك شريف زهر زهر در مرتبتي هر ده استعاره در تقدير
در في سواد عالي اولان مرشد عالي كوني و لطيف صاحبي
كم كور مرشد رغبتي بونلر كوي زهر و تيراني معدني كسي كور مرشد
زير مرشد خليفه حقد و خليفه كامل اولان كه مستخلفك و حوب
ذاتيه ده هر قدر صفا مفايله و اسماء متضادسي و ارايسه
انكه متصف اوله كاقال الشيخ نظم جميع مافي الصوره الآلهيه
من الاسماء في هذه النشأه الانسانيه فجاره رتبه الاها
ولهذا كان ادم خليفه اي لا جل حصول هذه الجحده صار
خليفه في العالم ان لم يكن ادم ظاهر بصوره من استخلفه
فما يكون خليفه في العالم پس جناب حق جل شانته نيمه در
لطف ايله متصف ايسه بونلر دني بوضعتله متصف اولوب
ترتبه و حقيقه بر مقتضاي امر النهي محل لطف اوله لطف
و محل قدر اوله قدر ايدوب لر مؤمن و موحد اولنم تواضع و عيت

و كافر و فاجر اولنم شدت و غلظت جانبنه كيد لر كاقال
الله تعالى في شان اصحاب رسول الله عم اشد و اعلى الكفار
رجاء بليهم پس اصل في الحقيقه كمال بوصفتين متفا
ايله متصف اولوب مستحق مرشد و مستعد هم قدر فلقه
وضع الذي في موضع السيف كوضع السيف في موضع النك
بليت اذا انت اكرم الكرم تلقا و اذا انت اكرم الليم تتردا
ديو تحيق اينسدر در انجور جناب حق جل شانته جيلينه كفاره
واهل نفاق غلظت و شدت ايلكه امر ايدوب بيور لر كه
يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين و اغلظ عليهم
بخني اي نيتي كاسكار كفار شقاوت كره دار و اهل نفاق ضلالت
شماره ملايمت و ملا نيت ايلكه بونلر محل لطف نكلا بلكه
اجراي حدود ايله مجاهد و غلظت و شدت ايله معامله
ايله كه بونلر اولي بودر حضرت رسوك عم ذات شريف
نك و ببلكه هراحد بونلك مقدم ملايمت و احسان او در
ايكي جناب حضرت بوخصلة على العموم هر كس اجرا ايلكه روا
كوردي تاكم هر حقي ذي حق اعطا ايلمن اولد و اوصاف
مستخلف ايله اتصافله و كمال اعتداله معتدل اولد و اول
حضرت كمال حلم و ملايمت لر بوابه كرميه ده قياس ايله كه
جناب حق كه غلظت و شدت ايله ديوار ايلر و حضرت سوي
ذات شريف فهم ايله كه جناب حق انلر و قولاه قولنا
ديوليت و ملايمت امر ايلر پس معلوم اولد بلكه كامل و مكمل

اولن روز هر ترانه عبارت اولان صفیاتی متقابلاتی ایل
متصف اولی مدوح ایمن بواجله حضرت مولانا کی
الت حق اولنری مدح ایدونی کسی زهر و تران کم کور مشد
بیور لر و دخی بونلر کی طالب حقه دمسار و ششانی کم کور
دبواد اولر لفته کم حضرت دم زمان سر بفریده صکره کلی آینه
و اشوقاه الی لقاء اخوانی دیو عرض اشتیاق ایدر لر دی
کذلک اول حضرتک وارنلری دخی طالب حق اولنه دمسار و ششانی
اولوب بو خصلند طریق حقه کیدر و الله اعلم قال سلطان العار
فی حدیث راه پر خون میکند قصصهای عشق مجنون میکند
یعنی ولی کامل و مرشد فاضل اولنلر پر خون اولن طریقی
عشق سوزنی سوبلر لر و اولر ذل اول اولنک سرنقل
ایلر لر و بوراه عشق پر خون تعبیری انکچوندر که البته
عاشق اولینجه رتبه سنی کور مرز و محبوبه ایدر مرزین صراحت
عشق نتیجه سی موت ارادی و قتل اختیار ایدر کمال الی القاتل
هو الحب فاسلم بالحیبه مالهوی سئل فما خاره مضنا به ولد عقل
وعش طالبا فالحب راخذ عفا و اولد سقم و اخر قتل
وان شتان نمی سعیدانند سید اوله فالعرام ولد اهل
وقل لقبل الحب رفیت حقه وللمدح هیاه ما الکحل الکحل
و حضرت مولانا بسنی جلده بر حکایت ایدر ایدوب بیور لر
بر عاشق معسوقه انک بولند ایدر کی و فاسنی و غم
و هجران اولن صفا سنی و کجی قائم و کوندر لر صایم

اولین

اولسینی عیالده و بونلر کی عبادان و طاعتا هنر ایلد
معسوقه و محبتی ایچره احصا ایدوب سوبلر کی پس معسوق
دخی کاکو کوندر جواب ایلد **ست** کفت معسوق این هر کردی و لیک
کوتس بکسپا این و اندر باب نیک آنچه اصل اصل عشقت و لست
ان نکر دی این چه کردی فریاد است کفتش ان عاشق بکون اصل
کفت اصلش مرده است و نیست نیست پس و صلت باری موت
اختیار ای بهر بو طدر و محبتک نتیجه سی اولمکه منوطه
انکچون جناب حق جل شانده حدیث قدسی سند بیور لر
من احبنی قتلته و من قتلته فعلی دینه و من علی دینه
فانادینه بواجله حضرت مولانا بوراه عشق پر خون
تعبیر بیور دی اگر چه بر راه پر خوندر اما معنا عشاقه
پر خواندر و انما الحیوم فی الموت فخواستجه بولنم اولمکه
اب حیوان و حیات جاوداندر و دخی اولکبار محبوب
عشق پروردگار اولان عاشق زار لرک قصد لرین سوز
ویر فحوائی لا یكمل الا بقاء احدکم حتی یقول الناس
انه مجنون بونلر ناس پر و سواس ز عملرنه مجنوندر
بخسه عند الله و عند انبیاء بونلر کامل العقل و الا یمان
بر رذ و فنوندر نه کم جناب خالق بچو حضرت رسالت
پناه حصن کافرون حکایت ایدر لر که و یقولون اند
مجنون انک امورند متحیر اولد قلرند و شان شریفین
بلد کدرند اول حضرت تحقیق بو مجنوندر دیدیلر

۹۱

بوعاشق کز دخی عقل و سمیته اهل دنیا که عقله او بحد
 انری مجنون زعم اید در حق الحقیقه دیوانه که بولنه کند بکریدار
 اوست دیوانه که دیوانه نشد. مرعس برادید و در خانه نشد.
 هر چه غیر از شورت و دیوانه گیت. اندر بی در و در و بیگانه گیت
 زانکه این دیوانه کی عام نیست. طب را ارشاد این احکام نیست.
قال سلطان العارفين محرم این هوش جز بهوش نیست
 مرزبار اشتری که کوشی نیست. یعنی بود کرا و لانا هوشک محرم
 دکله الا عقل معاشقه بهوش اولی و اهل دنیا به پیغمبر
 کبی. انتم اعلم بامور دنیا کم. دنیل در زیر احکام
 الهیه هر شی بر سینه لایق و هر کسی بر مصلحت سابق
 قلمش در زمانه طالب و مشتری اولی کوش در رکذ که
 بهوش کله عاشق محرم اولی بی هوش در کافال بوزید
 البسطای علم الله استعداد عباد فتم من لم یصلح العشق
 والمحبة فتعلم للخدمة والعبادة فتم العابدون والراهدون
 و منهم من یصلح لمحبة فاخصم لمحبة فتم العاشقون والموهون
قال سلطان العارفين هر کسی را به کار می ساختند
 سبیل ازاد در شواختند. پس بهوش محرم اولی دین
 لا بد که زنده که بی خود لو شرا این ایچه و سست اولی بکنند
 کج حتی محبوب حقیقی اکابر قبولی فتح اید و با چه پس حضرت
 مولانا بهوش محرم اولی عقل جز وید بی هوش قلن
 کسرا اید کن بیان اید و کند صکره کونری عقل معاش

غمنه ضایع اولی کسرا کمالی علی قاعه اسلوب حکیم
تقریر اید و بیور لیر قال سلطان العارفين بدین
 در غم مار و درها بیکاه شد. روزها با سوزها همراه شد
 بوییت شرفا اسلوب حکیم قاعه بی ام زده در اسلوب حکیم
 اولی که بر علم کیمه بر نیجه لشیما ارشاد و نصیحت قلن
 الخاض یضیح ایچون انرا مابینه کند و بی ادخال ایلوب
 نصیحتی اولی کند و نفسنه سوبلیوب انرا تعرض ایلوب
 و اول قومه بواسلوب او زده کلام حکمت امیری سوبلیوب
کاورده هذا اسلوب فی القرآن قال الله فيه حاکما عن حبیب
النجار و مالی الا عبد و الله فی قطری و الید تر جعون
 اول زمانه که حبیب نجار حضرت نری قوم انطا قیده
 حضرت عیسی یک کوندرد کی در سلک خبر الدقم مغارده
 چقوب بوندلر کلوب ارشاده کمال تطف مرا دایم کله اولی
 نفسنه تعرض نصیحت ادخال اید و بانرا علی وجه التعریض
 و التفریح دیدیکه ایانیم ایچون نه شی و اید که بی یوقدن
 و ارا بیلین الهی عبادت ایتتم حال بو که سرک جمله کز
 اول حضرت را جود را ما منضای ظاهر بو اید یک
 و مالک لا تقبذون الله فیکم و الید تر جعون
 پس بوندلر الخاض یضیح و کمال تعرض ایچون بوقاعه اختیار
 اولوب بواسلوب عدول اولی. قال سلطاننا
 خواهی این معینه شود بر تو عیان. مالی الا عبد از قرآن بخوان

میکند تعریف آن مستکبران که بر ایشان بندگی ابد کران
 بگذرانند از بی روی روز روند **همچنین** واصل نشسته پیش بار
 میکند از هفتاد و نه سال **تا شود** محزون و محروم از وصال
 واقف از هجران هر رنج طول **روی** بر تابد ز ظل احتجاب
 زود بشاید **سوی حسن المآب** حضرت مولانا بوقاعی
 حضرت شریف چوق محزون اجاید از ناگه برادران معلوم
 نه کم بر محزون دخی **بیور** لر **منوری**
 چون ناله تلخ از دستان او **چون** نیم از خلقهستان او
 چون با شمع چو شمع روز او **بوصال** روی روز او
 بود که او نشان قاعه او زده حضرت مولانا بوقاعی
 ادای بیور هر که بزوم اول هوشه محرم او لمز غمزه و نایافته
 المند کونلر بر نیکاه اولیک سوز کد از لعل همراه اولیک
 اما مقتضای ظاهر بوا بدیکه **در غم** تا روزها بیکاه شد
 دید کردی **پس** با اسلوب عدول بود که اولنا ننگه فی
 اشعار **چون** در خطی حسن بومعناي خرم ایتمیوب روزها
 مرشد کامل اولنردن استعاره دیر بو گونه تعبیر ایدر که
 اولبارفتند و مرشدان گذشتند در ارشاد کردن ما غم
 خوردند بو سوزک بو کلامه مناسبه بوقدر و بیک
 شرحند سرور یک غیر یک خطا ایلمس چوقدر لکن بود که
 اولنا اسلوب غیره مساع بوقدر قال سلطان العارفين
 روزها که رفت کور و پاک نیست **نوعا** آنکه چو نو پاک نیست

یعنی کونلر اگر کند ایسه و آیا نمی هوا و هوس ضایع اند ایسه
 او لکونلر کیت دیکه پاک بوقدر سن قلای مرشد کامل که
 سنگ کبی پاک بوقدر سنگ تربیه و همگت سبیل نه ناک
 مافات و تلخی ضایع ممکنه تو جان خطابی جناب حقه
 دخی اولسه جایز در و لکن سوبله بر حسن تعبیر اتمکله سنگ
 عنایت احسانک فلسون ای سول خالق کون مکان که سنگ
 کبی پاک سبحان بوقدر سول کعبه که عنایت الهی بار او
 مافاتی تدارک قلور و مضرر و لایت او لور و انوار هدایتی بولور
 کما قال المستایخ العنایه تدم الجنایه توجب الهدایه نور الایه
 بو بدید مقصرا و لید و اسرار الهیه دن محروم قللم تسلیه
 وارد رکات بیور هر که ای مقصرا کونلرک ضایع اولد ایسه و هوا
 و هوس عمر ناز نیک تلف قلد ایسه غم بوقدر و قد که بر مرشد
 بول سن و اکا افتد اقل سن آنک همت بر بر کاندی ایله و ارشاد
 با سعادت لری سبیل جمیع سببناک حسنه و ضایعناک
 محصوله سبیل اولو مفرقه **همچنین** مضیبه چون کیمیاست
 چون نظر شان کیمیا خود کجاست **و با خود** جناب حقه
 توجه قل سن و عنایت الهیه فی بول سن پس محروم و مغیوب
 دانند فور تلوب سعاده اید سن اگر بویکی مردن بر لیبی
 اولر نه نفوذ بالله خسران و خذلان و رطبه سن قلور سن قل
 بی عنایت خو و خاصا حق **کر ملک** باشد سیاهست و رزق
 کما قال سلطان الواصلین **هر که** جز ماهی نه آبش سیر شد

۶۲

هر که بی روزی در دست دیر شد **بویب** شریف اهل سلوک
 اوج نوع اولیست اشاره وار در نوع اول شول مایه دیرای
 محبت و غواصا انوار مطلق در مایه مثال اب زلال و صال
 سیر اولیوب اهل من مزید نغمه سن او را اگر در مای
 هزار نوبت ابله بلکه نیچ بیک مرآت و مقاماتی کجوب کشته
 ین زبانه اولر و طلب اشتبا فی الله قونر لر نوع ثانی
 سول قانع اب و صلت و قاعدان کوی صریح در مای
 نیم جو عدد سکرا و یک کوزه دن ریانه اولور لر و نوع ثالث
 بوقصد دن بی حصه و بوروز بیک بی هم و بر غصه قلو لر
 اولکی طائفه شالی بایند کبی اکی طائفه نک مثالی معاذ
 داری کبی اوچی طائفه نک مثالی سائر اهل لعب و بازی
 کبی در نه کم معاذ داری بایند حضرت لر سینه بر کوزه یار و بکوند
 بیت سکر من شربت من کاس حبه **بعینه** بن سکران اولدم
 انک جتی کاسنک شربت پس بایزند دجی اکا بز و بکوند
 بیت شربت الحب کاس بعد کاس **ولا تفذ الشراب ولا روبة**
 مساع ربه و عدم ربه اکی طرف اولمشدر بر قسمی در لر
 سالک مشاهده لوح محفوظه مالک اولدم و حقایق
 اشیا بی بولدق ریانه اولور و عطشی مندفع اولوب
 طلبه قلو و بوقدره اکفا قلو **کافال الشیخ فی الفتوح**
 الری ما یحصل به الا کتفاء و یضیق المحل عن الزیاده اعلم
 ان لا یقول بالری الا من یقول بان غم نهان و غایه وهم

المکشف لهم عالم الحیوه الدینا و نهان مدتها و هم اهل
 الکشف فی اللوح المحفوظ المعکفون علی النظر فیه و من
 کل کشفه فی نظره الوجود علی ما هو علیه ثم یدل الحجاب
 درند تری الشاهی اذ کل ما دخل فی الوجود متناه و لیس
 لصاحب هذ الکشف الا خروبی شیء فی ای الغایه قال
 بالری و علو الهیة بالغایه و بر قسمی دخی در لر که خرابان
 الهیة به نهانیت بوقدر و تجلیات ربانیه قتی چوقدر
 پس عطشان اولن عاشق جانی نه و جهله ربان اولور
 کافال الشیخ فی هذا الباب **بیت** الری قال به قوم لیس لهم علم
 بان وجود الری معدوم **له** کان الری شاهجی الامر و انقطع
 امداده و زیاده و تعلیم **فلا امر لیس له حد یحیط به**
 لکنه الرزق من لا یحار یقسم **و حضرت مولانا دخی ریت**
 بوقدر دین طائفه علیه دندندکم بغول رغبالرین بوقدر
 دیک زای سیر شد من نه شدم زهی زهی **لا یق این کمان من**
 نیست زهی زهی زهی **نتمکم بوخلد دخی بیت**
 ای برادر زنی نهانیت در که نیست **بر هراچدی رسمی با الله به اسیر**
 بوقدر لر پس بوقدره معلومک اولدایه معنای بلیا و یک
 اولور که هر شول کسکه مای عجا حدینک غیر بدین **بعینه**
 در بلی وحدتک مای سحر کدر بود کز اولنا اسرارک صو
 سیر اولدی و بوقدره قناعت قلوب رتی بولک و هو
 شول کسکه بوروزیک بولدن و بولدنک بی روزی فلک

انك روزي ديرو اولدي ديمك عجم ايجنه ضربا مشدرا
 ننه كم هر كه بي سدرست روزني دبرست ديرلر و بوني
 اج اولنگ كوئي غم اندوه ايله كچد كن كايه ابدلر وني
 الحقيقه بولندك بي نصيب اولن و بوشربك بي بهرم قلن
 كمسرك دنيا و اخرت عيشه بو قدر **بليت** فله عيشه في الدنيا
 لمن كان صاحيا ومن لم يعب سكرها فانه الخمر علي
 نفسه فليبك من ضاع عمره وليس له نصيب ولا سرام
قال سلطان العارفين درنيابد حال بخته هيچ خام
 ليس سخن كونه بايد و السلام بغنه بخته اولنگ و كماله
 ايرنگ حالنه هيچ خام و ناقص قلن ادر اك اير مرانجون
 مشايخ لا يعرفوا الكامل غير حقه انتهى اليه سيرم و مشرد
 ولا يعرفوا الفضل الا ذوره و دنيلر خويادا اليمشرد
 زيرا كاملكر حالي مقالله تعريف اولمز و بود و في طمعيان
 بلمز لكن كامل بخته كيملرد و مرتبه لري بدر تحقيق ايد لم
 ناكم اهل كمال و مرتبه لرينه علم حاصل اوله قال ابن العطا
في الحكم الكامل عباد اسر يا زداد صحو او اذا غايا زداد
 حضورا فله جمعة يحبه عن فرفة ولا فرفة يحبه عن جمعة
 ولا فناءه عن بقاءه ولا بقاءه عن فناءه يعطى كل ذي
 قسط قسطه و بوني كل ذي حق حقه و قد قال ابو بكر
 الصديق لما نزلت برات عايشه من لائلك لعائشه يا عائشة
 اشكرى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقالت واهدا لا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

347	Hacı Bezir Aga	U Kulu
-----	----------------	--------

الامر دهم
الامر دهم
الامر دهم
الامر دهم

